

અફઝલે રહાની સુલ્તાનુલ હિંદ ખ્વાજા
ગરીબ નવાઝ رحمة الله عليه બચાદગારે ઈમામ
અહમદ રઝા મુહદિષે બરેલ્વી رحمة الله عليه

અહલે સુન્નત વ જમાઅત

એટલે

મસ્લકે આ'લા હમરત

નું અખેડ મુખપત્ર

બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

ફેબ્રુઆરી-૨૦૨૪

રજબુલ મુરજબ-શાબાનુલ્ મુઅમ્મમ
હિજરી સન : ૧૪૪૫

વર્ષ : ૨૧, અંક : ૦૨, સળંગ અંક : ૨૪૧

સ્થાપક અને પ્રકાશક

ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા

એડ્રેસ : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

C/o. ફયૂઝાને રઝા મંઝિલ, દયાદરા-૩૯૨૦૨૦
તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત, મો. ૯૬૬૪૫૨૧૪૭૭

9427464411 PhonePe/Paytm/G Pay

Web. : www.barkatekhwaja.net

Email : anjuman2006@hotmail.com

બેંક ઓફ બરોડા-દયાદરા બ્રાન્ચ

A/c. No. 34620100000303

Razvi Kitab Ghar

IFSC Code : BARB0DAYADR

★ લવાજમ ★

છુટક નકલ	રૂા.	૨૫/-
વાર્ષિક લવાજમ	રૂા.	300/-
વિદેશ માટે	રૂા.	૨,૦૦૦/-
પેટ્રોન ફી (૧૧ વર્ષ માટે)	રૂા.	૩,૦૦૦/-
આજીવન	રૂા.	૬,૦૦૦/-
વિદેશ માટે પેટ્રોન	રૂા.	૧૫,૦૦૦/-
વિદેશ માટે આજીવન	રૂા.	૨૫,૦૦૦/-

: માનદ તંત્રી :

પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી દયાદરવી (B.Sc.)

● અનુક્રમણિકા ●

01 મુસ્લિમ ફૌમ શાદીઓમાં બેહચાઈ તથા ફુઝૂલખર્ચામાં નીકળી હદ પાર !	04
02 કન્ઝુલ ઈમાન વ ખઝાઈનુલ ઈફાન	08
03 (દર્સે હદીષ) મિઆત (ઉદૂ) શર્હે મિશકાત (ભાગ : ૨)	11
04 હદાઈકે બખ્શિશ (ભાગ : ૨)	15
05 હશત બહિશત : ફવાઈદુલ ફવાદ (દિલોના ફાયદા)	18
06 ફાનૂને શરીઅત (ભાગ-૨)	21
07 ઈસ્લામી અખ્લાક તથા આદાબ	24
08 "શફાઅત" કિતાબ તથા સુન્નતની રોશનીમાં	27
09 (બીજી સદીના મુજદિદ-૧) હઝરત ઈમામ મુહમ્મદ બિન ઈદરીસ શાફઈ <small>رحمة الله عليه</small>	29
10 વર્તમાન ક્રિકેટ તથા અન્ય રમતો શરીઅતના આઈનામાં	33
11 રોજીમાં બેબરકતીના સબબો અને તેનો ઈલાજ	36
12 શબે મેઅરાજ એટલે રસૂલુલ્લાહ <small>صلى الله عليه وسلم</small> ની શાન તથા ઈજજતના પ્રદર્શનનો પ્રસંગ	46
13 શબે મેઅરાજના નવાફિલ	49
14 બરકાતે ખ્વાજાની ટપાલ	50

જાને ગુલઝાર કા પસીના.....

અમર હરી رحمة الله عليه
અમર : હુમરે વાજુશરીઅહે અખ્તર રઝા

દૂર અચ દિલ રહે મદીનેસે
મૌત બેહતર હૈ એસે જુનેસે
ઉનેસે મેરા સલામ કહ દેના
જાકે વૂ અચ સબા ફરીનેસે
હર ગુલે ગુલિસ્તાં મોઅતર હૈ
જાને ગુલઝાર કે પસીને સે
યૂ ચમકતે હૈ ઝરૈ તયબાહ કે
જેસે બિખરે હુએ નગીનેસે
ઝિકે સરકાર કરતે હૈ મો'મિન
કોઈ મર જાએ જલકે કીનેસે
બારગાહે ખુદામૈ કયા પહૂંચે ?
ગિર ગયા જો નબી કે ઝીનેસે
પીજિએ ચશમે નાઝસે ઉન્કી
મયકશો કા ભલા હૈ પીનેસે
ઈસ તજલ્લી કે સામને 'અખ્તર'
ગુલકો આને લગે પસીને સે

મુસ્લિમ ફૌમ શાદીઓમાં બેહ્યાઈ

તથા ફુજૂલખર્ચીમાં
નીકળી હદ પાર !

તંત્રી
લેખ

પોતાને મુસલમાન કહેનાર, ઈસ્લામનો દાવો કરીને બનેલ જન્મતના ઉમેદવાર, નબી પાક ﷺ પર જાન ફિદા કરવાના દાવેદાર એવા કહેવાતા "આશિકે મુસ્તફા" તથા "આશિકે હુસૈન" તથા પોતાને "કનીઝ ફાતિમા" કહેનારી આજની મા બહેનોનો સાચો ઈશકુ જોવો હોય તો આપણી શાદીના પ્રસંગો તથા ફંકશનો જોઈ લો ! એમનો સાચો ઈશકુ કઈ દિશામાં છે ખબર પડી જશે ! લગભગ ઈસ્લામ જ એક એવો મઝહબ છે કે જેમાં શાદી તદ્દન ઓછા સમયમાં અને તદ્દન થોડાક ખર્ચમાં થઈ શકે છે. નિકાહમાં ઈજાબો ફુજૂલ

બે ગવાહો રૂબરૂ થઈ જાય એટલે શાદી થઈ ગઈ ! બાકી બીજી જેટલી શાદી પહેલાંની કે તે દિવસની કે તેના બાદની રસમો છે લેવડ દેવડની, ખાણી પીણી કે નાય નખરાની એ સૌ તદ્દન વધારાની, આપણે લોકોએ ઉભી કરેલી છે, અને એમાં કેટલીય રસમો તો તદ્દન નાજાઈઝ તથા હરામ હોય છે. પણ આપણો સમાજ ખુશી ખુશી એને કરી રહેલ છે અને કોઈ એ નાજાઈઝ હરામ ફંકશનો, રસમોને રોકવા પ્રત્યે ગંભીર પણ જોવા નથી મળતુ. એવા લોકો માટે જ ડો. ઈકબાલે કહ્યું છે :-

કલ્બમ્ સોઝ નહીં રૂહમ્ એહસાસ નહીં - કુછ ભી પયગામ્ મુહમ્મદ ﷺ કા તુમ્હે પાસ નહીં
વઝઅમ્ તુમ હો નસારા તો તમદુનમ્ હુનૂદ - યહ મુસલમાં હૈ જિસે દેખકે શરમાએ યહૂદ !
યૂં તો સૈયદ ભી હો મિર્ઝા ભી હો અફઘાન ભી હો - તુમ સભી કુછ હો બતાઓ તો મુસલમાન ભી હો ?!

આજકાલ શાદીઓમાં શું શું બેહ્યાઈનાં દશ્યો સામાન્ય થઈ ગયાં ?!

શાદી પ્રસંગે ખાસ કરીને સ્ત્રીઓ ઘરે જ અથવા બ્યૂટી પાર્લરો પર જઈને એવું મેકઅપ કરાવે છે કે કુદરતના આપેલ અસલ સૌંદર્યને બદલે પોતે ઓળખાય નહીં એવી ચૂડેલ જેમ બનીને નીકળે છે. પછી બેપદા અને લગભગ છૂટ્ટાવાળો સાથે જાહેરમાં પોતાના સૌંદર્યનું પ્રદર્શન કરતી હોય છે.

હદીષે પાકમાં છે કે, "જે સ્ત્રી એટલા માટે શણગાર કરે કે લોકો તેના પ્રતિ આકર્ષાય તો તે સ્ત્રી ઝાનિયા છે." બીજી હદીષમાં છે : "બેશક ! જે સ્ત્રી ખુશ્બુ લગાડીને મજલિસમાં પસાર થાય તો તે વ્યભિચારીણી છે." (મિશકાતુલ મસાબીહ, ૧/૯૬) જે સ્ત્રીઓ આ રીતે અંગ પ્રદર્શન થાય તેવા પોશાક સાથે લોકોના આકર્ષણનું કેન્દ્ર બને છે તેમના માટે આ અફસોસજનક વાત નથી કે પ્યારા મુસ્તફા ﷺ તેવી સ્ત્રીઓને "ઝાનિયા" કહે છે. જો તમારી ઈમાની ગૈરત જાગૃત હોય તો વિચારો કોણ આ કહી રહ્યું છે ?! કે જેમની શફાઅત વિના જન્મત મળશે નહીં !

વળી સ્ટેજો સજાવાય છે અને તેના ઉપર પણ અને સ્ટેજ સામે પણ કોઈ પ્રકારના પદાના આયોજન વગર સ્ત્રી પુરૂષોનો મેળાવડો જામેલો હોય છે કેક કાપવાના તથા દુલ્હા દુલ્હન થકી એક બીજાને ખવડાવવાના, ડ્રિંક પીવડાવવાના બનાવો ઘરના રૂમને બદલે સ્ટેજ પર જ થાય છે ! અને સ્ટેજ પર દુલ્હા દુલ્હન તથા દુલ્હાના મિત્રો એક તરફ તો બીજી તરફ દુલ્હનની સહેલીઓ હોય છે અને અવનવા નાટકો થાય છે અને હંસી મજાકમાં યુવાન યુવતીઓની હુરીયો બોલાવતી ચીસો પડતી રહે છે. વળી દુલ્હાને દુલ્હનને ભેટ સોગાદો કે

મુબારકબાદ આપનારાઓની લાઈન લાગે છે તેમાં દુલ્હા સાથે મોટાભાગે નામેહરમ સ્ત્રીઓ હાથ મિલાવે છે તથા દુલ્હાને ગળે પણ લગાડે છે !

તે ઉપરાંત અન્ય હયાસોઝ દશ્યો શાદીના સ્ટેજ પર થાય છે, જેને લગભગ લોકો અમારાથી વધુ જાણે છે કે કેવાં કેવાં નાટકો કરવામાં આવે છે, ક્યાંક સ્ટેજ પર ધુમ્મમય વાતાવરણ સર્જવામાં આવે છે તો ક્યાંક અન્ય તમાશા થતા રહે છે. કલાકો સુધી આવા શરમજનક ખેલો ચાલતા રહે છે જેને પુરૂષો સ્ત્રીઓની સામે બેઠેલી ભીડ જોતી રહે છે. નમાઝોના સમયો એક પછી એક જતા હોય છે પણ એનો કોઈને એહસાસ પણ નથી થતો. વળી આ દશ્યોના ફટાફટ ફોટા પાડવામાં આવે છે અને રજે રજ આ વિધિનું શુટીંગ પણ વીડિયોમાં થતુ હોય છે, જેને પછી સોશયલ મીડિયા કે યૂટ્યૂબ પર પણ મૂકવામાં આવે છે કે પૂરી દુનિયા આપણી મા બહેનોની બેહયાઈને જોતી હોય છે. આ બધું એ રીતે થાય છે કે જાણે એને ગુનોહ જ સમજવામાં નથી આવતું ! કોઈ એના વિરૂધ્ધ વાત કરે તો તેને નફરતની નજરથી જોવામાં આવે છે ! આ છે આપણી મુસલમાની !

હવે તો ત્યારે થાય છે કે કેટલીક શાદીઓમાં સ્ટેજ પર નાયનારી રંડીઓને બોલાવવામાં આવે છે અને કહેવાતા પ્રતિષ્ઠિત નેતા ગણાતા તથા વડીલો યુવાનો તેમની સામે નાયતા નાયતા તેણીઓ પર રૂપિયા ઉડાડે છે. અને અત્યંત દુઃખની વાત કે એક ખાનકાહના મુજાવરોને ત્યાંની એક શાદીનો વીડીયો સોશયલ મીડિયા પર આમ થયો જેમાં રંડીઓ નાયે છે અને મુજાવરો તથા ઘરના યુવાનો જાહેરમાં તેમની ઉપર રૂપિયા લૂટાવી રહ્યા છે ! અફસોસ ! શું એ ખાનકાહમાં આરામ કરી રહેલા બુઝુર્ગ તેમનાં આ બેશરમ કૃત્યોથી ખુશ થતા હશે કે તેમના પર લઅનત કરતા હશે ?! અલ્લાહની પનાહ !

શાદીઓમાં થતી અતિશયોક્તિ તથા ફુજૂલખર્ચીની એક ઝલક જુઓ !

આજકાલ શાદી માટે ફક્ત એક બે દિવસ માટે લાખોનો ખર્ચ લોકો કરી નાખે છે. દરરોજના સ્ટેજની સજાવટ અલગ અલગ હોય છે. એટલે કે પીઠી વખતે સ્ટેજની સજાવટમાં વપરાતાં કપડાં, કર્દેઈન તથા લાઈટીંગ વગેરેનો કલર અલગ, નિકાહ વખતની સજાવટમાં અલગ અને વલીમાના દિવસની સજાવટ અલગ ! દરેક સમયની સ્ટેજ સજાવટના લાખ દોઢ લાખ બે લાખ ચૂકવાતા હોય છે ! વળી શરમની વાત તો એ કે ભાઈ બાપ તથા વડીલો એક તરફ બેઠા હોય છે અને બેપર્દા દુલ્હન આવીને મંડપવાળા પર પુરૂષ સાથે ચર્ચા કરી તેને સ્ટેજની સજાવટ તથા કપડાનાં રંગો વિશે નિઃસંકોચ સૂચન કરતી હોય છે. અને ખૂબ જ ઠાઠમાઠવાળા ઊંચી કિંમતો ચૂકવીને રાજા શાહી જેવા મંડપોની સજાવટ કરવામાં આવે છે. અને ખૂબ જ મોઘા મોઘા રૂસો ફક્ત એક જ વાર શાદીમાં પહેરવા માટે ખરીદવામાં આવે છે. તેમજ મહેમાનો માટેના ભોજનોમાં એકથી અનેક આઈટમોની ભારે કિંમતની ડિશોના ઓર્ડરો કરવામાં આવે છે અને ખાવા કરતાં અનેક ઘણો બગાડ આવાં ભોજનોમાં થાય છે જેને ફેંકી દેવામાં આવે છે, શું આ ફુજૂલખર્ચી નથી ?!

વળી શાદીઓમાં ફટાકડા ફોડવાનો રિવાજ પણ ચાલે છે કે જે ફુજૂલખર્ચી છે. આવી દરેક પ્રકારની જે ચીજો ફુજૂલખર્ચીમાં આવે છે તેનાથી મુસલમાનોએ બચવું જોઈએ. કુર્આને પાકમાં આપણને સર્વ નેઅમતો આપનાર રબનું ફર્માન છે : **إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَأَنَّ الْأَحْوَانَ الشَّيْطَانِ وَالشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورٌ ۝** "બેશક ! ઉડાડનારા (ફુજૂલખર્ચી કરવાવાળા) શૈતાનના ભાઈ છે અને શૈતાન પોતાના રબનો મોટો દુશ્મન છે." (સૂ. બની ઈસ્રાઈલ, ૧૭/૨૭)

પ્યારા વાંચકો ! અલ્લાહ તઆલાએ તમને ઈસ્લામ આપ્યો, બુદ્ધિ આપી, દૌલત આપી, એટલા માટે કે દોલત ઈતાઅત (આજ્ઞાપાલન) તથા ઈબાદતમાં ખર્ચ કરો, પોતાની જરૂરિયાત અને ફાયદામંદ કામોમાં ખર્ચ કરો અને પરવરદિગારનો શુક્ર બજાવી લાવો. હવે તમે આ દૌલત બેકાર કામોમાં ઉડાવીને અને ખુદાની નાફર્માનીઓના કામમાં લાવો છો તો તમે પોતે વિચારો કે દૌલતને ખોટા રસ્તાઓ પર વહાવવાવાળા મહા નાશુકા તથા શૈતાનના ભાઈબંધ ન થયા ? ! કહો ! થયા અને જરૂર થયા ! તો પછી ઘમંડ, દેખાવ અને એક થોડીક વાહ વાહ માટે આ બેકાર ખર્ચાઓ અને માલી અપ્યાશીઓ છેવટે કેમ નથી છોડતા ?

વળી ભોજનમાં પીરસાતા મટન ચિકન વગેરેમાં હલાલ ઝબીહાનો પણ ઘણે ઠેકાણે ખયાલ રાખવામાં નથી આવતો, મટન ક્યાંથી આવ્યું, કોણે ઝબહ કર્યું, સુન્ની કે વહાબીએ, કોણે રાંધ્યું, વહેંચનારા (ભાડુતી માણસો ક્યારેક હોટલથી મંગાવાય છે) પણ તે કઈ જાતી ધરમના છે તેની પરવા નથી થતી, બલકે યુવાન સ્ત્રીઓ પણ વેઈટર્સ તરીકે ખાવા વહેંચવા માટે બોલાવવામાં આવે છે ! અને પોતાને ઊંચા સ્ટેટસવાળા લોકો, હાઈ ફાઈ લોકોમાં ખપાવવા આવી ફૂજૂલખર્ચી તથા હરામ કામો થતાં હોય છે. તો આ સર્વથી મુસલમાનોએ બચવું જોઈએ અને દરેક કામ કરતાં પહેલાં અલ્લાહ વ રસૂલની આ કામથી રજામંદી હશે કે કેમ તે પ્રથમ વિચારવું જોઈએ. હદીષે પાકમાં છે : મોટી બરકતવાળો નિકાહ તે છે જેમાં ઓછો બોજ હોય. (મિશકાત શરીફ)

ગુનાહો કરવાથી મુસીબતો આવતી હોય છે એ ન ભૂલશો !

હે મુસલમાનો ! જો તમારુ કુર્આન પર ઈમાન છે તો આ ફર્માને ખુદા સાંભળો :-

﴿ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ آيَاتِكُمْ وَيَعْتُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴾ "અને તમને જે મુસીબત પહોંચી તે એના સબબે છે જે તમારા હાથોએ કમાયું અને ઘણુ બધુ તો માફ કરી આપે છે." (સૂ. થૂરા, ૪૨/૩૦)

સદરુલ અફાઝિલ وَالرَّضْوَانِ وَالرَّحْمَةِ એની તફસીરમાં ખજાઈનુલ ઈરફાનમાં જણાવે છે : આ સંબોધન મો'મિનીન મુકલિફીનથી છે જેમનાથી ગુનાહો થઈ જાય છે. ભાવાર્થ એ છે કે દુનિયામાં જે તકલીફો તથા મુસીબતો મો'મિનોને પહોંચે છે મોટાભાગે તેનો સબબ તેમના ગુનાહો હોય છે. એ તકલીફોને અલ્લાહ તઆલા તેમના ગુનાહોનો કફ્ફારો કરી દે છે. અને ક્યારેક મો'મિનની તકલીફ તેના દરજાઓની બુલંદી માટે હોય છે, જેવું કે બુખારી તથા મુસ્લિમની હદીષમાં આવેલ છે.

આ આયત ﴿ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ آيَاتِكُمْ وَيَعْتُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴾ (સૂ. થૂરા, ૪૨/૩૦) થી જાણવા મળ્યું કે મુસલમાનો પર આવનારી મુસીબતોનો એક સબબ તેમનું અલ્લાહ તઆલાની નાફર્માની અને ગુનાહ કરવું છે. જો તેઓ અલ્લાહ તઆલાની ફર્માબરદારી (ઈતાઅત) કરતા રહે તો મુસીબતોથી બચી શકે છે. જેમ કે હઝરત અબૂ દદા રَضِيَ اللهُ عَنْهُ થી રિવાયત છે કે રસૂલે અકરમ ﷺ એ ફર્માવ્યું : (હે લોકો !) તમારો રબ ﷻ આદેશ આપે છે, "જો મારા બંદાઓ મારુ આજ્ઞાપાલન કરે તો હું તેમને રાતમાં વરસાદથી સૈરાબ કરીશ, દિવસમાં એમના પર સૂરજ ઉગાડીશ અને તેમને કડક (વાદળની ગર્જના)નો અવાજ પણ ન સંભળાવીશ." (મુસ્નદે ઈમામ અહમદ, મુસ્નદે અબી હુરૈરહ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ, ૨/૨૮૧, હદીષ : ૮૭૧)

તેમજ તેમણે જોઈએ કે તેમના પર તેમના જ અમલોના કારણે મુસીબતો આવે છે એમાં બેસબ્રી તથા શિકવા શિકાયતનું પ્રદર્શન ન કરે, બલકે તેને પોતાના ગુનાહોનો કફ્ફારો સમજીને સબ્ર તથા શુક્રથી કામ લે..... હઝરત અબૂ મૂસા અશ્શરી رَضِيَ اللهُ عَنْهُ થી રિવાયત છે. હુઝૂર પુરનૂર ﷺ ઈર્શાદ ફર્માવે છે : "બંદાને

જે નાની કે મોટી મુસીબત પહોંચે છે તે કોઈક ગુનાહના કારણે પહોંચે છે. અને જે ગુનાહો અલ્લાહ તઆલા માફ કરી આપે છે તે એના કરતાં ખૂબ જ અધિકતર હોય છે." ત્યારબાદ રસૂલુલ્લાહ ﷺ આ આયત તિલાવત કરી : (સૂ. શૂરા, ૪૨/૩૦)

(તિર્મિઝી કિતાબુત્તફસીર, ૫/૧૬૮, હદીષમાં-૨૨૬૩)

હઝરત ષૌબાન રિવાયત છે, રસૂલુલ્લાહ ﷺ ફર્માવ્યું : "નેક કામોથી ઉમર વધે છે, દુઆ તફદીરને ટાળી દે છે, અને બેશક ! માણસને પોતાના કોઈક ગુનાહના સબબે રોજીથી વંચિત કરી દેવામાં આવે છે. (ઇબ્ને માજહ, કિતાબુલ ફિતન, ૩/૩૬૮, હદીષ : ૨૦૨૨)

હઝરત હસન બસરી રિવાયત છે રસૂલે કરીમ ﷺ ઈર્શાદ ફર્માવ્યો : લાકડીથી છોલાઈ જવું, પગનું ઠોકર ખાઈ જવું અને નસ (રગ)નું ફડકવું કોઈક ગુનાહના કારણે હોય છે. અને જે ગુનાહ અલ્લાહ તઆલા માફ કરી આપે છે, તે એનાથી કેટલાય અધિક હોય છે. પછી આપ ﷺ આ આયત તિલાવત કરી : (સૂ. શૂરા, ૪૨/૩૦)

(કન્ઝુલ ઉમ્માલ, કિતાબુલ અખ્લાક, ૨/૩૦૨, ૮૬૬૬)

મુસલમાનો ! હજી કેટલી મુસીબતો જોવી છે તમારે !

હે મુસલમાનો ! તમે તમારા ઈતિહાસનો કદી અભ્યાસ કર્યો ખરો ?! હુઝૂર ﷺ ના એલાને નબુવ્વત પછી મુટ્ટીભર મુસલમાનો હતા જેમને શરૂઆતમાં ખૂબ જ તકલીફો પડી પણ છતાં તેઓ દીન પર અડગ રહ્યા. હિજરત કરી મદીના શરીફ સ્થાયી થયા. પછી કમે કમે ફતહ મક્કા થઈ અને પછી મુટ્ટીભર મુસલમાનો ધીરે ધીરે જગત પર છવાતા ગયા અને સહાબાએ કિરામના દોરમાં તથા ત્યાર પછીના દોરમાં ઈસ્લામી હુકૂમત દુનિયાભરમાં ફેલાતી ગઈ, અને સૈકંડો વરસો સુધી મુસલમાનોએ અનેક દેશો ખંડો પર રાજ કર્યું અને અમ્નો શાંતિનું સામ્રાજ્ય સ્થાપ્યું. પણ જેમ જેમ મુસલમાનોના અફીદા તથા અમલોમાં બગાડ પેદા થતો ગયો તેમ તેમ સત્તા તેમના હાથોએથી સરકતી ગઈ. જે સ્પેન પર ૬૦૦ વરસ મુસલમાનોએ રાજ કર્યું ત્યાંથી તેમનું નામો નિશાન મિટાવી દેવામાં આવ્યું. અને આજે દુનિયાભરમાં મુસલમાનો પડતી તથા અધોગતિની હાલતમાં તથા કફોડી સ્થિતિમાં જિંદગી જીવી રહ્યા છે. અફઘાન, ઈરાક, લીબીયા, સીરીયા વગેરે અનેક દેશોને યહૂદી ઈસાઈ સત્તાઓએ ખેદાન મેદાન કરી દીધા અને પેલેસ્ટાઈનની સ્થિતિ આપણી નજરો સમક્ષ છે. અને માદરે વતનમાં પણ આપણી હાલત શું થઈ રહી છે તે તમારી નજરોથી ઓજલ નથી !

આ સર્વ કાંઈ થવાનું પરિણામ કુર્આન તથા હદીષની રોશનીમાં જોઈએ તો આપણી ઈસ્લામથી દૂરી અને બદઆમાલીનું પરિણામ છે. તો હવે આપણે આટલેથી આંખો ખોલવી જોઈએ, અને ગુનાહોથી તૌબા કરીને એક સાચા મો'મિન તરીકે કુર્આન હદીષોના આદેશો પર જીવન જીવવા કોશિશ કરવી જોઈએ અને પેલેસ્ટાઈન તથા અન્ય જગાએ કીડા મકોડા જેમ મરી રહેલા આપણા દીની ભાઈઓ પ્રત્યે લાગણી પેદા કરી રંજમય બની આપણા અમલો સુધારીને તેઓના માટે દુઆઓ કરવી જોઈએ, આપણી દોલતોને હરામ કામોમાં કે ફૂજૂલ ઉડાડવાને બદલે એવા મો'મિનોને સહાય માટે મોકલવી જોઈએ જેઓ ભૂખે તરસે તરવરી રહ્યા છે, એ જ ઈમાનનો તકાજો છે. અલ્લાહ સૌને તૌફીક બખ્શે. (આમીન)

કુર્આને પાકની તફસીર

કબુલ ઈમાન વ ખઝાઇનુલ ઈફાન

:: અઝ ::

આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા رحمة الله عليه

:: અનુવાદક ::

મૌલાના હસન આદમ કોલવનવી رحمة الله عليه

સૂરએ અનઆમની તફસીર

અને હે સાંભળનાર ! જ્યારે તું તેમને જુએ જે અમારી આયતોની ચૂંથણીમાં પડે છે, ^{૨૩૨} તો તેમનાથી મોઢું ફેરવી લે. ^{૨૩૩} ત્યાં સુધી કે (તેઓ) બીજી વાતમાં પડે. અને જો ક્યાંક તને શયતાન ભૂલવી દે, તો યાદ આવ્યેથી જુલ્મીઓ પાસે ન બેસ (૬૮) અને પરહેઝગારો પર તેમના હિસાબમાંથી કંઈ નથી. ^{૨૩૪} હા ! શિખામણ આપવી, કદાચ તેઓ પાછા ફરે ^{૨૩૫} (૬૯) અને છોડી દે તેમને જેમણે પોતાનો ધર્મ મજાક મશ્કરી બનાવી લીધો, અને તેમને દુનિયાની જિંદગીએ ફરેબ આપ્યો, અને કુર્આન દ્વારા શિખામણ આપો, ^{૨૩૬} કે ક્યાંક કોઈ જીવ પોતાના કર્યા બદલ પકડવામાં ન આવે. ^{૨૩૭} ખુદા સિવાય તેનો ન કોઈ તરફદાર હોય ન ભલામણ કરનાર અને જો પોતાના બદલે બદલો આપે. દરેક પ્રકારનો, તો (પણ) તેની પાસેથી સ્વીકારવામાં ન આવે. આ છે તેઓ ^{૨૩૮} જે પોતાના કર્યા બદલ પકડાયા. તેમને પીવા ઉકળતું પાણી અને દુઃખદાયક અઝાબ (અપાશ) બદલો તેમના કુફનો (૭૦) તમે ફર્માવો, ^{૨૩૯} 'શું' અમે અલ્લાહ સિવાય તેને પૂજીએ જે અમારું ન ભલુ કરે ન બુરૂ ? ^{૨૪૦} અને અવળા પગે પાછા કાઢવામાં આવીએ એ પછી

આ સૂરહમાં ૧૬૫ આયતો અને ૧૨૯૩૫ અક્ષરો છે.

وَ إِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ۚ وَلَكِنْ ذِكْرَى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ وَ ذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا ۖ وَ هُؤَاوَغْرَتُهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ وَ ذَكَرُوا بِهَا أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ ۚ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ ۚ وَ لَا شَفِيعٌ ۚ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ أَعْدَلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۚ أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۚ لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَبِيمٍ ۚ وَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝ قُلْ أَكذَبُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَ لَا يَضُرُّهُمْ ۚ وَ نُزِدُّ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيْطَانُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ ۚ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى ۚ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى ۚ وَ أَمْرُنَا لِلْإِسْلَامِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَ أَنْ أَقْبِمُوا الصَّلَاةَ وَ اتَّقُوا ۚ وَ هُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ بِالْحَقِّ ۚ وَ يَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ ۚ وَ لَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ ۚ عِلْمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ ۚ وَ هُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝ وَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَزَرَأْتَتَّخِذُ أَصْنَامًا هَاهُنَا ۚ إِنِّي أَرَاكَ وَ قَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ وَ كَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَكْرَمَاتِ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ ۚ وَ لِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ۝

• • •

કે અલ્લાહે અમને માર્ગ દેખાડ્યો? ^{૨૩૧} તેની જેમ જેને શયતાને ધરતીમાં માર્ગ ભૂલાવ્યો. ^{૨૩૨} હેરાન છે, તેના સાથીદારો તેને માર્ગ તરફ બોલાવી રહ્યા છે કે આ તરફ આવ. તમે કહો, "અલ્લાહનું માર્ગદર્શન એ જ માર્ગદર્શન છે" ^{૨૩૩} અને અમને હુકમ છે કે અમે તેના માટે જ ગરદન નમાવી દઈએ. ^{૨૩૪} જે પાલનહાર બધાય જગતનો (૭૧) અને એ કે નમાઝ કાયમ રાખો અને તેનાથી ડરો. અને તે જ છે જેના તરફ તમારે ઉઠવાનું છે (૭૨) અને તે જ છે જેણે આકાશો અને ધરતી બરાબર બનાવ્યા. ^{૨૩૫} અને જે દિવસે નાબૂદ થયેલી દરેક વસ્તુને કહેશે, 'થઈ જા' (તો) તે તુરત જ થઈ જશે. તેની વાત સત્ય છે. અને તેનું જ રાજ્ય છે જે દિવસે સૂર ફૂંકવામાં આવશે. ^{૨૩૬} દરેક છુપા અને જાહેરને જાણનાર અને તે જ છે હિક્મતવાળો ખબરદાર (૭૩) અને યાદ કરો જ્યારે ઈબ્રાહીમને પોતાના પિતા ^{૨૩૭} આઝરને કહ્યું, "શું તમે મૂર્તિઓને ખુદા બનાવો છો? બેશક! હું તમને અને તમારી કૌમને ખુલ્લી ગુમરાહીમાં જોઉં છું." ^{૨૩૮} (૭૪) અને એ જ રીતે અમે ઈબ્રાહીમને દેખાડીએ છીએ બધી બાદશાહી આકાશો અને ધરતીની, ^{૨૩૯} અને એટલા માટે કે તેઓ ઐનુલ યકીનવાળાઓમાં બની જાય ^{૨૪૦} (૭૫)

:: સમજૂતી ::

૨૩૨ : ઠણા મશ્કરી અને મહેણાં ટોણાંની રીતે.

૨૩૩ : અને તેમની સાથેની બેઠક ઉઠક છોડી દે.

મરઅલો : આ આયતથી જણાયું કે અધર્મીઓની જે બેઠકમાં દીન ધર્મનો મોભો ન જળ વાતો હોય, ત્યાં મુસલમાન માટે બેસવું જાઈજ નથી. આનાથી સાબિત થયું કે કાફિરો અને અધર્મીઓના

જલસા જાઈજ નથી. અને તેમને રદીયો આપવા કે સત્ય જાહેર કરવા જવું, એ તેમની સાથેની બેઠક ન ગણાય, કારણ કે એ તો સત્યોચ્ચાર છે જે મના નથી. જેમ કે આગળની આયતથી સ્પષ્ટ છે.

૨૩૪ : અર્થાત મજાક મશ્કરી કરનારાઓના ગુનાહ તેમના જ શિરે છે. તેમની પાસેથી જ એમનો હિસાબ લેવાશે. પરહેઝગારો પાસેથી નહીં.

શાને ગુમૂલ : મુસલમાનોએ કહ્યું હતું કે જો અમે એમને છોડી દઈએ અને ન રોકીએ તો અમને ગુનેહગાર થવાનો ડર છે, ત્યારે. આ આયત ઉતરી.

૨૩૫ મરઅલો : આયતથી જણાયું કે શિખામણ આપવા અને સત્યોચ્ચાર ખાતર તેમની પાસે બેસવું જાઈજ છે.

૨૩૬ : અને શરીઅતના હુકમો બતાવો.

૨૩૭ : અને પોતાના ગુનાહિત કાર્યોથી દોઝખના અઝાબમાં ન સપડાવ.

૨૩૮ : ધર્મને ઠણો મશ્કરી બનાવનાર અને દુનિયાના આશિકો.

૨૩૯ : હે મુસ્તફા ﷺ ! એ મુશ્રિકોને, જેઓ પોતાના પૂર્વજોના ધર્મનું નિમંત્રણ આપે છે.

૨૪૦ : અને તેની પાસે કશી સત્તા નથી.

૨૪૧ : અને ઈસ્લામ તેમજ તવહીદની નેઅમત આપી, અને મૂર્તિપૂજાના અતિ ખરાબ પરિણામથી બચાવ્યા.

૨૪૨ : આ આયતમાં સત્ય અને અસત્ય તરફ બોલાવનારાઓનું એક દ્રષ્ટાંત વર્ણવવામાં આવ્યું છે કે જેવી રીતે એક મુસાફર પોતાના સાથીદારો સાથે હતો. જંગલમાં ભૂતો અને શયતાનોએ તેને માર્ગ ભૂલાવી દીધો, અને કહ્યું કે નિર્ધારેલ ઠેકાણાનો આ જ રસ્તો છે. અને તેના સાથીદારો તેને સાચા રસ્તા તરફ બોલાવવા લાગ્યા, પેલો હેરાન થઈ ગયો કે કઈ તરફ

જાય ? પરિણામ તેનું એ જ આવશે જો તે ભૂતોના રસ્તે જશે તો નાશ પામશે, સાથીદારોનું કહું માનશે તો સલામત રહેશે, અને ઠેકાણા પર પહોંચી જશે.

આવી જ હાલત તે માણસની છે જે ઈસ્લામના માર્ગથી ભટક્યો, અને શયતાનના રસ્તે ચાલ્યો. મુસ્લિમો તેને સીધા માર્ગ તરફ બોલાવી રહ્યા છે. જો તેમની વાત માનશે તો સફળ થશે, નહીં તો બરબાદ થશે.

૨૪૩ : અર્થાત જે રસ્તો અલ્લાહ તઆલાએ પોતાના બંદાઓ માટે સ્પષ્ટ કર્યો, અને જે ધર્મ (ઈસ્લામ) તેમના માટે નક્કી કર્યો તે જ હિદાયત અને પ્રકાશ છે, અને જે એ સિવાય છે તે અધર્મ છે.

૨૪૪ : અને તેની જ આજ્ઞાકિતતા અને ફર્માબરદારી કરીએ, અને ખાસ તેની જ ઈબાદત કરીએ.

૨૪૫ : જેનાથી એનું સંપૂર્ણ શક્તિ, અને તેનું સમગ્ર કાએનાતને ઘેરી વળેલું ઈલ્મ, અને તેના રહસ્યો તેમજ કારીગીરી જાહેર થાય છે.

૨૪૬ : કે નામનો પણ કોઈ રાજ્યને દાવો કરનાર નહીં હોય, બધા જુલ્મી શાસકો અને દુનિયાની સલ્તનતનું ઘમંડ રાખનારાઓ જોશે કે દુનિયામાં તેઓ જે રાજ્યનો દાવો લઈને ફરતા હતા તે અસત્ય હતો.

૨૪૭ : "કામુસ"માં છે આઝર, હઝરત ઈબ્રાહીમ عليه السلام ના કાકાનું નામ હતું. ઈમામ જલાલુદ્દીન સુયૂતિએ પણ 'મસાલિકુલ હુનફા'માં એવું જ લખ્યું છે. કાકાને બાપ કહેવાનો રિવાજ બધા દેશોમાં પ્રચલિત છે. (જેમ કે ભારતમાં બાપના મોટા ભાઈને 'મોટાબા' કહેવામાં આવે છે ખાસ કરીને અરબસ્તાનમાં, કુર્આન શરીફમાં છે,

تَعْبُدُ الْهَيْكَلُ وَالْإِلَهَ أَبَاكَ إِزْهَمَ وَإِسْلَعِيلَ وَإِسْحَقَ الْهَيْكَلًا

આ આયતમાં હઝરત ઈસ્માઈલને હઝરત યઅફૂબના બાપ ગણવામાં આવ્યા છે, અને આપ તો એમના કાકા હતા. હદીષ શરીફમાં પણ હુઝૂર عليه السلام એ

હઝરત અબ્બાસ رضي الله عنهને 'અબ' (બાપ) કહ્યા છે. જેમ કે ફર્માવ્યું છે كُنْتُ أُمَّكَ لَأَبِي (મારા બાપને મારી પાસે લાવો) અને અહીં અબી (મારા બાપ) હઝરત અબ્બાસને કહેવાયું છે. (જે આપના કાકા હતા) (મુફરેદાતે રાગિબ અને કબીર વગેરે)

૨૪૮ : આ આયતમાં અરબસ્તાનના મુશ્રિકો માટે દલીલ છે, જેઓ હઝરત ઈબ્રાહીમ عليه السلامને ઈજજતની નઝરે જોતા હતા, અને તેમની શ્રેષ્ઠતાને માનતા હતા. તેમને જણાવવામાં આવે છે કે હઝરત ઈબ્રાહીમ عليه السلام મૂર્તિપૂજાને કેટલી મોટી ઐબ અને ગુમરાહી કહે છે. જો તમે તેમને માનતા હોવ તો તમે પણ મૂર્તિપૂજા ત્યજી દો.

૨૪૯ : અર્થાત જેવી રીતે હઝરત ઈબ્રાહીમ عليه السلامને ધર્મ વિશે દ્રષ્ટિ આપી તેવી જ રીતે તેમને આકાશો અને ધરતીનું રાજ્ય દેખાડીએ છીએ.

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ رضي الله عنهماએ કહ્યું, એનાથી આકાશ અને પૃથ્વીની મખ્લૂક મુરાદ છે. મુજાહિદ અને સઈદ બિન ઝુબેર કહે છે કે, જમીન અને આસ્માનની (અજબ) નિશાનીઓ મુરાદ છે. એ આપના માટે આસ્માનો ઉઘાડાં કરી દેવામાં આવ્યાં, એટલે સુધી કે આપે અર્શ, કુર્સી આસ્માનોની બધી અજબ વસ્તુઓ અને જન્નતમાં પોતાની જગ્યાને પણ જોઈ લીધી. પછી આપના માટે ધરતી ખોલી નાખવામાં આવી, એટલે સુધી કે આપે તદ્દન નીચેની જમીન સુધી દ્રષ્ટિ કરી અને જમીનની અજબ વસ્તુઓ નિહાળી.

તફસીરકારોનો એમાં મતભેદ છે કે આ જોવાનું આંતરિક ચક્ષુઓ (બાતિની આંખ) દ્વારા હતું કે માથાની આંખો વતી. (દુર્રે મન્સૂર, ખાઝિન વગેરે)

૨૫૦ : કારણ કે દરેક જાહેર અને છુપી વસ્તુ એમની સામે કરી દેવામાં આવી, અને મખ્લૂકના આમાલમાંથી કશું એમનાથી છુપું ન રહ્યું.

• • •

દર્સ
હદીષે પાઠ

મિર્ઝતુલ મનાઝહ તર્જુમએ મિશકાતુલ મસાબીહ
મિર્ઝાત (ઉર્દૂ) શરહે મિશકાત (ભાગ-૨)

અઝ : હકીમુલ ઉમ્મત હઝરત મુફ્તી અહમદ યારખાં નઈમી અશરફી બદાયૂની رحمة الله عليه
અનુવાદક : પટેલ શબીર અલી રઝવી દયાદરવી (તંત્રી : બરકાતે પ્વાજા-માસિક)

باب التَّشَهُد

બાબુતશહુદ^૧ (અતહિયાત વિશે બયાન)

૧. શબ્દકોશમાં તશહુદનો અર્થ છે, ગવાહ બનવું કે ગવાહી આપવું. ઉર્દૂમાં કલ્મએ શહાદત પઠવું પણ શરીઅતમાં અતહિયાતને તશહુદ કહેવામાં આવે છે. કેમ કે એમાં તૌહીદ તથા રિસાલતની ગવાહી હોય છે. યાદ રાખશો કે التَّحِيَّاتُ એ કલામનો સમૂહ છે જે મેઅરાજની રાત્રે કુર્બે હુજૂરીમાં રબ તથા મહબૂબના દરમિયાન થયો. પ્રથમ હુજૂરે અર્ઝ કર્યું : مَحْبُوبُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ : રબની તરફથી ઈર્શાદ થયો : التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ એ જવાબમાં અર્ઝ કર્યું : السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ : આ બંને પ્રકારના કલામોને નમાઝી અદા કરીને અલ્લાહની તૌહીદ તથા હુજૂર عليه السلامની રિસાલતની ગવાહી આપે છે. પરંતું નમાઝી અતહિયાત પઠતી વખતે મેઅરાજની આ વાતથીતની નકલની નિચ્ચત ન કરે બલકે ખુદ બારગાહે ઈલાહીમાં તહિયત અને બારગાહે રિસાલતમાં સલામ અર્ઝ કરવાની નિચ્ચત કરે. (શામી) જેવી રીતે તકબીરે તશરીક હઝરત જિબ્રઈલ, હઝરત ખલીલ, હઝરત ઈસ્માઈલનાં કલામોનો સમૂહ છે કે જ્યારે હઝરત જિબ્રઈલ જન્નતથી દુંબો લઈને હાજર થયા, આ બાજુ ખલીલ પોતાના લખ્તે જિગરને ઝબહ કરી રહ્યા હતા તો ઉપરથી પોકાર્યું, "અલ્લાહુ અકબર ! અલ્લાહુ અકબર !" હઝરત ખલીલે ઉપર જોયું તો જિબ્રઈલને આવતા જોઈને ફર્માવ્યું, લાઈલાહ ઈલ્લલ્લાહુ વલ્લાહુ અકબર ! પછી પરવરદિગારના હુકમથી હઝરત ઈસ્માઈલના હાથ પગો ખોલ્યા અને કુર્બાનીની કૂબૂલિયતની બશારત આપી તો આપે ફર્માવ્યું, લિલ્લાહિલ્ હુમ્દ ! પણ હવે તકબીરે તશરીક કહેનારો ત્યાંની નકલની નિચ્ચત ન કરે બલકે પોતાના તરફથી ઝિક્રે ઈલાહીની નિચ્ચત કરે.

"હઝરત ઈબ્ને ઉમર رضي الله عنهما થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ عليه السلام જ્યારે અતહિયાતમાં બેસતા તો પોતાનો ડાબો હાથ ડાબા ગુઠણ પર રાખતા અને જમણો હાથ જમણા ગુઠણ પર.^૧ અને ત્રેપન (પ૩)નો અક્રુદ બાંધતા અને કલમાની આંગળીથી ઈશારો કરતા.^૨"

૧. એ રીતે કે હથેળીઓ તો જાંગો પર રહેતી અને આંગળીઓના કિનારા ગુઠણો પર. હાથો વડે ગુઠણો પકડવા મુરાદ નથી, કેમ કે અતહિયાતમાં સર્વ આંગળીઓની દિશા કાબા મોઅઝ્ઝમા તરફ જોઈએ. યાદ રાખશો કે નમાઝની દરેક બેઠક આવી જ હોવી જોઈએ, યાહે સજદાઓ વચ્ચેનો જલસો હોય કે અતહિયાતનો ફાઈદો હોય. અહીં અતહિયાતનો ઉલ્લેખ એહતેરાઝી નથી જેથી આ હદીષ અન્ય હદીષોની વિરુદ્ધ નથી.

૨. એટલે કે અતહિયાતમાં તૌહીદની શહાદત વખતે જમણા હાથથી એ રીતે ઈશારો કરતા કે અંગૂઠાનો કિનારો કલમાની આંગળીના મૂળમાં લગાડતા અને ત્રણ આંગળીઓ બંધ કરી લેતા આ ત્રેપન (પ૩)નો અક્રુદ થયો, અને

કલમાની આંગળી ઉપર ઉઠાવતા અને ઈલ્લલ્લાહ પર પાડી દેતા. આ તફસીલ અન્ય હદીષોમાં આવેલી છે. યાદ રાખશો કે આ ઈશારાના વિશે વિવિધ રિવાયતો આવેલી છે. અહીં ત્રેપન (૫૩)નો અક્રૂદ વર્ણન થયેલ છે. અમુકમાં છે કે આંગળીઓ બંધ કરી લેતા અને અંગૂઠો તથા વચલી આંગળીનું વર્તુળ બનાવતા અને કલમાની આંગળીથી ઈશારો કરતા. જાણવા મળે છે કે ક્યારેક આ રીતે કરતા તો ક્યારેક પેલી રીતે કરતા, જેથી હદીષોમાં ટકરાવ નથી. હનફીઓને ત્યાં વર્તુળવાળી હદીષ પર અમલ છે જે હઝરત વાઈલ ઈબ્ને હજરથી રિવાયત થયેલ છે.

અને એક રિવાયતમાં છે કે જ્યારે નમાઝમાં બેસતા તો બંનેવ હાથ બંનેવ ગુઠણો પર રાખતા અને પોતાની જમણી આંગળી જે અંગૂઠાથી મળી છે તેને ઉઠાવતા, એનાથી ઈશારો કરતા.^૧ અને પોતાનો ડાબો હાથ ગુઠણ પર બિછાવતા.^૨" (મુસ્લિમ)

૧. એ રીતે ઝબાનથી ફર્માવતા : લાઈલાહ ઈલ્લલ્લાહ અને એ આંગળી ઉઠાવીને તૌહીદનો ઈશારો કરતા જેથી કૌલી રીતે તથા અમલી રીતે તૌહીદની ગવાહી થાય. અને ઈશારો કરી હાથ બિછાવી દેતા જેથી આંગળીઓ કિબ્લા રૂ રહે.

૨. એટલે કે ડાબો હાથ શરૂથી છેવટ સુધી બિછાવેલો રાખતા. એ હાથ વડે ન આંગળીઓનું વર્તુળ બનાવત કે ન ઈશારો કરતા.

"હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને ઝુબૈર رضي الله عنه થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે નબી صلى الله عليه وسلم જ્યારે બેસતા તો કલમો પઢતા.^૧ તો પોતાનો જમણો હાથ પોતાની જમણી જાંગ પર રાખતા અને ડાબો હાથ ડાબી જાંગ પર.^૨ અને પોતાની કલમાની આંગળી વડે ઈશારો કરતા અને પોતાનો અંગૂઠો વચલી આંગળી પર રાખતા^૩ અને ડાબી હથેળી વડે ગુઠણ પકડી લેતા.^૪" (મુસ્લિમ)

૧. અહીં દુઆથી મુરાદ શહાદતનો કલમો છે. જેમ કે હદીષ શરીફમાં છે કે અરફાના દિવસે બેહતરીન દુઆ કલમએ તૈયેબહ છે. એટલે કે હુઝૂર صلى الله عليه وسلم નમાઝમાં જ્યારે બેસતા તો અત્તહિય્યાત પઢતા અને કલ્મએ તયબહ પઢતા. યાદ રાખશો કે નમાઝમાં જ્યારે બેસવું પડે ત્યારે અત્તહિય્યાત પઢે. જેથી જો કોઈ અત્તહિય્યાતમાં જમાઅતમાં જોડાઓ અને તેના જોડાતા જ ઈમામ ઉભો થઈ ગયો તો એ શખ્સ પૂરી અત્તહિય્યાત વરસૂલુહ સુધી પટીને ઉઠે. આ મસ્અલાનો માખઝ આ હદીષ છે.

૨. આ પાછલી હદીષની શરહ છે જેમાં હતું કે હુઝૂર ફાઈદામાં ગુઠણો પર હાથ રાખતા હતા. એણે બતાવ્યું કે હાથ જાંગો પર રાખતા. આંગળીઓના કિનારા ગુઠણો પર.

૩. એટલે કે અંગૂઠા અને વચ્ચેની આંગળીનું વર્તુળ બનાવીને ઈશારો કરતા, જેવો કે આપણે હનફીઓનો અમલ છે.

૪. એ રીતે કે ડાબો ગુઠણ ડાબી હથેળીમાં એવી રીતે જતો જેવી રીતે મોમાં લુકૂમો.

૫. યાદ રાખશો કે હુઝૂરનો આ અમલ જાઈઝ હોવાના વર્ણન માટે છે અને પ્રથમ હદીષનો અમલ અત્તહિય્યાતના બયાનના માટે હતો. એટલે કે બંનેવ હાથ બંનેવ જાંગો પર બિછાવી દેવા બેહતર છે જેથી બંનેવ હાથોની આંગળીઓ કિબ્લા તરફ રહે અને ડાબો ગુઠણ ડાબા હાથથી પકડી લેવો જાઈઝ છે. જેથી ન તો હદીષોમાં ટકરાવ છે અને ન મુસલમાનોના અમલ આ હદીષની વિરૂધ્ધ છે. એ પણ યાદ રાખશો કે આ ઈશારો કેવળ કલમએ શહાદત પર હતો જે કલમો ખત્મ થતાં ખત્મ થઈ જતો હતો. શરૂથી હાથ બિછાવેલો રહેતો પછી બાદમાં પણ બિછાવી દેવામાં આવતો જેથી આંગળીઓ કિબ્લાની તરફ રહે.

"હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને મસ્૊દ رضی اللہ عنہ થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે નબી ﷺ ની સાથે નમાઝ પઢતા.^૧ તો કહેતા હતા^૨ અલ્લાહના બંદાઓની તરફથી અલ્લાહ પર સલામ થાય.^૩ જિબ્રઈલ પર સલામ થાય, મીકાઈલ પર સલામ થાય, ફલાણા પર સલામ થાય.^૪ જ્યારે નબી ﷺ ફર્યા તો પોતાના ચહેરા થકી અમારા પ્રતિ ધ્યાનિત થયા^૫ અને ફર્માવ્યું, ન કહો કે અલ્લાહ પર સલામ થાય, અલ્લાહ તો ખુદ સલામ છે.^૬ જ્યારે કોઈ તમારાથી નમાઝમાં બેસે તો કહે^૭ કે અલ્લાહના માટે તહિય્યતો (પાકીઓ), નમાઝો અને પાક કલમા છે.^૮ હે નબી ! આપના પર સલામ થાય, અલ્લાહની રહમતો તથા બરકતો થાય^૯ અમારા પર અને અલ્લાહના નેક બંદાઓ પર સલામ થાય^{૧૦} નમાઝી જ્યારે આવું કહેશે તો જમીન તથા આસ્માનના દરેક નેક બંદાઓને પહોંચી જશે.^{૧૧} હું ગવાહી આપુ છું કે અલ્લાહના સિવાય કોઈ મઅબૂદ નથી અને ગવાહી આપુ છું કે હુઝૂર મુહમ્મદ ﷺ તેના બંદા તથા રસૂલ છે^{૧૨} પછી જે દુઆ એને પસંદ હોય, અપનાવી લે અને તેનાથી દુઆ માગે.^{૧૩}" (મુસ્લિમ, બુખારી)

૧. જો આ બનાવ મેઅરાજથી પહેલાંનો છે, ત્યારે તો એ મતલબ થશે કે નબી ﷺ પોતાના ઈજતેહાદથી નમાઝ પઢતા હતા અને સહાબા પણ હુઝૂરની સાથે એ ઈબાદતમાં મશગૂલ થતા હતા. અને પોતાના ઈજતેહાદથી અત્તહિય્યાતને બદલે એને પઢ્યા કરતા હતા. જ્યારે મેઅરાજથી પરત થયા આપે આ અત્તહિય્યાતની તાલીમ આપી જે આગળ આવી રહી છે. એટલે કે લોકો ! નમાઝ તમારી મેઅરાજ છે, તો હું મેઅરાજમાં રબથી જે વાતચીત કરીને આવ્યો, તમો પણ નમાઝમાં એ જ કર્યા કરો. અને જો મેઅરાજના બાદનો બનાવ છે તો મતલબ એ છે કે શરૂમાં અત્તહિય્યાતની તાલીમ આપવામાં આવી ન હતી. સહાબા પોતાના ઈજતેહાદથી કાંઈક કલમા કહી લીધા કરતા હતા. એ જ દિવસે નમાઝથી ફારિગ થઈને આ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَتٰتَنِیْ تَالِیْمِیْ આપી. (મિક્ફાત)

૨. નમાઝના બંનેવ ફાઈદાઓમાં.

૩. એટલે કે અમો બંદાઓ બારગાહે ઈલાહીમાં નિયાઝમંદાના સલામ પેશ કરીએ છીએ. તેઓ એવું સમજે છે કે જેવી રીતે બાદશાહોના દરબારમાં સલામ કરવી દરબારનો અદબ છે એવી જ રીતે બારગાહે ઈલાહીમાં સલામ પેશ કરવી ત્યાંનો અદબ છે.

૪. ફલાણાથી મુરાદ બાકીના ફરિશતા છે અથવા ખાસ અંબિયાએ કિરામ.

૫. اِنْصَرَفَ 'અ-સરફ'નો અર્થ ક્યાં તો એ છે કે આપ મેઅરાજથી પરત થયા તો અમો સૌની સામે વઅઝ ફર્માવી, અથવા એ મતલબ છે કે એક દિવસે નમાઝથી ફારિગ થઈને આ ઈશાદ ફર્માવ્યો. (મિક્ફાત)

૬. એટલે કે સલામ એક પ્રકારની દુઆ છે એ રબને લાયક નથી. રબ તમામ અયબથી પાક, દરેક આફતથી દૂર છે અને સૌને સલામત રાખનારો છે. એટલા માટે એક દુઆમાં ફર્માવ્યું : اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ (અલ્લાહુમ્મ અન્તરસલામ) "ઈલાહી ! તું સલામત રાખનારો છે."

૭. بَقُولُ 'લયકૂલ' એ અમ્નનો સેગો છે અને અમ્ન વાજિબ હોવાના માટે આવે છે. જેનાથી જાણવા મળ્યું કે નમાઝમાં અત્તહિય્યાત વાજિબ છે. اِدْرَاكًا نَا ઉમૂમ (સામાન્યપણા)થી જાણવા મળ્યું કે નમાઝમાં જ્યારે પણ બેસે, અત્તહિય્યાત પઢે, ચાહે ઈમામને તાબે થઈને બેસે અથવા ખુદ તેણે બેસવાનું હોય. જેથી જો કોઈ ઈમામની સાથે અત્તહિય્યાતમાં મળે અને તેના બેસતાં જ ઈમામ ઉભો થઈ જાય અથવા સલામ ફેરવી દે તો અત્તહિય્યાત

પૂરી કરીને ઉભો થાય. જેથી આ હદીષ હનફીઓના ઘણા બધા મસાઈલનો માખજ છે. જ્યારે અત્તહિયાત વાજિબ થઈ તો એના રહી જવા પર સજદએ સહૂવ વાજિબ થયો. જેવો કે નમાઝના વાજિબોનો હુકમ છે.

૮. એ ત્રણ કલમાઓની શરહો ઘણી છે. હઝરત શયખે ફર્માવ્યું કે તહિય્યતથી મુરાદ ફૌલી ઈબાદતો છે. સલવાતથી મુરાદ શારીરિક ઈબાદતો અને તૈયિબાતથી મુરાદ માલી ઈબાદતો છે. મતલબ એ છે કે દરેક પ્રકારની ઈબાદતો અલ્લાહથી ખાસ છે. કેમ કે એ ત્રણેવ ઈબાદતોમાંથી દરેકના હજારો પ્રકારો છે. તેમજ દરેક શખ્સની ઈબાદત અલગ અલગ છે. એટલા માટે એ ત્રણેવને ભેગી કરવામાં આવી. યાદ રાખશો કે તહિય્યતનો શબ્દ જ્યારે બંદાના માટે વપરાશે તો એનો અર્થ થશે મુલાકાતના સમયનો કલામ (વાતચીત) અથવા કામ. એ જ પ્રમાણે સલાત બંદાઓના માટે રહમતોના અર્થમાં હોય છે. જેમ કે **أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ**.

૯. આ જગ્યાએ મિક્રાતે ફર્માવ્યું કે મેઅરાજની રાત્રે પ્રથમ ત્રણ કલમાઓ હુઝૂરે બારગાહે ઈલાહીમાં પેશ કર્યાં. પછી અસ્સલામુ અલૈકથી છેવટ સુધી રબની તરફથી હુઝૂરને સંબોધન થયું. પછી **السَّلَامُ عَلَيْكَ** થી છેવટ સુધી હુઝૂરે જવાબમાં અર્ઝ કર્યું. પછી અશહદુ છેવટ સુધી જિબ્રઈલે અમીને અર્ઝ કર્યું. કેમ કે નમાઝ પણ મુસલમાનોની મેઅરાજ છે એટલા માટે એમાં સર્વ કલમા એકત્ર કરી દેવામાં આવ્યાં. તેમજ શયખે અશિઅતુલ લમ્બાતમાં, ઈમામ ગિઝાલીએ અહ્યાઉલ ઉલૂમમાં, મુલ્લા અલી ફારીએ મિક્રાતમાં ફર્માવ્યું કે અસ્સલામુ અલૈક પર દરેક નમાઝી પોતાના દિલમાં હુઝૂરને હાજર જાણે અને એવું જાણીને સલામ અર્ઝ કરે કે હું હુઝૂરને સલામ અર્ઝ કરી રહ્યો છું, હુઝૂર મને જવાબ આપી રહ્યા છે. શયખે ફર્માવ્યું કે અમુક આરિફોનો ઈર્શાદ છે કે હફીકતે મુહમ્મદિયહ તમામ મૌજૂદાત બલકે મુસ્કિનાતમાં છવાયેલી તથા સમાયેલી છે એટલા માટે નમાઝમાં પણ મૌજૂદ છે. જેથી સંબોધન અસ્સલામુ અલૈક ખૂબ જ યોગ્ય છે. આ મઝમૂન અહલે હદીષના પેશવા નવાબ સિદીક હસનખાં ભોપાલીએ પણ પોતાની અમુક કિતાબોમાં લખ્યું છે. આનાથી હાઝિર નાઝિરનો મસ્અલો સારી રીતે સ્પષ્ટ થઈ ગયો. કેમ કે ગાઈબને, ગાફિલને અને જે જવાબ ન દે તેને સલામ કરવી મના છે. એની સંપૂર્ણ ચર્ચા અમારી કિતાબ જાઅલ હક્ક ભાગ-૧ માં જુઓ.

૧૦. એટલે કે જમીન તથા આસ્માનમાં ગાઈબ તથા હાઝિર, થઈ ગયેલ હાલનાં સર્વ નેક બંદાઓ પર સલામ. કેમ કે એ સૌ બંદાઓ સાંભળી નથી રહ્યા, એટલા માટે અહીં સંબોધન નથી. નેક બંદો તે છે જે બંદાપણાનો હક્ક અદા કરે અને એના પર ફાઈમ રહે.

૧૧. આ પરથી જાણવા મળ્યું કે હમેશાં દુઆ વગેરેમાં સર્વ મો'મિનોને સામેલ કરવા જોઈએ, તો ઈન્શાઅલ્લાહ ! દુઆ જરૂર ફબૂલ થશે. યાદ રાખશો કે અહીં ગુનેહગાર બંદાઓનું વર્ણન આવ્યું, કેમ કે તે અલૈના જમાની (બહુવચનની) ઝમીરમાં દાખલ કરી લેવામાં આવ્યાં. હુઝૂર પોતાના ગુનેહગારોને પોતાના દામનમાં રાખે છે.

૧૨. જાહેર એ છે કે નબી **صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** પણ અત્તહિયાતમાં શહાદતો આ જ પ્રમાણે અદા કરતા હતા.

૧૩. બેહતર એ છે કે આ મોકા પર મન્કુલી દુઆઓ ખાસ કરીને જામેઅ દુઆઓ માગવામાં આવે. જેમ કે રબ્બના આતિના ફિદુન્યા.... આ હદીષથી જાણવા મળ્યું કે નમાઝમાં દુરૂદે ઈબ્રાહીમી પઢવું ફર્ઝ નથી. એ જ હનફીઓનો ફૌલ છે અને આ હદીષ એમની દલીલ છે.

અઝ : આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા મુહદિષે બરેલ્વી <small>رحمة الله عليه</small>
:: શરહકર્તા :: મૌલાના ગુલામહસન ફાદરી (લાહોર)
:: અનુવાદક તથા સંપાદક :: પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી

યાં ભી દાગે સજદએ તયબહ હૈ તમગા નૂર કા
અય ફમર કયા તેરે હી માથે હૈ ટીકા નૂર કા

(દાગ = નિશાન. તમગા = ઈજ્જતનું નિશાન જે ઈનામરૂપે મળે છે જેમ કે નિશાને હૈદર. ફમર = ચાંદ ટીકા = પેશાનીનું નૂર)

અર્થાત : હે ચાંદ ! તારી પેશાની પર જે દાગ છે એની શું હૈસિયત ?! એ દાગની સામે સજદો કરતાં કરતાં મદીનાની ઝિયારત કરનારાઓની પેશાની પર નૂરાની મેહરાબ બને છે. **سَيِّمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ**.
"એમની નિશાની એમના ચહેરાઓમાં છે સિજદાઓના નિશાનથી." (સૂ. ફતહ, ૪૮/૨૯)

આ નૂરાની ઈનામ અલ્લાહ તઆલાએ હુઝૂર عليه السلامના ગુલામોને અતા કર્યું.

શમ્અસાં એક એક પરવાના હૈ ઈસ બા નૂર કા
નૂરે હક્ક સે લવ લગાએ દિલમૈ રિશતા નૂર કા

(સાં = ની જેમ. બા નૂર = નૂરવાળા. લવ = સંબંધ)

અર્થાત : તમામ અંબિયાએ કિરામ عليهم السلامના દીનોની શમ્અઓ હુઝૂર عليه السلامના દીને ઈસ્લામની શમ્અની પરવાના સાબિત થઈ (જેવી રીતે પરવાના શમ્અ પર કુર્બાન થઈ જાય છે એ જ પ્રમાણે દીને ઈસ્લામ પર તમામ દીનો કુર્બાન થઈને મન્સૂબ થઈ ગયા) અને હુઝૂર عليه السلامનું નૂર, નૂરે ખુદાથી લવ લગાડેલ છે અને દિલી સંબંધ પેદા કરેલ છે.

અંજુમનવાલે હૈ અંજુમ બઝમે હલકા નૂર કા
ચાંદ પર તારોકે ઝુરમરસે હૈ હાલા નૂર કા

(અંજુમન = મેહકિલ. અંજુમ = તારાઓ. બઝમ = મેહકિલ, હલકા = વર્તુળ. ઝુરમર = ભીડ. હાલા = વરસાદની ઋતુમાં ચાંદની આસપાસ બનતું રંગબેરંગી વર્તુળ)

આપ عليه السلامની મેહકિલનો રંગ કેવો નિરાળો રહેતો હતો કે :

યૂં નઝર આતે થે અપને દોસ્તોમૈ મુસ્તફા-જિસ તરહ હૈ આસ્માં પે ચાંદ તારો મૈ ઘિરા

આપના સહાબાએ કિરામ આપ عليه السلامની આસપાસ એવું વર્તુળ બનાવીને બેસતા કે જેવી રીતે ચાંદની આસપાસ મેઘધનુષનું વર્તુળ ચાંદને ઘેરેલ હોય છે.

હુઝૂર عليه السلامએ પોતાના સહાબાએ કિરામને હિદાયતના તારાઓ ઠરાવેલ છે. **اصحابي كالنجوم فبايهم اقتديتم اهتديتم** "મારા સહાબીઓ તારાઓની જેમ છે જેની પણ પયરવી કરશો હિદાયત પામશો."

જિસ વક્ત મેહફિલમે થે ઉન્કી બૂ બકો ઉમર વ ઉખ્માનો અલી
ઉસ વક્ત રસૂલે અકરમ કે દરબાર કા આલમ કયા હોગા

तेरी नस्ले पाक में है भरया भरया नूर का
वू है अयने नूर तेरा सल धरना नूर का

અર્થાત : યા રસૂલલ્લાહ ! યા નૂરલ્લાહ ! ﷺ આપની તથા આપના ખાનદાનની કોણ અઝમત વર્ણન કરી શકે છે. આપ ખુદ નૂરન અલા નૂર છે. આપની નસ્લે પાકનો દરેકે દરેક બાળક નૂર છે બલકે આપનું સર્વ ધરાનુ જ નૂર છે.

नूर की सरकार से पाया हो शाला नूर का
हो मुबारक तुमको मून्नूरैन जेणा नूर का
(मून्नूरैन = બે નૂરવાળા એટલે હઝરત ઉખ્માન ગની)

અર્થાત : હે બે નૂરોવાળા પ્યારા ઉખ્માન ગની ! ﷺ આપને ખૂબ ખૂબ મુબારક થાય કે આપે નૂરવાળા આફા ﷺ ની બારગાહથી નૂરની બે ચાદરો (આપ ﷺ ની બે સાહબઝાદીઓને પોતાના નિકાહમાં) લેવાનો શરફ હાંસલ કર્યો.

હઝરત રુકૈયા તથા કુલ્ષૂમ رضی اللہ عنہا ﷺ ની બે સાહબઝાદીઓ વારાફરતી હઝરત ઉખ્માનગની رضی اللہ عنہા નિકાહમાં આવી અને સૌથી પ્રથમ હઝરત અલી મુર્તઝા رضی اللہ عنہ આ શબ્દોની સાથે હઝરત ઉખ્માન ગની رضی اللہ عنہા ને મુબારકબાદ આપી : **ثَلَاثٌ مِنْ صَهْرٍ مَالِ مِغَالَا** આપ ﷺ થી ઉખ્માન ગનીને એ રુતબો મળ્યો જે અન્ય જમાઈ હાંસલ ન કરી શક્યા કે આદમ علیہ السلام થી લઈને હુઝૂર ﷺ સુધી કોઈ નબીની બે પુત્રીઓ આપના સિવાય કોઈના નિકાહમાં ન આવી. અને આપના નિકાહમાં કેવળ નબીની જ નહીં બલકે ઈમામુલ અંબિયા ﷺ ની બે સાહબઝાદીઓ આવી છે. નૂરના મુન્કરો પણ ઉખ્માન ગની رضی اللہ عنہા ને મૂન્નૂરૈન (બે નૂરવાળા) કહીને યાદ કરે છે !

किसके पदोंने किया आर्धना अंधा नूर का
मांगता फिरता है आंभें हर नगीना नूर का

અર્થાત : આપ ﷺ ના પદો ફર્માવી જવાથી નૂરનો ચમકાર આઈનો ઝંખવાઈ ગયો. એકવાર જમાના પર કયામત તૂટી પડી. દરેક નગીનો નૂરની શોધમાં માર્યો માર્યો ફરવા લાગ્યો.

હઝરત ફાતિમા ઝહરા رضی اللہ عنہા જેવી, સાબિરોની સરદારની મા તથા જન્નતી સ્ત્રીઓની સરદાર પોકારી ઉઠી **صَبَّتْ عَلَى مَصَائِبِ لَوَانِهَا صَبَّتْ عَلَى الْيَامِ صِرْنَ لِيَالِيَا** : "મારા પર એવી મુસીબતો તૂટી પડી કે જો દિવસો પર નાઝિલ થાત તો દિવસો રાત બની જાત.

अल कहां वो ताभिर्शों कैसा वो तणका नूर का
महरने छुप कर किया भासा धुंदलका नूर का

(ताभिर्शों = રોશનીઓ. તણકા = સુબ્હ સાદિકે જ્યારે પોહ ફાટે છે. ધુંદલકા = સૂર્યાસ્ત પછીની કાળાશ)

અર્થાત : તે રોશનીઓ તથા નૂરની સવારોનું અજવાળુ જે નબુવ્વતના આસમાનના સૂરજના પદો ફર્માવવાની સાથે જ રોઝાએ અન્વરમાં ચાલ્યો ગયો અને આપ ﷺ ના જાહેરી જલ્વાઓથી ફાઈનાત મેહરૂમ થઈ ગઈ અને એકદમ અંધારા જેવું છવાઈ ગયું. જો કે બાતિની ફયઝો હમેશાં જારી રહેશે.

**તુમ મુકાબિલ થે તો પહરોં ચાંદ બળહતા નૂર કા
તુમસે છુપ કર મુંહ નિકલ આયા ઝરા સા નૂર કા**

(મુકાબિલ = સામે. પહરોં = કલાકો, ત્રણ કલાકનો એક પહોર થાય છે.)

અર્થાત : હે મારા સિરાજમુનીર નબી ! ﷺ જ્યારે આપનો ચહેરો મુબારક સામે રહેતો હતો તો ચાંદની રોશની પણ પોતાની ઉચ્ચ કક્ષાએ રહેતી બલ્કે દિન પ્રતિ દિન વધતી રહેતી. આપનાથી જુદા થતાં જ એ નૂરનું જરા સરખુ મોં નીકળી આવ્યું અને તે પહેલાંવાળી ચમક દમક હવે જોવા નથી મળતી, કેમ કે ચાંદમાં ચમક દમક અને સૂરજમાં રોશની તો આપના રુખે વદ્દુહાનો ફયજ છે. આપની નિસ્બતથી એ પણ અજોડ છે. તે પણ બાકમાલ છે બલ્કે દરેક લાજવાબ છે. આ સર્વ આપના ઝિક તથા નામની બરકતો છે.

ઝિકે નબીમેં જો દિન ગુઝરે વો દિન સબસે બેહતર હે—ઝિકે નબીમેં રાત જો ગુઝરે ઉસસે બેહતર રાત નહીં (ﷺ)
(કૌબર નિયાઝી)

હોતા હે જહાં ઝિક મુહમ્મદ કે કરમ કા—ઉસ બઝમમેં મેહરૂમે તમન્ના નહીં કોઈ (ﷺ)
(ખાલિદ મહમૂદ)

**ફઝે અન્વર કહીયે ચા ફિસ્રે મુઅલ્લા નૂર કા
ચરખે અતલસ ચા કોઈ સાદા સા કુબ્બા નૂર કા**

(ફિસ્રે મુઅલ્લા = બુલંદો બાલા મહેલ. ચરખે અતલસ = ચમકદાર આસ્માન. કુબ્બા = ગુંબદ)

અર્થાત : મફામે મુસ્તફા ﷺ એટલે આપની નૂરાની ફઝ્ર પાક (જેના બારામાં આપે ખુદ ફર્માવ્યું : من زار قبري وجبت له سفاعتي "જેણે મારી ફઝ્રે અન્વરની ઝિયારત કરી લીધી એના પર મારી શફાઅત વાજિબ થઈ ગઈ.")ને નૂરાની ફઝ્ર કહીએ શાહી મહલ કહીએ, ચમકદાર આસ્માન કહીએ અથવા તો પછી નિખરેલો, સાફ સુથરો સાદો એવો ગુંબદે બઝરા કરીએ.

ફિરદોસે બરી માના ! ફિરદોસે બરી હે—જો બાત મદીને મેં હે જન્નતમેં નહીં હે અચ કુદસિયો ! મહબૂબકા કૂયા હે સંભલકર — યહ અર્શ નહીં હે યહ મદીને કી ઝમીં હે હે યખેં યહારૂમપે કોઈ સિદરાપે પહુંચા—અલ્લાહકા મહબૂબ તો સિદરાકા મકીં હે લાખોં નબી આયે મગર ઈમાન હે અપના—કોઈ મેરે સરકાર કા હમ પાયા નહીં હે દરબારે મુહમ્મદ મેં જો બટતા હે બઝાના—ગંજીનાએ કોનેનમેં દોલત વો નહીં હે
(અમીર સાબરી)

**આંબ મિલ સકતી નહીં દરપે હે પહરા નૂર કા
તાબ હે બેહુકમ પર મારે પરિન્દા નૂર કા**

અર્થાત : રોઝએ અફઠસના નૂરાની દરવાજા પર નૂરનો પહેરો લાગેલો છે. આંબ મિલાવવું પણ શક્ય નથી. શું મજાલ કે નૂરી ફિરિશતો (નૂરકા પરિન્દા) પણ ઈજાઝત વિના નૂરની પાંખોને હરકત આપી શકે છે !

બે ઈજાઝત ઉનકે ઘરમેં જિબ્રઈલ આતે નહીં—ફઠ્ઠવાલે જાનતે હેં ઈઝ્ઝો શાને અહલે બૈત —(કમશ:)

ભાગ-૧ (૩૪ મજલિસો)

સંપાદક : હરરત ખ્વાજા અમીર હસન
અલા સંજરી દહેલ્વી رحمة الله عليه

છઠ્ઠી મજલિસ

એ જ વરસે માહે શવ્વાલની પાંચમી તારીખે જુમ્આના રોજ નમાઝ બાદ ફઠમ બોસીની દોલત નસીબ થઈ. તર્ક તથા તજરીદ (ઝોહદ)ની ચર્ચા ચાલી રહી હતી. એ દરમ્યાન ફર્માવ્યું કે એક દુરવેશ હતા અત્યંત કક્ષાના ફકીર તથા મિસ્કીન. તેમનું પેટ ભૂખના કારણે કમરથી ચોંટેલું હતું. કોઈક તરફ જઈ રહ્યા હતા તો અમારા મુરીદ ખ્વાજા મહમૂદ પટવાએ એક નાનો સિક્કો તેમની સામે રાખ્યો. તેમણે જવાબ આપ્યો કે આજે મેં બલી (બોળ) પેટ ભરીને ખાય લીધી છે. ખોરાક તરફથી મેં તદ્દન ચિંતા છોડી આપી છે. આજે મને આ સિક્કાની જરૂરત નથી. ત્યાર બાદ ખ્વાજા ઝિકુલ્લાહ બિલબેરે તેની સત્યતાની અતિશયતા પર આશ્ચર્ય દર્શાવ્યું અને ઈર્શાદ થયો કે શું કનાઅત (થોડામાં સંતોષની વૃત્તિ) તથા સબ્રની શક્તિ છે !

★ તમારાથી મને કોઈ લાલચ નથી ! ★

આ હિકાયત પણ એના હેઠળ વર્ણન કરવામાં આવી છે. કનાઅતના બારામાં અને ખુદા સિવાય અન્યથી લાલચ ન રાખવાના બારામાં ફર્માવ્યું કે એક બુઝુર્ગ હતા જેમને શયખ અલી કહેતા હતા. એકવાર તે પોતાનો ખિકો સીવી રહ્યા હતા અને પગો ફેલાવી રાખ્યા હતા અને ઉલ્ટો ખિકો જાંગ પર રાખીને ટાંકા

હૈશત બહિશત

મલ્કૂઝાતે ખ્વાજાને યિશત

(રહમતુલ્લાહિ તઆલા અલૈહિમ અખમઈન)

મલ્કૂઝાતે સુલ્તાનુલ મશાઈખ હરરત ખ્વાજા નિઝામુદ્દીન
અવલિયા મહબૂબે ઈલાહી رحمة الله عليه

અનુવાદક : પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી દયાદરવી

મારી રહ્યા હતા. એ દરમ્યાન તેમને કહેવામાં આવ્યું કે બલીફા આવી રહ્યા છે, છતાં તેમણે પોતાની બેઠક જરા પણ ન બદલી અને એ જ પ્રમાણે બેસેલા રહ્યા અને બોલ્યા, આવવા દો ! બલીફા આવ્યો, સલામ કરી અને બેસી ગયો. શયખે સલામનો જવાબ આપ્યો. હાજિબ જે બલીફા સાથે આવ્યો હતો તેણે કહ્યું કે શયખ ! પગો સમેટી લો ! શયખે એની વાતની તરફ જરાય ધ્યાન ન આપ્યું, ત્યાં સુધી કે તેણે એકાદ બે વાર આ વાતને દોહરાવી. જ્યારે બલીફાને પરત થવાનો સમય થયો તો શયખે એક હાથ હાજિબનો અને એક હાલ બલીફાનો પકડયો ત્યારબાદ બોલ્યા કે મેં મારા હાથોને સમેટી રાખ્યા છે, હવે મારા માટે જાઈઝ છે કે પગોને ન સમેટું. એટલે કે તમારાથી મને કોઈ લાલચ નથી. ન કાંઈ લીધું ન લેવું છે. મેં મારા હાથ વાળી લીધા છે, અને મને એનો હક્ક છે કે પગો ન વાળું.

★ જે પોતાના માટે પસંદ નથી કરતા
તે અન્ય માટે પણ પસંદ ન કરો ★

કાંઈક એનો ઉલ્લેખ થયો કે સુલૂકની અસ્લ (દલીલ) શું છે ? એ દરમ્યાન ફર્માવ્યું કે એક શખ્સ ખ્વાજા અજલ શીરાઝી راجي الله عليهની ખિદમતમાં આવ્યો અને મુરીદ થઈ ગયો. પછી ખ્વાજાના ફર્માનની રાહ જોતો રહ્યો કે નમાઝ, રોઝા તથા વિદોના બારામાં શું

હુકમ ફર્માવે છે. ખ્વાજાએ કેવળ એટલું કહ્યું કે, "જે પોતાના માટે પસંદ નથી કરતા તે અન્યો માટે પણ પસંદ ન કરો. અને પોતાના માટે એ જ ચાહો જે અન્યોના માટે ચાહો છો." તે શબ્દ પાછો ચાલ્યો ગયો અને એક અરસા પછી ફરી ખ્વાજા અજલ શીરાઝી رحمۃ اللہ علیہની ખિદમતમાં આવ્યો અને અર્જ કરી કે હું એ દિવસે હુજૂરથી મુરીદ થઈને રાહ જોતો હતો કે નમાઝ તથા વજીફાઓના બારામાં ફર્માવશે પણ કોઈ હુકમ ન આપ્યો, આજે ફરીથી રાહ જોઉં છું. ખ્વાજાએ પૂછ્યું, એ દિવસે તમારો સબક શું હતો ? મુરીદ મુંઝવણમાં પડ્યો અને કોઈ જવાબ ન આપ્યો તો ખ્વાજાએ સ્મિત કર્યું અને ફર્માવ્યું, એ દિવસે મેં તમને કહ્યું હતું કે જે કાંઈ પોતાના માટે પસંદ નથી કરતા તે બીજાઓ માટે પણ પસંદ ન કરો અને પોતાના માટે તે જ પસંદ કરો જે કોઈ ગૈરના માટે ચાહો છો. તમને આ વાત યાદ ન રહી તો પછી જ્યારે પ્રથમ પાઠ જ યાદ ન રહ્યો તો બીજો પાઠ કેવી રીતે કરાવું ?!

★ દુનિયાની મહોબ્બત દિલમાં હશે તો વિદો વઝાઈફથી ફાયદો નથી ★

આ હિકાયત પૂર્ણ થયા બાદ ફર્માવ્યું કે, એક પરહેઝગાર બુઝુર્ગ હતા તે મોટાભાગે કહ્લા કરતા હતા કે, નમાઝ રોઝા તથા તસ્બીહ તથા વિદો સૌ દેગના મસાલા છે, અસલ ચીજ દેગમાં ગોશત હોય છે. જ્યાં સુધી ગોશત ન હોય ત્યાં સુધી આ મસાલાઓથી કાંઈ નથી બનતું. તે બુઝુર્ગને પૂછવામાં આવ્યું કે આપ આ દષ્ટાંત મોટાભાગે આપ્યા કરો છો તો જરા એની સ્પષ્ટતા પણ કરો. એ બુઝુર્ગે કહ્યું કે ગોશત દુનિયાનો ત્યાગ છે અને નમાઝ રોઝા તથા વિદો વઝાઈફ તસ્બીહ તેના મસાલા છે. પ્રથમ તો માણસે જોઈએ કે દુનિયાને ત્યજી દે અને તેનો સંબંધ કોઈ ચીજથી ન રહે. જો તે નમાઝ, રોઝા, (નફલી) અવરાદ વગેરે કરે ન કરે તો વાંધો નથી પરંતુ જ્યારે દુનિયાની

મહોબ્બત દિલમાં હશે તો દુઆઓ તથા અવરાદ વગેરેથી કાંઈ ફાયદો ન થશે. ત્યાર બાદ ખ્વાજા رحمۃ اللہ علیہએ જો ઘી તથા કાલી મિર્ય (મરી), લસણ, પ્યાજ દેગમાં નાખો અને પાણી પણ છોડી આપો અને રસો તૈયાર કરો તો તેને નકલી શોરબો (રસો) કહીશું અને જૂદો રસો પણ કહીશું. પણ અસલ રસો તે હશે કે જે ગોશતથી તૈયાર થાય, ભલે એમાં મસાલા હોય કે ન હોય.

★ દુનિયાના ત્યાગનો મતલબ શું ? ★

ત્યાર બાદ તર્ક દુનિયા (દુનિયા ત્યાગ)ની તેહફીકમાં આ શબ્દ ઝબાન મુબારક પર આવ્યો કે, દુનિયાનો ત્યાગ એ નથી કે કોઈ પોતે પોતાને નગન કરી લે. દા.ત. લંગોટી બાંધીને બેસી જાય. પણ તર્ક દુનિયા એ છે કે લિબાસ પહેરે અને ખાવા ખાય, અલ્બત જે કાંઈ આવે તેને ખર્ચ કરતો રહે, ભેગુ ન કરે અને તેની લાલચ ન રાખે અને દિલને કોઈ ચીજમાં અટકાવી ન રાખે.

સાતમી મજલિસ

એ જ શવ્વાલમાં ૧૯ તારીખે જુમ્હાની નમાઝ બાદ ફદમબોસીની સઆદત (સદનસીબી) હાંસલ થઈ. તસવ્વુફના આદાબ (નિયમો)ની તથા મશાઈખના ઈર્શાદો તથા પરિભાષાની ચર્ચા નીકળી તો ઝબાન મુબારકથી ઈર્શાદ ફર્માવ્યો કે શયખ જમાલુદીન બુસ્તામી رحمۃ اللہ علیہ પાટનગર દિલ્હીમાં શયખુલ ઈસ્લામ હતા. સુફફાવાળાઓની રસ્મો તથા આદાબ સારી રીતે જાણતા હતા. જેમ કે એકવાર તેમની સામે પાણીનો એક કૂજો લાવવામાં આવ્યો અને કૂજાના ચાર ખૂણા હતા એટલે પકડવાની ચાર જગાઓ હતી. કોઈ બુઝુર્ગ બેઠેલા હતા તે બોલ્યા કે આને લુકમાની કૂજો કહે છે. શયખ જમાલુદીન બુસ્તામીએ ફર્માવ્યું, લુકમાની કૂજો શા માટે કહે છે ? તે બુઝુર્ગે ચૂપકીટી સાધી લીધી અને શયખ જમાલુદીન رحمۃ اللہ علیہએ કિસ્સો સંભળાવ્યો કે એક બુઝુર્ગ હતા

તેમને શયખ લુકમાન સરખસી કહેતા હતા. તેમની ખૂબીઓ ઘણી છે.

★ દિવાલને હુકમ આપતાં ચાલવા લાગી ★

જેમ કે એમના બારામાં રિવાયત છે કે કદાચ જ કોઈ જુમ્આ તેમનાથી છૂટી ગયો અથવા શરીરતની જાહેરી વાતોમાં કોઈ શિઆર (નિશાની) રહી ગઈ. એ શહેરના ઈમામ તેમની તપાસના માટે નીકળ્યા. તેમને કહેવામાં આવ્યું કે શહેરના ઈમામો આવી રહ્યા છે જેથી આપનાથી ચર્ચા કરે. શયખ લુકમાને પૂછ્યું કે સવાર થઈને આવી રહ્યા છે કે પગપાળા ?! અર્ઝ કરવામાં આવ્યું, સવાર થઈને આવી રહ્યા છે. એ વખતે શયખ એક દીવાલ પર બેઠેલા હતા. દીવાલને બોલ્યા કે બુદા ﷺના હુકમથી ચાલ ! દીવાલ એ જ વખતે ચાલવા લાગી. મકસદ એ કે એ જ શયખ લુકમાને એકવાર એક મુરીદથી પાણીનો કૂજો માગ્યો. મુરીદે કૂજો રજૂ કર્યો જેમાં કોઈ ખૂણો કે પકડવાની જગા ન હતી. શયખે હુકમ આપ્યો કે એવો કૂજો લાવવો જોઈએ જેમાં ખૂણો હોય અને જેને પકડી શકાય. મુરીદ ગયો અને એક કૂજો એક ખૂણાવાળો બનાવીને લાવ્યો અને શયખની બિદમતમાં એ રીતે ઘર્યો કે એ જ ખૂણાને પોતે પકડેલો હતો. શયખે સ્મિત કર્યું અને બોલ્યા કે એ ખૂણાને તો તમે પકડી રાખ્યો છે તો હવે હું કઈ જગાએથી પકડું ?! જાવ, બે ખૂણાવાળો કૂજો બનાવી લાવો. મુરીદ ફરી પરત ગયો અને બે ખૂણાવાળો કૂજો લાવ્યો. એક ખૂણો એક હાથથી અને બીજો બીજા હાથથી પકડેલો હતો એ રીતે પેશ કર્યો. શયખે ફરી કહ્યું કે બંને બાજુથી તો તમે પકડી રાખેલ છે તો હવે હું કઈ જગાએથી પકડું ?! જાવ, ત્રણ ખૂણાવાળો કૂજો બનાવી લાવો. મુરીદ ગયો અને ત્રણ ખૂણીયા કૂજો બનાવી લાવ્યો. બે ખૂણા પોતાના હાથો વડે પકડયા અને ત્રીજા ખૂણાને પોતાની છાતી તરફ કરી લીધો. શયખે સ્મિત કર્યું અને કહ્યું, જાવ ! ચાર ખૂણીયા કૂજો બનાવો. ત્યારબાદ એ પ્રમાણેનો ચાર ખૂણીયા કૂજો

બનાવીને રજૂ કર્યો. સારાંશ કે એ કૂજોને આ કારણે લુકમાની કૂજો કહે છે.

આઠવી મજલિસ

એ જ વરસે માહે શવ્વાલની ૨૬ તારીખે જુમ્આની નમાઝ બાદ ફદમ બોસીની દોલત હાંસલ થઈ. નમાઝની તથા ઈમામ અને મુકતદીઓની કલ્બની હુજૂરીની (દિલી લગાવની) ચર્ચા થઈ તો ફર્માવ્યું કે નમાઝીની હુજૂરીની શરૂઆત એ છે કે નમાઝી જે કાંઈ પઢે તેના અર્થને દિલ પર લાગુ કરે.

★ નમાઝી જે કાંઈ પઢે તેના અર્થને દિલ પર લાગુ કરે ★

ત્યારબાદ ફર્માવ્યું કે શયખુલ ઈસ્લામ બહાઉદ્દીન ઝકરિયા رحمۃ اللہ علیہના મુરીદોમાંથી એક શખ્સ હતા તેમને હસન અફઘાન કહેતા હતા. વિલાયતવાળા હતા અને અતિશય બુઝુર્ગ, એટલા કે શયખ બહાઉદ્દીન ફર્માવતા હતા કે જો કાલે મને પૂછવામાં આવ્યું કે અમારી બારગાહમાં શું તોહફો લાવ્યો છે ? તો હું અર્ઝ કરીશ કે હસન અફઘાનને લાવ્યો છું. એકવાર એ હસન કોઈ ગલીમાં જઈ રહ્યા હતા. એક મસ્જિદમાં પહોંચ્યા. મોઅઝ્ઝિને તકબીર કહી, ઈમામ આગળ વધ્યા. એક ખલ્ફત (માણસોની સંખ્યા) જમાઅતમાં સામેલ થઈ ગઈ. ખ્વાજા હસન પણ આવ્યા અને મુકતદી બની ગયા. જ્યારે નમાઝ થઈ ચૂકી અને લોકો પરત જતા રહ્યા તો ખ્વાજા હસન ઈમામની પાસે ગયા અને બોલ્યા, હે ખ્વાજા ! તમે નમાઝ શરૂ કરી અને હું તમારી સાથે સામેલ થયો. તમે અહીંથી દિલ્હી ગયા અને ત્યાંથી ગુલામ ખરીદયા પછી પાછા આવ્યા અને ગુલામોને ખુરાસાન લઈ ગયા, અને ત્યાંથી મુલ્તાન પરત આવ્યા, અને ત્યાંથી મસ્જિદમાં તશરીફ લાવ્યા. હું તમારી પાછળ હેરાન પરેશાન ફરતો રહ્યો ! આખરે આ કેવી નમાઝ છે ?! (કમશ:)

દરેક મુસ્લિમે જાણવો જરૂરી ઈલ્મ

ફાનૂને શરીઅત

(ભાગ-૨)

લેખક : અલ્લામા શમ્સુદ્દીન જોનપૂરી رحمة الله عليه

અનુવાદક : મહૂમ ઈબ્રાહીમ માસ્તર વેમી ઝંઘારવી

સોદા માટેના વિવિધ મરઅલા

માટીની ગાય, હાથી, ઘોડા અને એ સિવાયનાં અન્ય રમકડાં બાળકોના રમવા માટે ખરીદવાં જાઈઝ નથી અને એ ચીજોની કોઈ કિંમત પણ નથી. જો કોઈ માણસ એને તોડી ફોડી નાખે તો એના પર કોઈ દંડ (બદલો) વાજિબ નથી. (દુર્રે મુખ્તાર)

મરઅલા : કૂતરો, બિલાડી, હાથી, ચિત્તો, બાજ, શકરો, બેહરી એ બધાંનું વેચાણ જાઈઝ છે. તાલીમ આપેલાં શિકારી જાનવર (શીખવાડવામાં આવેલું) અથવા તો તાલીમ આપ્યા વગરનાં જાનવર બંનેનું વેચાણ દુરસ્ત છે પરંતુ તાલીમ લેવાને પાત્ર હોય એ જરૂરી છે. પરંતુ કતખનો કૂતરો જે તાલીમ લેવા પાત્ર નથી તેનું વેચાણ દુરસ્ત નથી. (દુર્રે મુખ્તાર, રદુલ મુહતાર)

મરઅલા : વાંદરાને ખેલ અને મજાક માટે ખરીદવો મના છે અને એની જોડે રમવું તથા એની જોડે હંસી મજાક કરવી હરામ છે. (દુર્રે મુખ્તાર)

મરઅલા : જાનવર, ખેતી અથવા મકાનની હિફાઝત માટે કૂતરો પાળવો જાઈઝ છે અને એ પ્રમાણેનો મકસદ (હેતુ) ન હોય તો પાળવો નાજાઈઝ છે અને જે હાલતમાં પાળવો જાઈઝ છે તેમાં પણ મકાનની અંદર ન રાખવાં. અલબત્ત, જો ચોર કે દુશ્મનનો ડર હોય તો મકાનની અંદર રાખી શકાય છે. (ફતુલ કદીર)

મરઅલા : માછલી સિવાયના પાણીમાં રહેતાં તમામ જાનવરો, દેડકા, કરચલો વગેરે અને કીડા, મકોડા, ઉંદર, ચેણ (છછુંદર) ઘુંસ, સબકલી, કાંચંડો, ઘો, વીંછી, કીડી વગેરેનું વેચાણ નાજાઈઝ છે. (ફતહ)

મરઅલા : ઝિમ્મી કાફિરના સાથેના સોદા બાબતના થવા ન થવાના મામલામાં મુસ્લિમના હુકમમાં છે. અલબત્ત, એ વાત છે કે જો તે શરાબ, ડુક્કર વગેરેનું ખરીદ વેચાણ કરે છે તો આપણે એને રોકીશું નહીં. (હિદાયા)

મરઅલા : જો કાફિરે મુસ્લિમ શરીફ ખરીદ્યું છે તો એને મુસલમાનને વેચવા માટે મજબૂર કરીશું. (તનવીર)

મરઅલા : એક માણસે કોઈ ચીજ ખરીદી અને તે ચીજનો કબ્જો મેળવ્યો નહીં તેમજ કિંમત પણ ન ચૂકવી અને ગાયબ થઈ ગયો. પરંતુ આપણને ખબર છે કે તે ફલાણી જગ્યા પર છે તો કાઝી એવો હુકમ નહીં કરે કે એને વેચીને કિંમત વસૂલ કરી લે અને જો તે કઈ જગ્યાએ છે તે બાબતની ખબર ન હોય અને તે કાઝી સમક્ષ ગવાહો રજૂ કરી વેચાણ સાબિત કરી આપે તો કાઝી કે એમનો નાયબ વેચાણ કરી એની કિંમત ચૂકવી આપે અને જો કંઈ રકમ બચે તો એના માટે સુરક્ષિત રાખે અને જો ઓછી રકમ ઉપજે તો ખરીદનાર જ્યારે મળે ત્યારે એની પાસેથી વસૂલ કરે. (દુર્રે મુખ્તાર)

મરઅલા : એમ કહેવામાં આવ્યું કે આ ચીજ હજાર રૂપિયા અને અશરફીઓમાં ખરીદી તો પાંચસો રૂપિયા અને પાંચસો અશરફીઓ આપવી પડશે. તમામ વહેવારમાં (મામલામાં) ખાસ કરીને એ કાયદો છે કે જ્યારે કેટલીક ચીજોનો ઝિક (વાત કરવામાં આવે) કરવામાં આવે તો વજન, અથવા માપ અથવા સંખ્યા એ બધાને એકત્રિત કરીને પૂરી કરવામાં આવશે અને બધી જ ચીજોને એકસરખી

રીતે લેવામાં આવે. મહેર, તલાક લેવા માટેની અવેજી (બદલો), વસિયત, વદીઅત, ઈજારો, ઈકરાહ ગસબ (જબરદસ્તી) એ બધા માટે એ જ હુકમ છે જે વેચાણ માટેના છે. જેમ કે કોઈએ કહ્યું કે ફલાણો માણસ મારી પાસે એક મણ ઘઉં અને જવ માગે છે (કર્જ છે) તો અડધો મણ ઘઉં અને અડધો મણ જવ આપવા પડશે. અથવા એમ કહ્યું કે એકસો ઈંડા, અખરોટ અને સફરજન છે તો દરેકમાંથી ત્રીજો ભાગ આપવો પડશે. ફલાણું ફલાણું કાપડ સો ગજ આપવાનું છે. તો બંનેમાંથી પચાસ પચાસ ગજ આપવું પડશે. (હિદાયા, ફતહ, રફુલ મુહતાર)

મરઅલા : ઓરતે પોતાના ઘણીને કફન આપ્યું અથવા મૃત્યુ પામનારના વારસામાંથી કોઈએ મૈયતને કફન દીધું. જો તેટલું જ કફન છે જેટલું દેવું જોઈએ તો વારસામાંથી ખર્ચ (કિંમત) લઈ શકે છે અને એનાથી વધારે છે (જરૂર કરતાં વધારે) તો જે કંઈ વધારો હશે તે મળશે નહીં. જો કોઈ અજાણ્યાએ કફન દીધું તો એ બખ્શિશ ગણાશે અને કંઈ (કિંમત) મળી શકશે નહીં.

(દુર્રે મુખ્તાર, રફુલ મુહતાર)

મરઅલા : હરામની રીતે કસબ કર્યો અથવા પરાયા માલને જબરદસ્તીથી મેળવ્યો અને એનાથી કોઈ ચીજ ખરીદી તો એની (એ માટેની) કેટલીક સ્થિતિઓ છે : (૧) વેચનારને એ રૂપિયા પ્રથમ આપી દીધા, પછીથી ચીજ ખરીદી અથવા (૨) એ હરામ રૂપિયાથી ખરીદી પણ રૂપિયા બીજા ચૂકવ્યા. (૪) ખરીદવામાં એને નક્કી ન કર્યા અર્થાત એમ કહ્યું કે એક રૂપિયાની વસ્તુ આપો અને તે હરામ રૂપિયા આપ્યો. (૫) બીજા રૂપિયાથી ચીજ ખરીદી અને બદલામાં હરામનો રૂપિયો આપ્યો. તો પહેલી બે સ્થિતિઓમાં ખરીદનાર માટે તે સોદો (ખરીદી) હલાલ નથી અને એનાથી જે કંઈ નફો મેળવ્યો તે પણ હલાલ નથી. બાકીની ત્રણ

હાલતમાં હલાલ છે. (રફુલ મુહતાર)

નસીહત : શરત કરવાથી કંઈ ચીજ ફાસિદ થાય છે અથવા કંઈ ચીજ ફાસિદ થતી નથી અથવા કંઈ ચીજને શરત પર આધારિત કરી શકાય છે અથવા કંઈ ચીજને શરત પર આધારિત કરી શકતા નથી એનો આધાર શરત પર છે. એને માટે આમ કાયદો એ છે કે જ્યારે માલની માલથી અદલા બદલી કરવામાં આવે તો તે ફાસિદ શરતથી ફાસિદ થશે, જેમ કે ફાસિદ શરતોથી વેચાણ (સોદો) નાજાઈજ થઈ જાય છે (જેનું બયાન અગાઉ થઈ ચૂક્યું છે) અને જ્યાં માલને માલથી બદલવાનો ન હોય ત્યાં ફાસિદ શરતથી ફાસિદ થશે નહીં માલને બીજા માલથી બદલવાનો હોય તો પણ (જેમ કે નિકાહ, તલાક, મહેર માફ કરી તલાક લેવી) અથવા ખાનદાની બખ્શિશની હોય (જેમ કે દાન, વસીયત) એમાં ફાસિદ શરતો ખૂદ બાતિલ થઈ જાય છે અને કર્જ છેવટમાં અદલા બદલીથી છે પરંતુ શરૂઆતમાં જો કે બખ્શિશ છે, ફાસિદ શરતથી ફાસિદ થશે નહીં. બીજો કાયદો એ છે કે જે ચીજ ખાનદાની (કૌટુંબિક) રીતે મળી હોય અથવા બીજાની પેરવી કરવાથી મળી હોય એને શરત પર લટકાવી (આધારિત) રાખી (કબ્જામાં લાવી) શકાશે નહીં. કબ્જામાં મળવાની મિસાલ વેચાણ, ઈજારો, દાન, બખ્શિશ, નિકાહ, ઈકરાહ વગેરે છે. બીજાની પેરવી કરવાની મિસાલ રજાઅત, વકીલને મઅજુલ કરવો, ગુલામના તસરુફાત રોકી રાખવા (વગેરે) છે અને જો કૌટુંબિક વારસાથી કે બીજાની પેરવી કરવાથી ન મળી હોય બલકે કૌટુંબિક ઈસ્કાત હોય જેમ કે તલાક અથવા કૌટુંબિક રીતે મળી અથવા ઉપયોગમાં લેવાતી હોય અથવા વારસાગત હોય અથવા તહરીજાત હોય તો શરત પર આધારિત કરી શકાય છે. ફાસિદ શરતોને કારણે જે ચીજો ફાસિદ થાય છે અને જેને શરત પર આધારિત નથી કરી શકતા તે નીચે પ્રમાણે છે. એમાં કેટલીક એ છે કે

જેની મુશાબેહત દુરસ્ત નથી, પરંતુ એમાં શરત લાગુ કરી શકાય છે :- (૧) વેચાણ (સોદો) (૨) વહેંચણી (૩) ઈજારો (૪) રજઅત (તલાક લેવા માટેનો બદલો) માલથી સુલેહ કરવી, કર્ઝમાંથી મુકિત એટલે કે કર્ઝ માફ કરવું, મઝારઆ (ખેત પેદાશ) કારોબાર, ઈકરાર, વકફ, તહકીમ, અઝલે વકીલ, એ'તેકાફ. (દુર્રે મુખ્તાર, રફુલ મુહ્તાર)

મરઅલા : આપણે આગળ બયાન કરી ચૂક્યા છીએ કે ફાસિદ શરતને કારણે સોદો ફાસિદ થઈ જાય છે અને જો સોદામાં શરત કરી નથી પરંતુ સોદો કર્યા બાદ શરતની વાત કરી દીધી તો સોદો સહીહ છે. જેમ કે લાકડાની ભારી ખરીદી અને ખરીદતી વખતે કોઈ શરત ન કરી પણ પાછળથી તરત જ કહ્યું કે આ ભારી તમારે મારે ઘેર પહોંચાડવી પડશે. (રફુલ મુહ્તાર)

મરઅલા : જો ઈકરારનો પ્રકાર એવો હોય કે કોઈકે એમ કહ્યું હોય કે ફલાણાના આટલા રૂપિયા મારા પર લેણા છે. જો તે મને બીજા આટલા રૂપિયા કર્ઝ આપે અથવા ફલાણો માણસ આવી જાય તો આ પ્રકારના ઈકરાર સહીહ નથી. એક માણસે બીજા પર માલનો દાવો કર્યો, તેણે કહ્યું કે જો હું કાલે ન આવું તો તે માલ મારા જિમ્મે રહેશે, અને ન આવ્યો તો આ ઈકરાર સહીહ નથી. અથવા એક માણસે દાવો કર્યો, બીજાએ કહ્યું કે જો તું કસમ ખાય તો હું લેણદાર છું (એમ માનીશ) તેણે કસમ ખાધી તેમ છતાં પણ તે ઈન્કાર કરે છે તો શરતને કારણે તેની પાસે માગણી થઈ શકશે નહીં. (રફુલ મુહ્તાર)

મરઅલા : કોઈ શર્ત નક્કી કરી કોઈને પંચ નિમવો. જેમ કે એમ કહે કે જો ચાંદ થઈ જાય તો તમે અમારા દરમિયાનમાં પંચ ગણાશો, તો એ પંચ સહીહ નથી. (દુર્રે મુખ્તાર) કેટલીક એવી ચીજો છે કે જે ફાસિદ શરતને કારણે ફાસિદ થતી નથી. બલ્કે

એવી શર્ત (ફાસિદ) હોવા છતાં પણ તે ચીજ સહીહ થાય છે (ગણાય છે), તે ચીજો આ પ્રમાણે છે : (૧) કર્ઝ (૨) ખેરાત, બખ્શિશ (૩) નિકાહ (૪) તલાક (૫) ખુલઅ (૬) સદકો (૭) અતિક (૮) રહન (ભાડે) (૯) ઈસા (૧૦) વસિયત (૧૧) ભાગીદારી (૧૨) મુઝારેબત (૧૩) કઝા (૧૪) ઈમારત (૧૫) કફાલત (૧૬) હવાલો (૧૭) વકાલત (૧૮) ઈકાલત (૧૯) કિતાબત (૨૦) ગુલામને વેપારની ઈજાઝત (૨૧) લોંડીથી જે બાળક પેદા થયું તેના માટે એમ કહેવું (દાવો કરવો) કે એ મારું છે. (૨૨) ઈરાદાપૂર્વક કત્લ કરવામાં આવ્યો એના જોડે મસ્લેહત (૨૩) કોઈને મજરૂહ કરવામાં આવ્યો તેની સાથે સુલેહ (૨૪) બાદશાહે કાફિરોની જિમ્મેદારી લેવી (૨૫) વેચેલા માલમાં નુકસાની હોવાની હાલતમાં પાછી આપવાની શરત રાખવી (૨૬) શર્તની છૂટમાં પાછો આપવાની શર્ત રાખવી (૨૭) કાઝીની બરતરફી. જે ચીજોને શર્ત પર આધારિત રાખવી જાઈજ છે તે ખતમ થનાર છે જેની સાથે હલફ કરી શકાય છે (જેમ કે નમાઝ, રોઝા, હજ અને બીજાને વલી બનાવવો. જેમ કે કાઝી યા બાદશાહ તેમજ ખલીફા મુકરર કરવો.) તે ચીજો જેની નિસ્બત ભવિષ્ય તરફ થઈ શકે છે : (૧) ઈજારો (૨) ઈજારાને રદ કરવો (૩) મુઝારેબત (૪) મુઆમલા (૫) મુઝારેઆ (૬) વકાલત (૭) કફાલત (૮) ઈસા (૯) વસિયત (૧૦) કઝા (૧૧) અમારત (૧૨) તલાક (૧૩) ઈતાક (૧૪) વકફ (૧૫) આરિયત (૧૬) વેપારની ઈજાઝત. તે ચીજો જેની નિસ્બત ભવિષ્ય માટે (ભાવિ માટે) સહીહ નથી તે આ પ્રમાણે છે : (૧) વેચાણ (૨) વેચાણની ઈજાઝત (૩) વેચાણ (સોદો) રદ કરવું (૪) કિસ્મત (૫) ભાગીદારી (૬) બખ્શિશ (૭) નિકાહ (૮) રજઅત (૯) માલથી સુલેહ (૧૦) કર્ઝથી છૂટકારો.

કાર્યાલય

હતો: ૧૫

"બહારે શરીઅત" (લેખક : હઝરત સદરુશરીઅહ (رحمة الله عليه)ના કુલ ૨૦ ભાગ છે. ગુજરાતીમાં કેવળ ૧૦ ભાગો છપાયેલા છે જે અમારે ત્યાં મળે છે. "ઈસ્લામી અપ્લાફો આદાબ" એ "બહારે શરીઅત"નો ૧૬મો ભાગ છે જે ખૂબ જ ઉમદા હદીષો તથા મસાઈલ ધરાવે છે. મૌલાના મુહમ્મદ નઈમ અમજદી (બાકરોલ) સાહબે એનો લગભગ ૧/૨ ભાગ ગુજરાતી કરીને આપેલ હતો જેને અત્યારે પ્રકાશિત કરવાનું નસીબ થયું છે. ઈન્શાઅલ્લાહ ! પૂરો ૧૬મો ભાગ અનુવાદ કરીને પ્રસિદ્ધ કરીશું જે ઈસ્લામી જિંદગી જીવવા ચાહનાર માટે દીવાદાંડી સમાન છે જે ઈન્સાનને બાઅપ્લાફ તથા સભ્ય ઈન્સાન બનાવવા મદદરૂપ થશે. —તંત્રી

મસ્અલા-૩૨ : જે અંગની તરફ નજર કરવી નાજાઈઝ છે જો તે શરીરથી અલગ થઈ જાય તો હજૂ પણ તેની તરફ નજર કરવી નાજાઈઝ છે. દા.ત. પેડુના (ડૂંટીની નીચેવાળા) વાળ કે તેને જુદા કર્યા પછી પણ બીજો શપ્સ જોઈ નથી શકતો. સ્ત્રીના માથાના વાળ અથવા તેના પગ અથવા કલાઈની હડી કે તેના મર્યા પછી પણ અજનબી શપ્સ તેને જોઈ શકતો નથી. સ્ત્રીના પગના નખો કે તેને પણ અજનબી શપ્સ જોઈ

શકતો નથી. (દુર્રે મુખ્તાર) ઘણી વખત જોવામાં આવ્યું છે કે ગુસલખાના (બાથરૂમ) અથવા પાખાનામાં ડૂંટીનાં વાળ કાપીને કેટલાક લોકો તેને છોડી દે છે તો આવું કરવું બરાબર નથી બલકે તેને એવી જગ્યા પર નાખી દે કે કોઈની નજર ન પડે અથવા જમીનમાં દફન કરી દે. સ્ત્રીઓ પર પણ જરૂરી છે કે કંગાઈ કરવામાં અથવા માથુ ધોવામાં જે વાળ નીકળે તેને કોઈ જગ્યાએ સંતાડી દે કે તેમના પર અજનબીની નજર ન પડે.

મસ્અલા-૩૩ : સ્ત્રીઓના દાઢી અથવા મૂછના વાળ ઉગી નીકળે તો તેને ઉખાડી નાખવા જાઈઝ છે. બલકે મુસ્તહબ છે કે ક્યાંક પતિ તેનાથી નફરત ન કરવા લાગે. (રદુલ મુહતાર)

મસ્અલા-૩૪ : અજનબી સ્ત્રી સાથે ખલ્વત એટલે કે બંનેવનું એક મકાનમાં એકલાં હોવું હરામ છે. હા ! જો તે બિલકુલ વૃદ્ધ છે કે શેહવતના પાત્ર નથી તો ખલ્વત (એકાંત) થઈ શકે છે. સ્ત્રીને તલાફે બાઈન આપી તો તેની સાથે એકલું મકાનમાં રહેવું નાજાઈઝ છે અને જો બીજા મકાનમાં હોય તો બંનેવના દરમિયાન પડદો લગાડવામાં આવે કે બંનેવ પોત પોતાના ભાગમાં રહે. આ તે સમયે છે કે પતિ ફાસિક્ક ન હોય, અને ફાસિક્ક હોય તો જરૂરી છે કે ત્યાં કોઈ એવી ઔરત પણ રહે જે પતિને પત્નીથી રોકવા પર કાબૂ કરી શકતી હોય. (રદુલ મુહતાર)

મસ્અલા-૩૫ : મહારિમ (મેહરમો)ની સાથે ખલ્વત (એકાંત) જાઈઝ છે એટલે બંનેવ એક મકાનમાં એકલા હોઈ શકે છે, પરંતું રજાઈ બહેન અને સાસુની સાથે એકાંત જાઈઝ નથી જ્યારે કે એ યુવાન હોય. આ જ હુકમ સ્ત્રીની યુવાન છોકરીનો છે જે બીજા પતિથી છે. (દુર્રે મુખ્તાર, રદુલ મુહતાર)

★ મકાનમાં જવા માટે પરવાનગી લેવી ★

અલ્લાહ તઆલા ફર્માવે છે :-

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ ۚ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝ كَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۝

હે ઈમાનવાળાઓ ! પોતાના મકાન સિવાય બીજા મકાનમાં પ્રવેશ ન કરો જ્યાં સુધી રજા ન લઈ લો અને મકાનવાળાઓ પર સલામ ન કરી લો, આ તમારા માટે બહેતર છે જેથી તમે બોધ ગ્રહણ કરો. અને તે ઘરોમાં કોઈને ન પામો તો અંદર ન જાવ જ્યાં સુધી તમને ઈજાઝત ન મળે. અને જો તમને કહેવામાં આવે કે પાછા જતા રહો તો પરત આવતા રહો આ તમારા માટે વધારે બેહતર છે. અને જે કાંઈ તમે કરો છો અલ્લાહ તેને જાણે છે. આમાં તમને કોઈ ગુનોહ નથી કે આવા મકાનની અંદર જતા રહો જેમાં કોઈ રહેતા ન હોય અને તેમાં તમારો સામાન છે. અને અલ્લાહ જાણે છે જે તમે જાહેર કરો છો અને જેને છુપાવો છો. (સૂ. નૂર, ૨૪/૨૭, ૨૯)

અને ફર્માવે છે :-

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَكَثَ آيَاتِكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ تِلْكَ مَرَاتٌ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ وَ مِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ۗ تِلْكَ عَوَاتٍ لَكُمْ ۗ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ ۗ طُوفُونَ عَلَيْكُمْ بِعِظَمِكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنَ الْقَبْلِ ۗ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

"હે ઈમાનવાળાઓ ! જોઈએ કે તમારાથી પરવાનગી લે તે જેના તમે માલિક છો (ગુલામ) અને તે જે તમારામાં હજુ યુવાનીમાં નથી પહોંચ્યા ત્રણ સમયે : સવારની નમાઝથી પહેલાં, અને જ્યારે તમે પોતાના કપડાં ઉતારી નાખો છો બપોરે અને ઈશા પછી. આ ત્રણ સમય તમારા શરમના છે. આ ત્રણ સિવાય કોઈ ગુનોહ નથી. ન તમારા પર ન એમના પર તમારી પાસે આવવા જવાનું રાખે છે કેટલાક કેટલાકની પાસે આ જ રીતે અલ્લાહ તમારી માટે આયતો બયાન કરે છે અને અલ્લાહ ઈલ્મ અને હિકમતવાળો છે. અને જ્યારે તમારામાંથી કોઈ છોકરો યુવાનીએ પહોંચી જાય તો તે પણ પરવાનગી માગે દા.ત. જેવા કે તેમના અગ્રેસરોએ પરવાનગી માગી. આ જ રીતે અલ્લાહ તમારા માટે પોતાની આયતોને બયાન કરે છે અને અલ્લાહ ઈલ્મ અને હિકમતવાળો છે." (સૂ. નૂર, આ. ૫૮-૫૯)

હદીષ-૧ : સહીહ બુખારી વ મુસ્લિમમાં અબૂ સઈદ ખુદરી رضي الله عنه થી મરવી છે કે અબૂ મૂસા અશશરી رضي الله عنه અમારી પાસે આવ્યા અને કહ્યું કે હઝરત ઉમર رضي الله عنه મને બોલાવ્યો હતો. મેં તેમના દરવાજા પર જઈને ત્રણવાર સલામ કરી હતી. જ્યારે જવાબ ન મળ્યો તો હું પરત આવી ગયો. હવે હઝરત ઉમર ફર્માવે છે તમે કેમ ન આવ્યા ? મેં કહ્યું કે હું આવ્યો હતો અને દરવાજા પર ત્રણ વખત સલામ કરી જ્યારે જવાબ ન મળ્યો તો પરત થઈ ગયો અને રસૂલુલ્લાહ صلى الله عليه وسلم એ ફર્માવ્યું છે કે, જ્યારે કોઈ શખ્સ ત્રણ વખત પરવાનગી માગે અને જવાબ ન મળે તો પાછો જાય. હઝરત ઉમર رضي الله عنه ફર્માવે છે કે ગવાહ લાવો કે હુઝૂરે આવું ફર્માવ્યું છે. અબૂ સઈદ ખુદરી કહે છે કે મેં જઈને ગવાહી આપી.

હદીષ-૨ : સહીહ બુખારીમાં અબૂ હુરૈરહ رضي الله عنه થી મરવી છે કે રસૂલુલ્લાહ صلى الله عليه وسلم ની સાથે હું મકાનમાં ગયો. હુઝૂરને પ્યાલામાં દૂધ મળ્યું અને

ફર્માવ્યું, અબૂ હુરૈરહ અસ્હાબે સુફફાની પાસે જાવ, તેમને બોલાવી લાવો. (જેથી કે દૂધ પીવડાવવામાં આવે) હું તેમને બોલાવી લાવ્યો તે આવ્યા અને પરવાનગી માગી, હુઝૂરે પરવાનગી આપી ત્યારે તે મકાનમાં પ્રવેશ્યા.

હદીષ-૩ : અબૂ દાઉદે અબૂ હુરૈરહ رضي الله عنه થી રિવાયત કરી છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જ્યારે કોઈ શખ્સને બોલાવવામાં આવે અને તે બોલાવવા આવનારની સાથે જ આવે તો આ (બોલાવવું) જ તેના માટે ઈજાઝત છે. એટલે આ સ્થિતિમાં રજા મેળવવાની જરૂરત નથી. અને એક રિવાયતમાં છે કે માણસને મોકલવો જ ઈજાઝત છે.

આ હુકમ તે સમયે છે કે તરત જ આવે અને અંદાઝાથી જાણવા મળે કે મકાનવાળા ઈતેજારમાં છે, મકાનમાં પડદો થઈ ચૂક્યો છે તો પરવાનગી લેવાની જરૂરત નથી. અને જા મોડો આવે તો પરવાનગી મેળવે જેવું કે અસ્હાબે સુફફાએ કહ્યું હતું.

હદીષ-૪ : તિર્મિઝી વ અબૂ દાઉદે કલદહ બિન હંબલથી રિવાયત કરી. કહે છે કે સફવાન બિન ઉમૈયાએ મને નબીએ કરીમ ﷺ ની પાસે મોકલ્યો હતો. મેં સલામ કર્યા વગર અને પરવાનગી વગર પ્રવેશ કર્યો. હુઝૂરે ફર્માવ્યું, બહાર જાવ અને કહો : **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ** "શું અંદર આવી જાઉં ?"

હદીષ-૫ : ઈમામ માલિકે અતા બિન યસારથી રિવાયત કરી. કહે છે કે એક શખ્સે રસૂલુલ્લાહ ﷺ ને પૂછ્યું કે શું હું પોતાની માની પાસે જાઉં તો તેમનાથી પણ પરવાનગી લઉં ? હુઝૂરે ﷺ એ ફર્માવ્યું, હા ! તેમણે કહ્યું, હું તો તેમની સાથે એ જ મકાનમાં રહું છું એટલે વારંવાર આવવા જવાનું થાય છે તો પછી પરવાનગીની શી જરૂરત છે ? રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે પરવાનગી લઈને જાવ ! શું તમે એ પસંદ કરો છો કે તેમને નગ્ન જુઓ ?! અર્જ કર્યું, ના ! તો પરવાનગી પ્રાપ્ત કરો.

હદીષ-૬ : બયહકીએ શોઅબુલ ઈમાનમાં જાબિર رضي الله عنه થી રિવાયત છે કે નબીએ કરીમ ﷺ એ ફર્માવ્યું, કે જે શખ્સ પરવાનગી લેતા પહેલાં સલામ ન કરે તેને પરવાનગી ન આપો.

હદીષ-૭ : અબૂ દાઉદે અબુલ્લાહ બિન બુસ્ર رضي الله عنه થી રિવાયત કરી. કહે છે, જ્યારે રસૂલુલ્લાહ ﷺ કોઈના દરવાજા પર તશરીફ લઈ જતા તો દરવાજાની સામે ઉભા ન રહેતા બલકે જમણી અથવા ડાબી બાજુ ઉભા રહેતા અને ફર્માવતા, **اگر السلام اقبلتكم !** અને તેનું કારણ એ હતું કે તે જમાનામાં દરવાજા પર પડદા રહેતા ન હતા.

હદીષ-૮ : તિર્મિઝીએ ષૌબાન رضي الله عنه થી રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે કોઈ શખ્સને એ હલાલ નથી કે બીજાના ઘરમાં પરવાનગી હાંસલ કર્યા વગર નજર કરે, અને જો નજર કરી લીધી તો દાખલ થઈ જ ગયો. અને એવું ન કરે કે કોઈ ફ્રૌમની ઈમામત કરે અને ખાસ કરીને પોતાના માટે દુઆ કરે એમના માટે ન કરે, અને એવું કર્યું તો એમની ખયાનત કરી.

હદીષ-૯ : અહમદ વ નિસાઈએ અબૂ હુરૈરહ رضي الله عنه થી રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જે કોઈના ઘરમાં પરવાનગી વગર છુપાઈને જુએ અને એમણે તેની આંખને ફોડી નાખી તો ન જુમાનો છે અને કિસાસ (બદલો).

હદીષ-૧૦ : તિર્મિઝીએ અબૂઝર رضي الله عنه થી રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જેણે પરવાનગી પહેલાં પડદો હટાવીને નજર કરી તેણે એવું કામ કર્યું જે તેના માટે હલાલ ન હતું. અને કોઈએ તેની આંખ ફોડી નાખી તો તેના પર કાંઈ નથી. અને કોઈ શખ્સ એવા દરવાજા પર ગયો જેના પર પડદો નથી અને તેની નજર ઘરવાળાની સ્ત્રી પર પડી ગઈ (ભૂલથી) તો તેની ભૂલ નથી ઘરવાળાઓની છે (કે તેમણે દરવાજા પર પડદો કેમ નથી લટકાવ્યો).

મસ્જલા-૬

શફાઅત

ફિતાબ તથા

સુન્નતની-રૌશનીમાં

આઝ : મુફતી મુહમ્મદ નિઝામુદ્દીન રઝવી બરકાતી
(સદર : દારુલ ઈફતા જામિઆ અશરફિયા-મુબારકપુર)

અનુવાદક : પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી

(૬) શફાઅતે ફુબરાની મહાન હદીષ

હઝરત અબૂ હુરૈરહ رضي الله عنه બયાન છે કે... અલ્લાહના રસૂલ صلى الله عليه وسلم એ ઈર્શાદ ફર્માવ્યો કે અલ્લાહ તઆલા ફયામતના દિવસે સર્વ અવ્વલીન તથા આખરીન (આગલા તથા પાછલા)ને એક વિશાળ સપાટ મેદાનમાં ભેગા કરશે. સૌ પોકારનારનો અવાજ સાંભળશે અને સૌ એકબીજાની નજરો સમક્ષ હશે. સૂરજ (માથાંઓ) નજીક આવી જશે અને લોકોની મુસીબત તથા પરેશાની શક્તિ બહાર અને સહન શક્તિની હદની બહાર પહોંચી જશે. ત્યારે તેઓ એકબીજાને કહેશે કે તમે જોતા નથી કે કેવી આફત તથા મુસીબતમાં છીએ અને કયા હાલ પર પહોંચ્યા ! તમે એવી મોઅઝ્ઝમ (મહાનતાવાળી) હસ્તીને કેમ નથી જોતા જે રબ્બે કરીમની બારગાહમાં તમારી શફાઅત કરે. ત્યારે તેઓ આપસમાં કહેશે કે :

હઝરત આદમ અલા નબિય્ચિના عليه السلامની બારગાહમાં ચાલો. તો તે લોકો હઝરત આદમ عليه السلامની

બારગાહમાં હાજર થઈને અરજ કરશે કે, હુઝૂર ! આપ અબુલ બશર છો, અલ્લાહ તઆલાએ આપને પોતાના દસ્તે કુદરતથી પેદા કર્યા અને પોતાની રૂહ આપના શરીરમાં ફૂંકી અને ફરિશ્તાઓને હુકમ આપીને આપના માટે સજદએ તા'ઝીમી કરાવ્યો. હુઝૂર ! તમારા રબની બારગાહમાં અમારા માટે શફાઅત કરો ! આપ જોતા નથી કે અમે કેવી આફતમાં છીએ અને અમારો કેવો બુરો હાલ છે ?!

હઝરત આદમ عليه السلام ફર્માવશે કે મારા રબે આજે એટલા પ્રમાણમાં ગઝબને પ્રદર્શિત કર્યો છે કે ગઝબનું આવું પ્રદર્શન ન પહેલાં કદી કર્યું ન બાદમાં કદી કરે. એણે મને "શજરહ" (ઝાડ)*ની નજીક જવાથી મના કર્યું હતું પણ (ભૂલથી) તેની વિરૂધ્ધ થઈ ગયું. આજે મને મારી જાનની ફિકર છે અને મારી જાનનો ડર છે. તમે લોકો કોઈ અન્યની પાસે જાવ.

તો લોકો હઝરત નૂહ عليه السلامની પાસે જશે અને અર્જ કરશે, હે નૂહ ! આપ જમીનવાળાઓ તરફ સૌથી પહેલા રસૂલ છો. અલ્લાહે આપનું નામ "અબ્દે શકૂર" રાખ્યું. આપ આપના રબની બારગાહમાં અમારી શફાઅત કરો. આપ જોતા નથી કે અમે કેવા ગમ તથા પરેશાનીમાં છીએ ! આપ જોતા નથી કે અમે કેવા તબાહ હાલ થઈ ચૂક્યા. તો હઝરત નૂહ عليه السلام ફર્માવશે કે આજે મારા રબે તે ગઝબ ફર્માવ્યો છે કે આવો ગઝબ ન પહેલાં કદી કર્યો ન બાદમાં કદી કરે. મેં મારી કોમની બર્બાદીની દુઆ કરી દીધી હતી, મને મારી જાનના ફિકર છે. તમે લોકો હઝરત ઈબ્રાહીમ عليه السلامની પાસે જાવ.

ત્યારે એ લોકો હઝરત ઈબ્રાહીમ عليه السلامની

★ આ ખુદાએ કરીમના આ ઈર્શાદની પ્રતિ નિર્દેશ છે : **وَلَا تَقْرَبُوا هَذِهِ الشَّجَرَةَ** " આ ઝાડની નજીક ન જશો. " (સૂ. બકરહ, ૨/૩૫) પણ આપ ભૂલથી તેની નજીક ચાલ્યા ગયા જેવું કે બીજી આયતે કરીમામાં તેની સ્પષ્ટતા છે : **وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِن قَبْلِ فَتَسَىٰ وَكَمْ نَجِدُ لَهُ عِزْمًا** : "અને બેશક ! અમે આદમને આનાથી પહેલાં એક તાકીદી હુકમ આપ્યો હતો તો ભૂલી ગયા, અને અમે તેનો ઈરાદો ન પામ્યો. (સૂ. તાહા, ૨૦/૧૧૫, ક-ઝુલ ઈમાન)

બારગાહમાં હાજર થશે અને અર્જ કરશે કે આપ અલ્લાહના નબી અને જમીનવાળાઓમાં તેના ખલીલ છો. આપ આપના રબની બારગાહમાં અમારી શફાઅત કરો. આપ જોતા નથી કે અમે કેવી બલામાં સપડાયેલા છીએ ! આપ જોતા નથી કે અમારો હાલ કેટલો બદતર થઈ ચૂક્યો છે !

તો હઝરત ઈબ્રાહીમ عليه السلام ફર્માવશે કે બેશક ! આજે મારા રબે તે ગઝબ કર્યો છે કે એવો ગઝબ ન પહેલાં કદી કર્યો ન બાદમાં કદી કરે. તે પોતાની ત્રણ વાતોનો હવાલો આપીને ઉઝર (બહાનુ પ્રદર્શિત) કરશે જે તેમની પોતાની મુરાદના લેહાઝથી સાચુ પણ સામેવાળાની સમજના લેહાઝથી હકીકતથી વિરુદ્ધ હશે. તે કહેશે કે આજે મને મારી ફિકર છે, આજે મને મારો ગમ છે, તમે લોકો હઝરત મૂસા عليه السلام ની પાસે જાવ.

હવે લોકો હઝરત મૂસા عليه السلام ની બારગાહમાં હાજર થઈને અર્જ કરશે કે, હે મૂસા ! આપ અલ્લાહના રસૂલ છો. અલ્લાહ તઆલાએ આપને પોતાની રિસાલતો તથા પોતાના કલામથી મુશરફ કરીને લોકો પર ફઝીલત બખ્શી. તમારા રબની બારગાહમાં અમારા માટે શફાઅત કરો. આપ જોતા નથી કે અમે કેવા આફતોમાં સપડાયેલા છીએ અને બુરા હાલના શિકાર છીએ.

તો હઝરત મૂસા عليه السلام તેમને ફર્માવશે, બેશક ! આજે મારા રબે ગઝબનો ઈઝહાર કયો છે કે એવો ગઝબનો ઈઝહાર ન આના પહેલાં કદી કર્યો ન ભાવિમાં કદી કરશે. મેં તો એક એવા શખ્સને (વિના ઈરાદે) કતલ કરી દીધો હતો જેનો મને હુકમ ન હતો. આજે મને મારી જાનની ફિકર છે અને પોતાની પરવા છે. તમે લોકો હઝરત ઈસા عليه السلام ની પાસે જાવ.

તો લોકો હઝરત ઈસા عليه السلام ની સેવામાં હાજર થશે અને અર્જ કરશે, હે ઈસા ! આપ અલ્લાહના રસૂલ છો. આપે પારણામાં લોકો સાથે વાત કરી.

આપ અલ્લાહનો કલમો છો જે તેણે હઝરત મરયમને ઈલફા કર્યો અને તેના તરફથી રૂહ છો. તો આપ આપના રબની બારગાહમાં અમારી શફાઅત કરી આપો. આપ જોતા નથી કે અમે કઈ મુસીબતમાં સપડાયેલા છીએ. આપ નથી જોતા કે અમે કયા હાલમાં પહોંચી ચૂક્યા !

તો હઝરત ઈસા عليه السلام તેમને ફર્માવશે કે આજે મારા રબે જેટલો સખત ગઝબ પ્રદર્શિત કર્યો છે એવો કદી પહેલાં કર્યો ન બાદમાં કદી કરશે. તે પોતાની કોઈ લગૂઝિશનો ઉલ્લેખ કરશે નહીં. મને મારી જાનનો ડર છે, તમે લોકો બીજા પાસે જાવ. તમે લોકો સૈયદના મુહમ્મદ عليه السلام ની સેવામાં હાજર થાવ.

સરકાર عليه السلام વર્ણવે છે કે હવે એ સૌ લોકો મારી પાસે હાજર થશે અને અર્જ કરશે, હે મુહમ્મદ ! આપ અલ્લાહના રસૂલ તથા ખાતમન્નબીય્થીન છો, અને અલ્લાહ તઆલાએ (ઈનામ રૂપે) આપના આગલા તથા પાછલાઓના ગુનાહ બખ્શી આપ્યા. આપ આપના રબની બારગાહમાં અમારી શફાઅત કરો. હુઝૂર ! જુઓ કે અમે કેવા આફતોમાં સપડાયેલા છીએ, અને અમારો શું હાલે ઝાર છે ? તો હવે હું અર્શ આ'ઝમની તરફ ચાલીશ અને ત્યાં પહોંચીને પોતાના રબના માટે સજદામાં પડી જઈશ. પછી અલ્લાહ તઆલા પોતાની હમ્દો ધના માટે મારા સીનાને એવો ખોલી આપશે અને એવા એવા શાનદાર કલમાઓ ઈલ્હામ ફર્માવશે કે મારાથી પહેલાં કોઈનો સીનો એવા કલમાઓ માટે ન ખોલ્યો ન તેણે કોઈને ઈલ્હામ કર્યો. પછી અલ્લાહ તઆલા ફર્માવશે : હે મુહમ્મદ ! તમારું માથુ ઉઠાવો ! અને શફાઅત કરો, તમારી શફાઅત કબૂલ કરવામાં આવશે. તો હું મારું માથુ ઉઠાવીને અર્જ કરીશ :

હે મારા પરવરદિગાર ! મારી ઉમ્મતને બખ્શી આપ ! મારી ઉમ્મતને બખ્શી દે ! વધુ પેજ ૪૫ પર.

(કાર્યાલય)

આપની કિતાબો : (૧) કિતાબુલ ઉમ : આ કિતાબ ૧૫ ભાગોમાં આવેલી છે જેને ઈમામ શાફઈના ચહીતા શાગિદ રબીઅ ઈબ્ને સલ્માન મરાદીએ આપનાથી રિવાયત કરી. એ ઈમામ શાફઈના અફવાલે જદીદા (નવીન કથનો) પર આધારિત દુર્લભ કિતાબ છે.

(૨) અરિસાલા : આ કિતાબ ઈમામુલ જરહ વ તઅદીલ અબ્દુરહમાન બિન મહદીની ખ્વાહિશ પર લખી. આ ફન્ને ઉસૂલે ફિક્કહમાં છે. લખ્યા બાદ ઈમામ અબ્દુરહમાનની બારગાહમાં જ્યારે પેશ કરવામાં આવી તો અનાયાસે ફર્માવ્યું : "મારું ગુમાન નથી કે અલ્લાહે એમના જેવો માણસ (એમના કાળમાં) પેદા કર્યો હોય." (મિર્અતુલ જિનાન, ૨/૧૫)

(૩) મુસ્નદે શાફઈ : આ આપની કોઈ નિયમિત કિતાબ કૃતિ નથી, બલકે ઈમામ મુઝની તથા રબીઅ બિન સુલૈમાન થકી કિતાબુલ ઉમ તથા મબસૂતમાં જે રિવાયતો મરવી છે તેમને અબૂ જઅફર મુહમ્મદ બિન મતરે સંપાદિત કરીને મુસ્નદે શાફઈ નામ આપ્યું છે.

(૪) કિતાબુલ હજ્જ : આ ઈમામ શાફઈ રહ્માનના પૂરાણા કથનો (કૌલે ફદીમ) પર એક વિશ્વસનીય તથા મુસ્તનદ (પ્રમાણિત) કૃતિ છે એને

આપે બગદાદના અંતિમ રોકાણના જમાનામાં લખી હતી.

(૫) કિતાબુલ એહકામુલ કુર્આન
(૬) ઈખ્તિલાફુલ હદીષ (૭) ઈખ્તાલુલ ઈસ્તિહસાન
(૮) કિતાબે ઈજમાઉલ ઈલ્મ (૯) કિતાબુલ કિયાસ
(૧૦) ઈખ્તિલાફે માલિક વ શાફઈ (૧૧) કિતાબુલ અલલ (૧૨) કિતાબુલ મબસૂત.

★ ઈમામ શાફઈ મુજદ્દિદની હૈસિયતથી ★

ઈમામ શાફઈ રહ્માન બીજી સદીના મુજદ્દિદ છે. આપના બારામાં નબી કરીમ ﷺની બશારત નફલ થયેલી છે : "અલ્લાહ કુરૈશને હિદાયત આપે, બેશક ! એનો આલિમ જમીનના ખૂણાઓને ઈલ્મથી ભરી દેશે."

અલ્લામા અબ્દુલ મલિક બિન મુહમ્મદે આ હદીષના મિસ્દાફ (જેમને લાગુ પડે છે તે) ઈમામ શાફઈ રહ્માને ઠરાવતાં લખ્યું : આ હદીષમાં કુરૈશના જે આલિમની પેશનગોઈ કરવામાં આવી છે એના મિસ્દાફ ઈમામ અબ્દુલ્લાહ શાફઈ રહ્માને છે.

(તહઝીબુત્તહઝીબ, ૮/૨૪)

નબી કરીમ ﷺની બશારતનું પરિણામ એ જાહેર થયું કે આપ અતિ અધિક પ્રમાણના ઈલ્મો તથા વિદ્યાઓમાં સમયના અજોડ રહ્યા. ખાસ કરીને ફિક્કહ, તફસીર, હદીષ તથા ઈલ્મે કલામ વગેરેમાં આપની ખિદમતો આપના મુજદ્દિદ હોવાની ભાળ આપે છે. આપે ઈસ્લામી મિલ્લતને ફક્રીહો તથા મુહદ્દિપોના રૂપમાં ન કેવળ રુશ્દો હિદાયતના સિપેહસાલાર આપ્યા બલકે દુર્લભ તથા નાયાબ ઈલ્મી કૃતિઓ (કિતાબો)નો એક આશ્ચર્યમાં ડૂબાડી દેનારો ઝખીરો પણ છોડ્યો. એટલા માટે કે આપે એવા ઉસૂલો તથા ઝખતા (નિયમો) પોતાની કિતાબોમાં લખ્યા જેમણે પોતાનામાં ન જાણે કેટલાય ઈલ્મો તથા વિદ્યાકલાઓને સમાવેલ છે. આપની આ જ

ખિદમતોના આધાર પર ઉમ્મતના અકાબિરોએ આપને મુજદિદ તરીકે સ્વીકાર્યા. જેમ કે ઈમામ અહમદ ઈબ્ને હંબલ رضي الله عنه એ ફર્માવ્યું, "બેશક ! અલ્લાહ તઆલા દરેક સદીના છેવટમાં લોકોના માટે એવા શખ્સને મોકલશે જે લોકોને સુન્નતની તાલીમ આપશે અને રસૂલુલ્લાહ صلى الله عليه وسلم ની તરફ સંબંધિત જૂઠને નકારશે." મેં જ્યારે એના પર વિચારણા કરી તો જોયું કે પહેલી સદીના અંતમાં ઉમર બિન અબ્દુલ અઝીઝ رضي الله عنه થયા અને બીજી સદીના અંતમાં ઈમામ શાફઈ رضي الله عنه થયા. (તહઝીબુત્તહઝીબ, ૨/૨૫)

★ ઈમામ શાફઈ رضي الله عنه તથા ઈલ્મે હદીષ ★

હઝરત ઈમામ શાફઈ رضي الله عنه એ ઈમામ માલિક, સુફ્યાન ઈબ્ને એયેના તથા ઈમામ મુહમ્મદ ઈબ્ને હસન શયબાની જેવા સમયના અજોડ હઝરાતથી હદીષનો ઈલ્મ હાંસલ કર્યો હતો એટલા માટે આપની ઈલ્મે હદીષમાં જલાલત (મહાનતા) સિદ્ધ થયેલી હતી. મોઅત્તા ઈમામ માલિક કેવળ દસ વરસની ઉમરમાં મોઢે યાદ કરી લીધી હતી. જેમ કે ફર્માવે છે : "મેં દસ વરસની ઉમરમાં મોઅત્તા ઈમામ માલિકે મોઢે યાદ કરી લીધી હતી." (તારીખે બગદાદ, ૨/૬૩)

અને મુસ્નદે ઈમામ શાફઈ જે નબવી હદીષોનો અમૂલ્ય સરમાયો છે એ આપની ઈલ્મે હદીષની મજબૂતી પર ન્યાયી સાક્ષી છે.

આપ હદીષના અર્થ તથા ભાવાર્થોથી વાકેફ, રાવીઓની હાલતો તથા કૈફિયતો અને હદીષની સિહત વ સિક્કમ (સહીહ તથા કમીવાળા)ની પહેચાનમાં ઘણી જ નિપૂણતા ધરાવતા હતા, બલકે આપે ઝબ્ત વ નક્લે રિવાયત ઉપરાંત જમએ રિવાયત, તન્ફીદે અહાદીષ, ઉસૂલે રિવાયત અને મર્તબાઓના ફરકના કાયદા સંપાદિત કર્યા.

હુજિજયતે હદીષ : (હદીષની દલીલ) આપના

દૌરમાં હુજિજયતે હદીષના મુન્કિર (નકારનારા) ત્રણ પ્રકારના હતા. આપે આપની કિતાબ "અલ ઉમ"માં તેમના ગલત વહેમોની જડો કાઢી નાખી છે. ટૂંકમાં જોઈ લો :

(૧) જે ગિરોહ (ગૃપ) મુત્લક હુજિજયતે હદીષનો મુન્કિર હતો, આપે તેનો રદ આ પ્રમાણે કર્યો : **إِنَّمَا السُّنُّنُوتُ الَّذِينَ أَمَّنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ** "બેશક ! મો'મિન જે કામિલ ઈમાન લાવ્યા અલ્લાહ પર અને રસૂલ પર." (સૂ. હુજુરાત, ૪૯/૧૫) એમાં આપે અલ્લાહ પર ઈમાનને રસૂલ પર ઈમાનની સાથે સંકલિત હોવા પર દલીલો કરી અને રસૂલ પર ઈમાન એ રસૂલુલ્લાહ صلى الله عليه وسلم ની વાણી, વર્તન તથા તકરીરાતની ફર્માબરદારીને વાજિબ કરે છે. જાહેર છે કે આયતે કરીમાથી સ્પષ્ટપણે રસૂલ પર ઈમાનનું ઈમાનનો ભાગ હોવું સાબિત છે અને ઈમાનનું પરિણામ પયરવી (ઈત્તેબાઅ) છે, જેથી હદીષનું અનુસરણ વાજિબ છે.

(૨) એ ગૃપ જેનું કહેવું હતું કે જો હદીષ કુર્આનનું બયાન ન હોય તો તે દલીલને પાત્ર નથી. તેમની રદ આ રીતે કરી કે : તે હદીષ જે કુર્આનની વિરૂદ્ધ નથી તે એવા રસૂલથી રિવાયત પામેલી છે જેની ફર્માબરદારી લાઝિમ છે. જાહેર છે કે તે પણ એના કારણે સ્વીકારને પાત્ર થશે.

(૩) ત્રીજુ ગૃપ તે છે જેમનું કહેવું હતું કે ખબરે આહાદ (એક રાવીની ખબર) સ્વીકારને પાત્ર નથી. તેમને રદિયો આપતાં ફર્માવ્યું કે નબી કરીમ صلى الله عليه وسلم એ ઈર્શાદ ફર્માવ્યો, "અલ્લાહ એ બંદાના દિલને ખૂબ રોશન કરે જેને મારી હદીષ સાંભળી અને તેને યાદ કરી અને દિલમાં બેસાડી અને બીજા સુધી પહોંચાડી. ક્યારેક હદીષને જાણનાર ફકીહ નથી હોતો તે પોતાના

અધિક જાણનાર તરફ પહોંચાડે છે." જ્યારે હિફ્ઝ (યાદ કરવા)નું પ્રોત્સાહન શારેઅ (હુઝૂર ﷺ)એ આપ્યું અને બીજાઓ સુધી પહોંચાડવાનો હુકમ પણ આપ્યો, તો એ એના દલીલને પાત્ર હોવા માટે પૂરતુ છે.

(ઈતિહાફુલ મહરા, ૨/૧૨૮)

★ ઈમામ શાફઈ મુહદિષોની નજરમાં ★

(૧) ઈમામ અહમદ ઈબને હંબલે કહ્યું : "હું મુજમલ, મુફરસલ, નાસિખ તથા મન્સૂખ અને હદીષનો આલિમ નથી થયો જ્યાં સુધી કે ઈમામ શાફઈની મજલિસમાં ન બેઠો." ઈબ્રાહીમ મરવીએ કહ્યું : "મેં ઈમામ અહમદથી ઈમામ શાફઈના બારામાં પૂછ્યું તો કહ્યું, "એમની હદીષો સહીહ છે, એમને સહીહ જાણ્યા." (તારીખે ઝહબી, ૨/૩૦૫)

(૨) ઈમામ ઝહબીએ કહ્યું : આપ હદીષના હાફિઝ અને તેની કમીઓને સારી રીતે જાણનારા હતા. કેવળ તે જ હદીષ કબૂલ કરતા કે જે સહીહ હોવાના દરજા નજીક પહોંચી જતી.

(તઝકેરતુલ હુફ્ફાઝ, ૧/૩૩૦)

(૩) ઈમામ કુતૈબાએ કહ્યું : "શાફઈનો ઈન્તેકાલ થયો અને સાથમાં સુકન તથા વરઅનું પણ મૌત થઈ ગયું." (તારીખે ઝહબી, ૨/૩૧૪)

(૪) ઈમામ અબૂ દાઉદે કહ્યું : "એવી કોઈ હદીષ નથી જેમાં શાફઈએ ખતા કરી હોય." (તહઝીબ, ૮/૨૭)

(૫) ઈમામ નિસાઈએ કહ્યું : "ઈમામ શાફઈ અમારી નજીક એ વિશ્વસનીય આલિમ હતા તથા એ મેહફૂઝ હતા." (તહઝીબ, ૮/૨૭)

(૬) અબૂ ઝરી રાઝીએ કહ્યું : "ઈમામ શાફઈ પાસે સહીહ સિવાયની હદીષ ન હતી." (તહઝીબ, ૮/૨૭)

(૭) અબૂ હાતિમ રાઝીએ કહ્યું : "ઈમામ

શાફઈ ન હોત તો ઈલ્મે હદીષવાળા સહીહ માર્ગદર્શન ન પામતા." (મિઅતુલ જિનાન, ૨/૧૯)

(૮) ઝઅફરાનીએ કહ્યું : "ઈલ્મે હદીષવાળા સૂઈ રહ્યા હતા ત્યાં સુધી શાફઈએ આવીને તેમને જગાડ્યા." (વફયાતુલ અઅયાન, ૨/૩૧૨)

(૯) મુહમ્મદ બિન હસને કહ્યું : "ઈલ્મે હદીષવાળા એક દિવસ ઈમામ શાફઈની ઝબાનથી વાત કરીને જુએ." (તવાલિત્તાસીસ, પેજ-૫૪)

આપની ઈલ્મે હદીષમાં પહોંચનો અંદાજો એનાથી થાય છે કે આપ ઈમામ મુહમ્મદના મસાઈલને હદીષોથી સજજ કરતા હતા. જેમ કે આપે ખુદ ફર્માવ્યું, "ઈમામ મુહમ્મદની કિતાબો ખરીદવા પાછળ સોના ચાંદીના ૬૦ સિક્કા મેં ખર્ચ કર્યા, પછી કિતાબો પર ચિંતન વિચારણા કરી, પછી દરેક મસ્અલાની બાજુમાં એક હદીષ લખી."

(તારીખે ઝહબી, ૨/૩૧૨)

તેમજ આ એક મશહૂર બનાવ છે કે એક રાતે ઈમામ શાફઈ નફલોમાં મશગૂલ રહ્યા, જ્યારે કે ઈમામ મુહમ્મદ સૂતેલા (આડા પડેલા) રહ્યા. પરંતુ જ્યારે ફજરનો સમય થયો તો ઈમામ મુહમ્મદ વુઝૂ કર્યા વિના ફજર પઢવા લાગ્યા. જેના પર ઈમામ શાફઈએ આશ્ચર્ય પ્રદર્શિત કર્યું, તો ઈમામ મુહમ્મદે ફર્માવ્યું કે હું મસાઈલ (ઈસ્તિબાત) કાઢી રહ્યો હતો અને મેં પચાસ હજાર મસાઈલ (રાત દરમ્યાન) તારવ્યા. તમારી ઈબાદતનો સવાબ કેવળ તમને મળ શે, જ્યારે કે મારા મસાઈલનો (સવાબ) મુસ્લિમ ઉમ્મતને પણ મળશે.

આ ઈમામ મુહમ્મદના કાઢેલા (મુસ્તંબાત) મસાઈલની ટૂંકી સંખ્યા હતી જ્યારે કે ઈમામ શાફઈએ તેમની સર્વ કિતાબો ખરીદીને મસાઈલ પર હદીષોનો વધારો કર્યો હતો જેનાથી આપની હદીષદાની

(હદીષને લગતુ જ્ઞાન) જાહેર થાય છે કે આપ પોતાના દૌરના અમીરુલ મો'મિનીન ફિલ્ હદીષ હતા. એ જ કારણે આપને બગદાદમાં "નાસિરુલ હદીષ"ના નામથી યાદ કરવામાં આવ્યા.

★ ઈમામ શાફઈની સમજ શક્તિ તથા દીર્ઘદષ્ટિ ★

ઈમામ શાફઈ رضي الله عنه ને રબ્બે કૃદીરે સમજ શક્તિ તથા દીર્ઘદષ્ટિથી પણ ખૂબ નવાઝયા હતા. એ જ કારણે આપ પરિચાલિત (રિવાજ પામેલ) વિદ્યાઓના એક મહાન મુહકિફ સ્વીકારવામાં આવેલ છે. જેમ કે ઉમ્મતના અકાબિરો (અગ્રેસર ઉલમા) આપની ફહમ તથા ફરાસત (સમજ શક્તિ તથા દીર્ઘ દષ્ટિ), બુદ્ધિ તથા અગમચેતી વિશે આ પ્રમાણે વર્ણન કરે છે :-

यह्ना भिन सईद क्तान जणावे छे : में शाफैथी अधिक बुद्धिशाणी तथा इकीड नथी जेयो.

अबू ओलैदा जणावे छे : में शाफैथी करतां वधु बुद्धिशाणी माणस नथी जेयो, अने हुं दरेक नमाज पछी ખાસ કરીને તેમના માટે હુઆ કરુ છું.

(तहजीब, ८/२५)

ईस्हाफ भिन राहविह जणावे छे : आपने पूछवामां आव्युं के ईमांम शाफैथी उमरना ओछापणा छतां आटली क्ताओ केवी रीते लपी ?

તો જવાબ આપ્યો : ઓછી ઉમરમાં અલ્લાહે એમની બુદ્ધિ એકત્ર કરી દીધી હતી. (तहजीबुत्तહजीب, ८/२५८)

हाइन ईदने सईद अयणी जणावे छे : जे शाफैथी पथरना आ थांभलाओने लाकडी साभित करवा याडे तो करी शके छे. (तरतीबुल मदरिफ, १/३८६)

यूनूस ईदने अब्दुल अअ्ला जणावे छे : "એક ગિરોહ પણ એકત્ર થઈ જાય તો તે પણ ઈમામ શાફઈની બુદ્ધિને ન પહોંચે. (तारीखे जहबी, ३/३१३)

આપ દરેક મામલાને ખૂબ જ ઉમદા અંદાઝમાં હલ કરી આપતા હતા. જેમ કે એક સમયનો બનાવ છે કે બે માણસો કપડાંથી ભરેલી પેટી આપનાં અમાનતદાર વાલિદા પાસે રાખીને ચાલ્યા ગયા. થોડા દિવસો બાદ તેમાંથી એક આવ્યો અને સંદૂક લઈ ગયો. પછી બીજો આવ્યો તો આપનાં વાલિદાએ કહ્યું કે હું પેટી તમારા સાથીને આપી ચૂકી છું. જેના પર એ માણસે કહ્યું કે સંદૂક રાખી તો અમે બંનેવે હતી, તો આપે કેવળ તેને જ કેવી રીતે આપી દીધી ?! આપ પરેશાન થયાં, એટલામાં ઈમામ શાફઈ આવી ગયા તો એમના વાલિદાએ તેમને પૂરો બનાવ વર્ણવ્યો. તો ઈમામ શાફઈએ તે શખ્સને કહ્યું કે તમારી પેટી મૌજૂદ છે, તમારા સાથીને લઈને આવો, અને તમારી અમાનત લઈ જાવ. એ સાંભળીને તે આશ્ચર્યમાં પડી ગયો. (तारीखे जहबी, २/३१५) - (કમશ:)

अइजलुल नशर नअदल अंभियानी यादमां प्रोगामो

દયાદરા : અંબિયા પછી સર્વ ઉમ્મતીઓમાં સૌથી અફઝલ હઝરત અબૂબક સિદીક પ્રથમ ખલીફા رضي الله عنه જેમનો વિસાલ રર જમાદિયુલ આખરના થયો હતો તેમની યાદમાં દયાદરા મુખ્તારુલ મસાજિદ ખાતે મહિનાના બે ત્રણ રવિવાર સુધી અસર બાદ સુન્ની ઈજતેમામાં તેમજ જુમ્આના બયાનોમાં મૌલાના ઝહીર મિસ્બાહી (નિગરાં : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-જંબુસર)નાં શાનદાર ઈમાન અફરોઝ બયાનો શાને સિદીકે અકબર رضي الله عنه માં થયાં હતાં. એ ઉપરાંત ભરૂચ, જંબુસર, ખોજબલ, બોડેલી, વડોદરા વગેરે સ્થળોએ પણ "જશને સિદીકે અકબર" શાનો શોકતથી મનાવાયો હતો.

★ ટીવી પર ક્રિકેટ મેચ જોવી કેવું ? ★

સવાલ : ટીવી પર ક્રિકેટ મેચ જોઈ શકાય છે ?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْجَوَابُ بِعَوْنِ الْمَلِكِ الْوَهَّابِ اللَّهُمَّ هِدَايَةَ
الْحَقِّ وَالصَّوَابِ

જવાબ : પ્રથમ તો એ યાદ રાખશો કે કોઈ પણ રમતને રમત રૂપે રમવી ખેલકૂદ હોવાના કારણે મના છે અને વર્તમાન રિવાજ પામેલ ક્રિકેટ ખેલકૂદના રૂપે જ રમવામાં આવે છે. તો જ્યારે આ રીતે રમવું મના છે તો એને જોવાની પણ ઈજાઝત નથી. વળી એ કે ટીવી, મોબાઈલ, કોમ્પ્યુટર વગેરે કોઈ પણ પદ્ધતિ પર ક્રિકેટ જોવામાં એના સિવાય અનેક વિવિધ શરીરત વિરુદ્ધ કામો થતાં જોવા મળે છે. દા.ત. મેચ દરમ્યાન બેપદ્ધતિ પર આધારિત દૃશ્યો દેખાડવામાં આવે છે, વળી એવી જાહેરાતો પણ ચલાવવામાં આવે છે જેમાં બેપદ્ધતિ સ્ત્રીઓ હોય છે. એ જ પ્રમાણે ડાયરેક્ટ મેચ જોવામાં પણ શરીરત વિરુદ્ધ કામોમાં પડવું શક્ય છે. દા.ત. પુરૂષો સ્ત્રીઓની ભેળસેળ, મ્યૂઝિક સાંભળવું વગેરે. એ જ પ્રમાણે કેટલાયની નમાઝો કૂઝા થઈ જાય છે, અને ખાસ કરીને જમાઅતની વ્યવસ્થા તો અતિ મુશ્કેલ થઈ જાય છે. તો જે કામોમાં પણ શરીરત વિરુદ્ધ બાબતો સામેલ હોવું જોવા મળે, ચાહે તો ક્રિકેટ રમવું હોય કે જોવું

અથવા એ સિવાયનું કોઈ કામ, તો એ નાજઈઝ તથા હરામ તથા ગુનોહ છે.

મુફતીએ આ'ઝમ પાકિસ્તાન અલ્લામા મૌલાના મુહમ્મદ વફારુદ્દીન رحمۃ اللہ علیہ થી સવાલ કરવામાં આવ્યો કે ક્રિકેટર ખેલવું અને જોવું કેવું છે ? તો આપ رحمۃ اللہ علیہ એ ફર્માવ્યું કે હદીષ મુબારકમાં છે : "દરેક તે ચીજ જેમાં કોઈ મુસલમાન ગફલતમાં પડી જાય એ બાતિલ છે, પણ કમાનથી તીરંદાઝી કરવી, પોતાના ઘોડાને પલાળવો (કેળવવો) અને પોતાની પત્ની સામે ખેલ કરવું એ ત્રણેવ કામ હક્ક છે.

(સુન્ને ઈબને માજહ, પેજ-૨૦૨, પ્રેસ : કરાંચી)

હદીષમાં સ્પષ્ટપણે બતાવી દેવામાં આવ્યું કે મો'મિનની જિંદગી ખેલકૂદ માટે નથી. જેથી તંદુરસ્તી માટે ટહેલવું અથવા કસરત માટે થોડું રમવું તો જાઈઝ છે પણ ક્રિકેટ વગેરે ખેલ જે રીતે રમવામાં આવે છે એમાં કોઈ સહીહ મફસદ નથી, બલકે ફૌમ અને દેશનું ઘણું જ મોટું નુકસાન છે. એમાં ફૌમના માલની બર્બાદી અને સમયને બર્બાદ કરવું છે. અને દીનના નુકસાનની તો સ્થિતિ એ છે કે હજારો માણસો બેઠા બેઠા દિવસભર ખેલ જોતા રહે છે, ન નમાઝની પરવા ન પોતાનો સમય વેડફવાની પરવા ! દરેક રીતે આ ખેલ ખેલવો નાજઈઝ તથા હરામ છે, અને તેને જોવા તથા સાંભળવામાં સમય વેડફવો પણ નાજઈઝ છે. (ટૂંકાવીને : વફારુલ ફતાવા, ૩/૪૩૬, ૪૩૭, કરાંચી)

وَاللَّهُ أَعْلَمُ عَزَّوَجَلَّ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ
وَالِهِ وَسَلَّمَ

જવાબ લખનાર : અબૂ હફ્સ મુહમ્મદ ઈર્ફાન મદની અત્તારી (ફતાવા નં. ૧૨૫૮, દારુલ ઈફતાએ એહલે સુન્નત-દા'વતે ઈસ્લામી)

હુઝૂર તાજુશરીઅહ અલ્લામા મુફતી અખ્તર રઝાખાં બરેલ્વી رحمۃ اللہ علیہ ક્રિકેટ વિશે સવાલો પર જે

જણાવે છે તે જામિઅતુરઝાની વેબસાઈટ પર ઓડિયો સ્વરૂપે સર્ચ કરવા પર ૧૧ સવાલો મળે છે જેને અહીં રજૂ કરીએ છીએ :-

૦૧. ક્રિકેટ કોચિંગ ચલાવવું : સવાલ કરવામાં આવ્યો કે શું ક્રિકેટ કોચિંગ ચલાવવું એટલે ક્રિકેટ રમતાં શીખવવું કેવું છે ? અને તેના થકી આવક જાઈઝ છે કે નહીં ?

જવાબ : એ નાજાઈઝ છે અને આવક પણ નાજાઈઝ છે.

૦૨. ક્રિકેટરથી પૈસા કમાવા : સવાલ કરવામાં આવ્યો કે ક્રિકેટ રમીને પૈસા કમાવા જાઈઝ છે કે નાજાઈઝ ?

જવાબ : એમાં વિગતવાર જરૂરી છે કે ક્રિકેટ કોની સાથે રમી અને કોણે પૈસા આપ્યા. (ત્યાર બાદ જવાબ મળશે.)

૦૩. કસરત માટે રમવું : સવાલ કરવામાં આવ્યો કે ક્રિકેટરને ફિટનેશ માટે રમવી કેવું ?

જવાબ : કોઈ અન્ય કસરત કરવામાં આવે.

ફાયદો : અમે અગાઉ પણ એના પર લખી ચૂક્યા છીએ કે કસરતના નામ પર જો કે થોડું ઘણું કદી કદી રમી લેવું જાઈઝ છે, પરંતુ બેહતર એ જ છે કે કસરતના માટે કોઈ અન્ય ઝરીયો અપનાવવો જોઈએ. એને રમનારાઓને પછી એની આદત પડી જાય છે.

૦૪. ટીવી પર ક્રિકેટ જોવી : સવાલ કરવામાં આવ્યો કે એવા શખ્સના બારામાં જે ટીવી પર ક્રિકેટ જુએ છે અને બીજાઓને પણ દેખાડે છે.

જવાબ : એવો શખ્સ ફાસિક છે અને તેનો એ અમલ નાજાઈઝ તથા હરામ છે.

૦૫. ટીવી પર ક્રિકેટ મેચ જોનારાની ઈમામતનો હુકમ : સવાલ કરવામાં આવ્યો કે ટીવી પર

ક્રિકેટ જોનારાની ઈમામતનો શું હુકમ છે ?

જવાબ : જે શખ્સ ટીવી પર ક્રિકેટ જોવાનો શોખિન છે તો એને ઈમામ બનાવવો જાઈઝ નથી.

૦૬. ક્રિકેટ ટીમ માટે દુઆ કરવી : સવાલ કરવામાં આવ્યો કે કોઈ ટીમના માટે તેના જીતવાની દુઆ કરવી કેવું ? જેવું કે વર્લ્ડ કપ વખતે કરવામાં આવે છે.

જવાબ : ખેલકૂદ શરીઅતની રૂએ નાજાઈઝ તથા હરામ છે.

ફાયદો : જ્યારે એ ખેલકૂદ જાઈઝ નથી તો પછી તો પછી એવા કામના માટે દુઆ કરવી પણ જાઈઝ નથી.

૦૭. ક્રિકેટને ધંધો બનાવવો : સવાલ કરવામાં આવ્યો કે ક્રિકેટને ધંધો બનાવવો કેવું છે ? શું એના થકી પૈસા કમાય શકાય છે, જ્યારે કે નમાઝો પઢવામાં આવે અને સતરપોશી પણ હોય.

જવાબ : હુઝૂર તાજુશરીઅહ્ મુસ્લિમીએ એવા શખ્સને હિદાયત કરી કે આ ખેલકૂદની સ્થિતિથી બચે અને અન્ય કોઈ સમજદારીવાળો ધંધો અપનાવે અને અલ્લાહ રોજી આપનાર છે. કોઈ શરાફતવાળું કામ કરવામાં આવે.

૦૮. થોડીક મિનિટો માટે ક્રિકેટ, ક્રુટબોલ, ટેનિસ વગેરે રમવું : અંગ્રેજીમાં સવાલ કરવામાં આવ્યો કે થોડી મિનિટો માટે ક્રિકેટ, ક્રુટબોલ, ટેનિસ વગેરે રવું કેવું ?

જવાબ : ખેલકૂદ શરીઅતની રૂએ નાજાઈઝ છે. જો કસરતની નિચયતે કદી કદી થોડુક રમી લેવામાં આવે અને એમાં સતરપોશી હોય તો વાંધો નથી.

૦૯. શમ્એ શબિસ્તાને રઝામાં ક્રિકેટનો વઝીફો : સવાલ કરવામાં આવ્યો કે કિતાબ "શમ્એ શબિસ્તાને રઝા"માં છે કે આ'લા હઝરતે ક્રિકેટ જીતવાનો કોઈ વઝીફો અર્પણ કર્યો હતો, એની શું હકીકત છે ?

જવાબ : એ વિશ્વસનીય નથી. અને આ કિતાબમાં કેટલીય એવી વાતો આ'લા હઝરતની તરફ અને બુઝુર્ગોની તરફ સંબંધિત કરી આપવામાં આવેલી છે.

ફાયદો : "શમ્એ શબિસ્તાને રઝા" નામની કિતાબને અમુક લોકો આ'લા હઝરતની કિતાબ સમજે છે જ્યારે કે એ બિલ્કુલ ગલત છે. આ કિતાબ આ'લા હઝરતની નથી. આ કિતાબના બારામાં ઉલમાએ એહલે સુન્નતે ચર્ચા કરેલી છે કે એ વિશ્વસનીય નથી.

૧૦. ક્રિકેટ અને ટેનિસની ઈજાઝત નથી : સવાલ કરવામાં આવ્યો કે શું ક્રિકેટ તથા ટેનિસ રમવાની ઈજાઝત છે ?

જવાબ : ઈજાઝત નથી.

૧૧. ટાઈમ પાસ માટે રમવું : સવાલ કરવામાં આવ્યો કે પૈસા લગાડયા વિના કેવળ ટાઈમ પાસ માટે કેરમ તથા ક્રિકેટ વગેરે રમવું કેવું ?

જવાબ : નથી રમી શકતા. કેમ કે એ ખેલકૂદ ગણાશે. (ટૂંકાવીને)

ફાયદો : ઉપરોક્ત સવાલો અને તેના જવાબોથી બિલ્કુલ સ્પષ્ટપણે સમજમાં આવે છે કે ક્રિકેટ વગેરે રમવાની ઈજાઝત નથી અને જ્યાં સુધી ઈજાઝત છે તો પણ એનાથી બચવું પણ બેહતર છે, કેમ કે, "ઝુકામ (શરદી)ને રોકો જેથી તાવ ન આવે" પર અમલ કરવો જોઈએ.

ક્રિકેટના સંબંધે અમે અહીં જે ફતવા નકલ કર્યા

એ આ મસ્અલાને વિગતવાર સમજ માટે પૂરતા જણાય છે. વર્ણવેલ પૂરી ચર્ચાથી આ વાતો સમજમાં આવે છે :-

□ ક્રિકેટ રમવું નાજાઈઝ છે બલ્કે કેટલાય નાજાઈઝ કામોનો સમૂહ છે.

□ લહવો લઈબ એટલે ખેલકૂદ ઈસ્લામમાં જાઈઝ નથી કેમ કે માણસની પૈદાઈશનો એ મફ્સદ નથી, અને એ ચીજો માણસને ગફલતમાં નાખી દે છે. એ જોવામાં આવી ગયું છે કે આ કામોમાં પડનારા કોઈ જ કામના નથી રહેતા અને પોતાની દુનિયાની સાથોસાથ પોતાની આખેરતને પણ ભૂલાવી બેઠેલા હોય છે.

□ નવયુવાનોનું એમાં આટલા પ્રકારનું ઈવાનાપણુ કૌમના માટે ઘણુ જ અફસોસનાક અને ભાવિ માટે ખતરનાક છે.

□ કસરતના નામ પર પોતાની તબીઅતની વાત મનાવવું અને નાજાઈઝ સ્થિતિને પણ જાઈઝ સમજવું ઘણી જ બુરી વાત છે.

□ કસરતના માટે જે ઈજાઝત છે તે ઘણી જ ખાસ છે અને એનાથી બચવું પણ બેહતર છે. કસરત કરવાના અસંખ્ય તરીકા છે કે જ્યાં બંદો એકલો કસરત કરી શકે છે. એ શું વાત થઈ કે બંદો ખુદ કસરત કરવાના માટે એક ગૃપ બનાવી લે અને સૌનો સમય બગાડે. આ સર્વ હીલાં બહાનાં કરવાથી બચવું જોઈએ અને સંપૂર્ણપણે આ ખેલકૂદની રીતોથી પરહેઝ કરવો જોઈએ.

□ એના નામ પર જુગાર રમવો પણ તબાહીનો સબબ છે. એ કેટલાય હરામ કામોને એકસાથે કરવા બરાબર છે.

બરકાતે પ્વાજા (માસિક)ના

ગ્રાહક બનો અને બનાવો !

રોજીમાં બેબરકતીના સબબો

અને તેનો ઈલાજ

કાર્યાલય

અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જત ઈશાદ ફર્માવે છે :
"وَأَنْ تَعْلَمُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تَحْضُوا هَٰذَا إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ"
"અને જો તમે અલ્લાહની નેઅમતોની ગણતરી કરવા ચાહો તો તેની પૂર્ણ ગણતરી ન કરી શકશો, બેશક ! અલ્લાહ ઘણો જ બખ્શનારો અત્યંત મહેરબાન છે." (સૂ. નહલ, આ. ૧૮)

★ અલ્લાહની નેઅમત રિઝ્કની વ્યાખ્યા ★

અલ્લાહ તઆલાએ આપણને જિંદગીમાં અગણિત નેઅમતોથી નવાજેલા છે. જો દિલમાં સાચા અર્થમાં એ નેઅમતોનો એહસાસ તથા કૃદર હોય અને દિલમાં નાશુકીના જઝબાત ન હોય તો માણસ સારી રીતે અંદાજો લગાડી શકે છે કે અલ્લાહ તઆલાએ તેના પર કેટલો કરમ તથા ઈનામ કરેલ છે. ખરેખર શક્ય છે કે આપણે એ નેઅમતોને ઓછી ગણીશું પરંતું જ્યારે આપણે આપણી જિંદગીનો એક લાંબો અરસો પસાર કરી લઈએ છીએ, અને પછી પસાર થઈ ગયેલા સમયોમાં આપણા પર થનારાં અલ્લાહના ઈનામો તથા ઈકરામો તથા એહસાનોનું ધ્યાનપૂર્વક નિરીક્ષણ કરીએ છીએ તો આપણને અંદાજો થઈ જાય છે કે આપણા રબે આપણને કેટલા પ્રમાણમાં અસીમ નેઅમતોથી નવાજ્યા છે. અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતની અતા કરેલી અગણિત નેઅમતોમાંથી એક નેઅમત રિઝ્ક (રોજી) છે. જો રિઝ્કના શાબ્દિક અર્થનું નિરીક્ષણ કરવામાં આવે તો એનાથી મુરાદ

અતા (અર્પણ કરવું) છે. જો કે અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતની અતા ચાહે તે કોઈ પણ સ્વરૂપમાં હોય રિઝ્ક કહેવાય છે આ અતા દુનિયવી પણ હોય શકે છે અને આખેરતની પણ અને રૂહાની પણ હોય શકે છે. આ અર્થની રૂએ રોજી, માલ તથા દોલતની ભરમાર, એશ આરામ, ઔલાદ, નફાકારક ઈલ્મ, અખ્લાકે હસના (સુસંસ્કાર) તથા નેક અમલ એ રિઝ્કનાં વિવિધ સ્વરૂપો છે.

સૂફિયાએ કિરામની માન્યતા પણ એ જ છે કે અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જત તેમના પર અન્વારો તજલિયાતની જે વર્ષા કરે છે અને ઈલ્મો ઈફાનના રૂપમાં નેઅમતો અતા કરે છે તે પણ રિઝ્ક છે. તેને તે આલમે બાલા, આલમે રૂહાની તથા આલમે નૂરાનીનું રિઝ્ક કહે છે. હવે એ પોત પોતાની પસંદ છે કે કોણ કઈ રોજીની તલબમાં માર્યો માર્યો ફરે છે. કોઈ દુનિયાની રોજીની તલબમાં પોતાની જાનને થકવી મારે છે અને કોઈ ઉખરવી (આખેરતના) રિઝ્કની ખાતર આખી જિંદગી રિયાઝત તથા મુજાહિદામાં પસાર કરે છે. અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતે રોજી અતા કરવાના હવાલાથી પોતાની શાન વર્ણવતાં ફર્માવ્યું :
"إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ"
"બેશક ! અલ્લાહ જ રોજી આપનારો છે, મહાન શક્તિવાળો છે." (સૂ. ઝારિયાત, આ. ૫૮)

★ દરેકને રોજી આપનારી જાત અલ્લાહની જ છે ★

મતલબ દરેક પ્રકારની નેઅમત તથા રિઝ્ક, પછી તે જાહેરી હોય કે બાતિની, દુનિયવી હોય કે રૂહાની તેને અતા કરનારી અને લોકોમાં વહેંચણી કરનારી જાત અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જત જ છે. આપણે જીવનની રોજનીશીમાં દુનિયવી રિઝ્ક તથા સબબોમાં તંગદસ્તી તથા વિપુલતાના વિવિધ દશ્યો જોતા રહીએ

છીએ કે કોઈના પર તંગદસ્તીની સ્થિતિ છવાયેલી છે તો કોઈને ખુશહાલી તથા માલદારી નસીબ થયેલ છે. એ જ પ્રમાણે કોઈની તંગદસ્તીને માલદારીમાં અને કોઈની માલદારીની હાલતને તંગદસ્તી (ગરીબી)માં ફેરવાતી પણ આપણે જોઈએ છીએ. માણસ આ સંજોગોમાં પરેશાન થઈ જાય છે, જેના પરિણામે તેના દિલમાં નાશુકીની ભાવનાઓ જન્મ લેવા માંડે છે. તેના દિલમાં બેસબ્રીની કૈફિયતો જાગૃત થવા માંડે છે અને તે બેચેન થઈ જાય છે.

રિઝક (રોજી)ના બારામાં નાશુકી, પરેશાની તથા બેસબ્રી તેની અંદર બીજાઓથી હસદ તથા દુશ્મનીની ભાવનાઓ પેદા કરી દે છે. તે ક્યારેક કોઈને બદદુઆ આપે છે અને ક્યારેક કોઈની ખુશીથી હસદ કરે છે. આ સર્વ કાંઈ આ નાખુશી, બેસબ્રી તથા નાશુકીના જઝબાત (ભાવનાઓ)ના પરિણામે પેદા થાય છે. જ્યારે કે અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જત ઈર્શાદ ફર્માવે છે કે આ સર્વ કાંઈ વહેંચણી કરનારો તો હું છું એટલે કે વહેંચણી મેં કરી છે અને તમે દુશ્મની બીજા માણસોથી કરો છો. આ વહેંચણીની માત્રા તો મેં નક્કી કરી છે તો પછી કોઈ બીજાથી હસદ (ઈર્ષા) શા માટે કરો છો ? બીજા માટે પોતાનું દિલ સંક્રુચિત (તંગ) કરવાને બદલે પોતાના દિલને વિશાળ રાખો. બીજાઓને પણ મેં જ અર્પણ કર્યું છે તો તમને પણ અતા કરીશ, પણ પોતાનામાં તે આદતો તથા અખ્લાક પેદા કરો જે આદતોના બદલામાં બીજાઓને મેં અતા કરેલ છે.

આ તે મહત્વનો મુદ્દો છે જેના પ્રતિ આપણે ધ્યાન નથી કરતા. કોઈની પ્રગતિ કે કોઈના પર ઈનામની વર્ષા જાહેરી રીતે તો જુએ છે પણ એ ઈનામની પાછળ તેની કઈ આદતો, અખ્લાક તથા દિલી કૈફિયતો કાર્યરત છે, તેની કઈ અદાઓ અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતને પસંદ આવી છે કે જેના પરિણામે

અલ્લાહ તઆલાએ તેને ઈનામ તથા ઈકરામથી નવાઝેલ છે. આપણે તેની પાછળ કાર્યરત એ બાબતોને નથી જોતા. આપણુ વર્તન તો એવું છે કે ન કેવળ તંગદસ્તીના કારણે પરેશાન થઈ જઈએ છીએ બલકે અન્યો પર થનારી અતાઓ પર પણ ગમગીન થઈ જઈએ છીએ !

★ દુનિયવી તથા આખેરતની નેઅમતોની પ્રાપ્તિના નીતિ નિયમો ★

અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતની બારગાહમાં રોજી તથા દુનિયવી તથા ઉખરવી નેઅમતોની પ્રાપ્તિના અમુક નીતિ નિયમો છે. આવો ! એ બાબતોની ચર્ચા કરીએ છીએ કે જો તેને ઈસ્લામની તા'લીમાતની રોશનીમાં દુનિયવી મહેનતની સાથે અપનાવી લેવામાં આવે તો અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જત આ દુનિયામાં આપણને આસાની અર્પણ કરશે અને મુશ્કેલીઓથી નજાત અતા કરશે. એનાથી કેટલીય બાબતો એવી છે જેના પ્રતિ આપણે ધ્યાન નથી આપતા. બલકે એને એટલી નાની સમજીએ છીએ કે તેના પ્રતિ લક્ષ નથી આપતા. કુર્આન મજીદ તથા હદીષોમાં એવી બાબતો તથા અમલોનો ઉલ્લેખ આવેલો છે કે માણસ પર દુનિયવી મહેનતની સાથોસાથ રૂહાની મહેનત પણ લાઝિમ છે. જો શારીરિક અમલોની સાથોસાથ રૂહાની અહવાલ પણ સમારી લઈશું તો અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જત આપણને દુનિયામાં માલદારી (સમૃદ્ધિ) તથા આસાની અતા કરશે.

(૧) નેઅમતનો શુક અદા કરવો

અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતની બારગાહમાં દુનિયવી તથા ઉખરવી નેઅમતોની પ્રાપ્તિનો પ્રથમ નિયમ (ઉસૂલ) "નેઅમતનો શુક અદા કરવું" છે. અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતે ફર્માવ્યું : لَنْ شُكْرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ "જો તમે શુક અદા કરશો તો હું તમારી નેઅમતો જરૂર

વધારી દઈશ" (સૂ. ઈબ્રાહીમ, આ.૭)

એટલે કે જો તમે નેઅમતોનો શુક અદા કર્યો અને તેમને યોગ્ય જગાએ ખર્ચ કરી તો તમને ઔર અધિક નેઅમતો અતા કરીશ. અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતે એક ફાનૂન અતા કર્યો કે બીજાઓ પર નેઅમતોની વર્ષા જોઈને બહુ પરેશાન ન થયા કરો અને તેમને જોઈને દિલ તંગ ન કર્યા કરો, બલકે એ નેઅમતોની પાછળના આ રહસ્ય પર વિચારણા કરો અને મારી રજા તથા ખુશ્નુદીને તલબ કરો જેથી હું તમારા પર પણ ઈનામો ઈકરામની વર્ષા કરું.

★ (૨) દિલી સંતોષ માનવું ★

રોજની પ્રાપ્તિ માટે ઈન્સાનનું ફનાઅત કરવું (જે મળે તેમાં સંતોષ માનવું) અને દિલી સંતોષ રાખવો પણ અનહદ જરૂરી છે. હદીષે પાકમાં છે કે, જ્યારે બાળક હજી માના પેટમાં જ હોય છે તો અલ્લાહ તઆલા તે બાળકના હવાલાથી એક ફરિશ્તાને ચાર વાતો : તેના અમલ, તેની રોજી, તેના જીવનની ઉમર અને તેના નેક તથા બદ અમલો લખવાનો હુકમ આપે છે. ધ્યાન આપવા જેવી વાત એ છે કે આ ચાર બાબતોમાં તેની રોજી પણ સામેલ છે. અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતે શું, કેટલું, ક્યારે અને કેવી રીતે આપવું છે, એ સર્વ કાંઈ જ્યારે એ જાત લખી આપે છે તો પછી દુનિયામાં ઝઘડાનું કોઈ કારણ નથી રહેતું કે ફલાણા શખ્સે મારું નુકસાન કર્યું અથવા ફલાણા શખ્સે મારા માટે કાવત્રુ રચ્યું અથવા ફલાણા શખ્સે મારા માલને નુકસાન પહોંચાડ્યું છે. જે કાંઈ બચવાનું છે તે પણ નસીબથી બચે છે અને જે કાંઈ નષ્ટ થવાનું છે તે પણ નસીબથી નષ્ટ થાય છે. જેથી એના માટે અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જત પર દિલમાં ઈત્મિનાન રાખ્યા કરો. જો કે તદબીર લાઝિમ છે, કેમ કે તે શરીઅતનો હુકમ છે, પરંતું તદબીરના પરિણામે પછી જે પણ મયસ્સર

થઈ જાય તેના પર પોતાના દિલને રાજી રાખવાનું છે. જ્યારે આપણા દિલમાં ઈત્મિનાન પેદા કરી લઈશું તો અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જત રાજી થઈ જશે.

રોજની વહેંચણી યકીનન ! અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જત કરે છે કે કોઈને વધુ કોઈને ઓછું આપે છે. જો કોઈને અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જત વધારે આપી દે અને તેના દિલમાં ખયાલ આવે કે કદાચ મારા પર અલ્લાહનો કરમ વધારે છે તો એના બારામાં એ યાદ રાખશો કે અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જત કદી કોઈને આપીને અજમાવે છે અને ક્યારેક કોઈને ન આપીને અજમાવે છે. માણસ વિચારે છે કે મને ઓછું કેમ આપ્યું છે ? ઓછું એટલા માટે આપ્યું કે શક્ય હતું કે આપણે માલ તથા દોલતની ભરમારમાં એવા ગુમ થઈ જતા કે કોઈ મોડ પર પોતાના ઈમાનથી પણ હાથ ધોઈ બેસતા ! આપણે એ માલ દોલતની ભરમારને સંભાળી જ ન શકતા, અને લોકોની સાથે જુલ્મ તથા જબરદસ્તી કરી બેસતા. અને ન જાણે શું શું કરી બેસતા ! અને છેવટે અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતના અઝાબના શિકાર બની જતા. આપણે નથી જાણતા કે અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતનો મામલો શું છે ? વળી તેણે એ મોટી તકલીફ તથા અજમાઈશથી બચાવવાના માટે નાની તકલીફ આપીને પોતાના બંદાઓને મેહફૂઝ કરી લીધા. અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતે ઈર્શાદ ફર્માવ્યો : **أَيُّحْسِبُونَ أَنَّمَا مُدِّهُم بِمَنْ قَالُوا وَيَبِينُ** "શું તે લોકો એવું ગુમાન કરે છે કે અમે માલ તથા ઔલાદ થકી તેમની મદદ કરીશું." (સૂ. મુઅમિનૂન, આ.૫૫)

એટલે કે તેઓ એ વાતને નથી સમજતા કે અલ્લાહ પાકે આવો મામલો કેમ કર્યો છે ? જ્યારે કે આ રોજની વહેંચણી ઓછી કે વધુ, રોજમાં તંગી કે માલદારી એ સર્વ અલ્લાહના હુકમથી છે. અને આપણે એ નથી જાણતા કે અલ્લાહે એવું શા માટે કર્યું છે ? પરંતું આપણને એ વાતની સૂચના કરવામાં

આવી છે કે અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતની અતા પર રાજી રહેવાનું શીખીએ. જ્યારે બંદો અલ્લાહ તઆલાની રજા પર રાજી થઈ જાય છે તો તે જાત બંદાને એ તકલીફો તથા એ પરેશાનીઓથી નજાત અતા ફર્માવે છે.

(3) રોજીમાં બરકતની દુઆ

રોજીમાં વધારો તથા ભરમારનો ત્રીજો નિયમ અને ઝરીયો "દુઆ" છે. કુર્આન મજીદની આયતો અને મુબારક હદીષોમાં સ્પષ્ટપણે મૌજૂદ છે કે માણસને મળનારી સર્વ અતાઓ : ખુશહાલી, માલદારી, ગરીબી, અજમાઈશો, ભરમાર, મુશ્કેલી, આસાની સર્વ કાંઈ અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતે લખેલ છે. જ્યારે સર્વ કાંઈ તેનું અર્પણ કરેલું છે તો પછી દરેક પરેશાનીનો ઈલાજ ન દુનિયામાં ઝઘડાવામાં છે અને ન કોઈના માટે દિલને તંગ કરવામાં છે, ન કોઈની ગીબત કરવામાં છે અને ન કોઈના બારામાં બુરી વાત કહેવામાં છે. બલકે દરેક મસ્અલાનો હલ તેની સમક્ષ સજદામાં પડીને દુઆ કરવામાં અને તે માલિકે હફીફીથી માગવામાં છે કે, મૌલા ! મને પણ અતા કર ! મારી તકલીફોને પણ દૂર કર અને મારી આજમાઈશને પણ હલ કરી દે.

હુઝૂર નબી અકરમ ﷺનું ઉસ્વા મુબારક (જીવનની ઢબ) દરેક મુસલમાન માટે કામિલ નમૂનાની હૈસિયત ધરાવે છે અને દરેક શખ્સ તેનાથી લાભ ઉઠાવે છે જેના પરિણામે દુનિયા તથા આખેરતની કામયાબી હાંસલ કરે છે. સૈયદના અનસ رضي الله عنه રિવાયત કરે છે કે હુઝૂર નબી કરીમ ﷺ પોતાની હયાત મુબારકમાં આ દુઆ ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં કરતા હતા :-

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
"હે અમારા પરવરદિગાર ! અમને દુનિયામાં (પણ) ભલાઈ અતા કર અને આખેરતમાં (પણ)

ભલાઈથી નવાજ અને અમને દોઝખના અઝાબથી મેહફૂજ રાખ." (સૂ. બકરહ, ૨/૨૦૧)

એટલે કે આકાએ કરીમ ﷺએ પોતાના અમલી નમૂનાથી પોતાની ઉમ્મતને એ તાલીમ આપી કે અલ્લાહથી દુનિયા તથા આખેરત બંનેની ભલાઈઓ માગતા રહો. આ એક સમૃદ્ધ દુઆ છે કે દુનિયામાં રહો છો તો દુનિયાની ભલાઈની પણ દુઆ માગો, અને અહીંથી આખેરતમાં જવાનું છે તો આખેરતની ભલાઈની પણ દુઆ માગો. અને બિલ્કુલ શક્ય છે કે અમલોના પરિણામે અઝાબના હક્કદાર ઠરો તો એ અઝાબથી માફી પણ માગ્યા કરો. આ દુઆ ત્રણેવ પાસાંઓને સંપૂર્ણ કરે છે. એ જ કારણે આકાએ કરીમ ﷺ આ દુઆ ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં કર્યા કરતા હતા. એનાથી આપણને એ સબક મળે છે કે કેવી રીતે અલ્લાહની હુઝૂર આપણે આપણી પરેશાનીઓના નિવારણની દુઆ માગવી જોઈએ.

જિંદગીમાં પણ અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતથી માગવાનું ન ભૂલીએ. હમેશાં અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતની બારગાહમાં દુઆ માટે હાથ લંબાવતા રહો. દિલના ખુલૂસિયતની સાથે એનાથી માગતા રહો, પછી એના અતા કરવામાં ભલે ગમે એટલી વાર લાગી જાય પણ એની રહમતથી કદી નિરાશ ન થાવ. જે માગવું છે માગતા રહો, દરેક પ્રકારની રોજી માગતા રહો, અને માગવામાં કદી કોઈ પ્રકારની કમી ન છોડો. પરંતું એની સાથોસાથ આપણે દુઆમાં સાચા ત્યારે ઠરીશું કે એ રોજી તથા નેઅમતની પ્રાપ્તિ માટે અમલ પણ સાથોસાથ કરતા ચાલીએ, મહેનત પણ ચાલુ રાખીએ અને દુઆ પણ માગતા રહીએ. કદી કદી એવું બને છે કે આપણે પરેશાનીઓમાં ઘેરાઈ જઈએ છીએ. માલી પરેશાની, રોજગારની પરેશાની, નોકરીની પરેશાની, અને પછી એ પરેશાનીઓના

પરિણામે ઈબાદતની તરફ આકર્ષણ ઘટી જાય છે, નિરાશાના શિકાર થઈ જઈએ છીએ અને ધ્યાન એ તરફ નથી જતું. એ રીતે ડિપ્રેશન તથા માનસિક તણાવના શિકાર થઈ જઈએ છીએ અને ઈબાદતથી ગાફેલ થઈ જઈએ છીએ અને આ બંનેવમાં આપણે દુઆ કરવાનું પણ ભૂલી જઈએ છીએ. જ્યારે કે આવા વખતે સૌથી વધુ ધ્યાન તથા લગાવ અલ્લાહની બારગાહની તરફ થવો જોઈએ.

પ્યારા આફા عليه السلام એ ફર્માવ્યું, જ્યારે તમે કહેશો કે : اللهم ارزقني "હે અલ્લાહ ! મને રોજી અતા કર !" તો અલ્લાહ કહેશે : قد فعلت "મેં રોજી આપવાનો ફેંસલો કરી લીધો છે." જેથી અલ્લાહની હુજૂર માગતા રહો, અલ્લાહ પાક યફીનન ! પોતાના ખાસ બજાનામાંથી અતા ફર્માવી દેશે.

(૪) તૌબા તથા ઈસ્તિગ્ફારને રોજી સાથે શો સંબંધ છે ?

કુર્આન મજીદ, મુબારક હદીષો, બુહુરગાને દીન અને મુફસ્સિરોની એકમતિ છે કે દુનિયાની દરેક પરેશાની, દરેક આજમાઈશ, દરેક તકલીફ, દરેક આર્થિક તંગીનો ઈલાજ "તૌબા તથા ઈસ્તિગ્ફાર"માં છે. મુફસ્સિરો એની દલીલ રૂપે નીચે જણાવેલ આયતે મુબારકા પેશ કરે છે :

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا

"પછી મેં કહ્યું કે તમે તમારા રબથી બખ્શિશ માગો, બેશક ! તે ઘણો બખ્શનારો છે. તે તમારા પર ઘણી જ જોરદાર વર્ષા કરશે, અને તમારી મદદ માલો તથા ઔલાદના થકી કરશે અને તમારા માટે બાગો ઉગાડશે અને તમારા માટે નહેરો વહેતી કરશે."

(સૂ. નૂહ, આ ૧૦-૧૨)

ઘણા બધા અમલો તથા પરેશાનીઓ એવી હોય છે કે બંદો વિચારે છે કે, "આટલાં વરસો થઈ ગયાં પણ ઔલાદ ન મળી, આટલાં વરસો થઈ ગયાં છે પણ મારી આર્થિક મુશ્કેલીઓ હલ નથી થઈ." એ મુશ્કેલીઓની સાથોસાથ જો એક ક્ષણ આપણે આપણા અમલોની તરફ પણ નજર કરી લઈએ તો માલૂમ પડશે કે કોઈ એવો અમલ છે કે જેના પર મારે તૌબા કરવાની જરૂરત છે, કાંઈક તો મારા જીવનમાં એવું છે કે જેના પર મેં હજી રબબુલ ઈજ્જતની સમક્ષ તૌબા તથા ઈસ્તિગ્ફાર નથી કર્યું, અને તેની સમક્ષ દુઆઓ નથી કરી જેના કારણે આ બંદિશ નથી હટતી. આ આયતમાં આ જ બાબતની તરફ ધ્યાન દોરવામાં આવ્યું છે કે જો તમે તૌબા કરી લો તો અલ્લાહ તઆલા ઘણો જ બખ્શનારો છે અને એના પરિણામ રૂપે અલ્લાહ તઆલા તમને માલદારી, સુખચૈન તથા આસાનીઓ અતા કરશે અને મુશ્કેલીઓ દૂર કરી આપશે.

સૈયદના હસન બસરી رحمته الله ની બારગાહમાં ચાર શખ્સો આવ્યા. એમનામાંથી એકે પોતાની મુશ્કેલી વર્ણવી કે અમારે ત્યાં ખૂબ જ દુકાળ છે. બીજાએ કહ્યું કે અમારે ત્યાં ગરીબી છે. ત્રીજાએ કહ્યું કે ઔલાદ નથી. ચોથાએ કહ્યું કે મારો બાગ સૂકાય ગયો છે, ફળો નથી આપતો. આપે ચારેવને ફર્માવ્યું કે, "જાવ અને અલ્લાહની હુજૂર તૌબા કરો અને તેનાથી માફી માગો." આપના સાથીઓમાંથી કોઈએ કહ્યું, હઝરત ! આ ચારેવની અલગ અલગ સમસ્યાઓ હતી, તો આપે ચારેવને એક જ વઝીફો બતાવી આપ્યો કે જઈને અલ્લાહની માફી માગો ! એનો શો મતલબ છે ? આપે ફર્માવ્યું કે, મેં આ મારા તરફથી નથી કહ્યું, બલકે કુર્આનનો હુકમ સંભળાવ્યો છે. પછી આપે ઉપર વર્ણવેલ સૂરએ નૂહની આયતોની તિલાવત કરી અને કહ્યું કે, એ લોકોની સર્વ સમસ્યાઓનું નિવારણ આ

આયતમાં તૌબાના રૂપમાં વર્ણન થયેલ છે.

કુર્આન મજીદમાં સૂરએ હૂદની આયત 52માં પણ સૈયદના હૂદ عليه السلامની પોતાની કૌમને એ જ શબ્દોમાં તલ્કીન (સૂચના) વર્ણન થયેલ છે. આ આયતે મુબારકની તફસીરમાં ઈમામ કુર્તબી ફર્માવે છે કે ઈસ્તિગફાર તથા તૌબાનું ફળ એ છે કે અલ્લાહ તઆલા તમને રોજીમાં વિપુલતા તથા ખુશહાલી, માલદારીથી નવાઝશે અને તમને આ પ્રકારના અઝાબથી નેસ્તો નાબૂદ ન કરશે જેવું કે તમારાથી પહેલી કૌમોને નેસ્તો નાબૂદ કરવામાં આવતી હતી.

આ આયતના હવાલાથી અન્ય મુફસ્સિરો વર્ણવે છે કે આ આયતમાં ઈસ્તિગફાર તથા રોજીનો સંબંધ એવો છે કે જેમ કે કોઈ શર્ત રાખવામાં આવે અને તે શર્ત પૂરી થતાં બદલો મળવાનું નિશ્ચિત હોય. જેમ કે અલ્લાહ તઆલાએ તૌબા જાણે શર્ત રૂપે રાખેલ છે અને તેની સાથે રોજીની વિપુલતા તથા માલદારી બદલા રૂપે રાખેલ છે, એટલે કે તૌબા કરવા પર અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્ઝત જરૂર ખુશહાલી અતા કરશે.

એ બાબત પણ યાદ રાખશો કે તૌબા સાચા દિલથી કરવામાં આવી હોય અને એવી તૌબા કરવામાં આવી હોય કે પછી ગુનાહોની તરફ પરત થવાનો ઈરાદો ત્યજી દે અને ફરીવાર તે કમજોર અમલો અને ભૂલોની તરફ ન પલટવાનો પાકો નિશ્ચય કરે, તો એ તૌબા સાચી તૌબા છે. જો બંદાએ હફીફી (સાચા અર્થમાં) તૌબા કરી છે જેને તૌબતુન્નસૂહ કહે છે, તો પછી અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્ઝતે પોતાના પર લાઝિમ કરી લીધું છે કે હવે તે તેને જરૂર ખુશહાલ કરશે, તેની તંગદસ્તી જરૂર દૂર કરશે અને તેની તકલીફ તથા પરેશાનીનું નિવારણ કરી આપશે.

હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અબ્બાસ رضي الله عنهما રિવાયત કરે છે કે હુઝૂર નબી કરીમ صلى الله عليه وسلمએ ફર્માવ્યું : "જે શખ્સ બકષરત (ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં)

ઈસ્તિગફાર કરે છે તેને અલ્લાહ તઆલા દરેક ગમથી છૂટકારો અતા કરે છે અને દરેક તંગીથી મુક્તિ અતા કરે છે અને તેને એવા માર્ગોએથી રોજી અતા કરે છે જેનું તેને વહેમ તથા ગુમાન પણ ન હશે." (સુનને અબૂ દાબીદ, કિતાબુસ્સલાત, બાબુ ફીલ ઈસ્તિગફાર, હદીથ-૧૫૧૮)

★ વૃદ્ધાવસ્થાના વસીલાથી રોજી માગવી ★

રોજીમાં બરકત તથા ભરમારના હવાલાથી આ પાસુ ખૂબ જ વિચારવા પાત્ર છે અને આ મોટાભાગે આપણી નિગાહોથી ઓજલ થઈ જાય છે, અને તે એ છે કે રબ્બુલ ઈઝ્ઝતથી વૃદ્ધાવસ્થાનો વસીલો આપીને રોજી માગો. એટલે કે આપણા ઘરમાં જે ઘરડા તથા કમજોર છે તેમની ખિદમત કરો, અને તેમની ખિદમતને અલ્લાહની સમક્ષ વસીલા રૂપે પેશ કરો. વૃદ્ધ મા બાપ, સગાં સંબંધીઓની ખિદમત કરીને તેનો વસીલો પેશ કરવાથી અલ્લાહ તઆલા આપણી રોજીમાં બરકત અતા કરી આપશે.

અફસોસ ! આપણો અમલ એનાથી ઉલ્ટો છે. અમુક સમયે આપણને ઘરમાં મૌજૂદ વૃદ્ધ માબાપના ખર્ચાઓ, તેમની દવાઓ અને તેમનું ખાવા પીવા પણ ભારે લાગવા માંડે છે ! અને આપણે એવું નથી વિચારતા કે આપણા ઘરમાં જે વૃદ્ધો છે અલ્લાહ તઆલા તેમના સદકામાં અને તેમની દુઆથી તકલીફો દૂર કરી આપે છે. જેથી ખુલ્લા દિલથી સારી નિયતની સાથે પોતાનાં વૃદ્ધ માબાપની ખિદમત કરો.

એક સાથીએ બનાવ વર્ણવ્યો કે મારા ઘરમાં વૃદ્ધ માબાપ ન હતાં તો તું હું દૂરના સગામાંથી એક નિ:સહાય વૃદ્ધ માણસને મારા ઘરે લઈ આવ્યો અને તેની જિંદગીના અંતિમ આઠથી દસ વરસો તેની ખિદમત કરી. અલ્લાહ તઆલાએ એના સદકામાં મને

માલની અધિકતા અતા કરી. અલ્લાહ તઆલાને વૃદ્ધ માબાપની ખિદમત એટલી પ્રિય છે કે તેણે રોજની વિશાળતા તેની સાથે જોડી આપી છે, જેથી જો કોઈના દિલમાં એ ચાહત ન પણ હોય તો તે રોજની વિપુલતા માટે તેમની સાથે ઈજજત તથા સન્માનપૂર્વક વર્તન કરે.

આપણે આ પ્રકારની બાબતોની પરવા નથી કરતા બલકે આપણે દુનિયાને કોસતા (ભલુબુરુ કહેતા) રહીએ છીએ, ભાગદોડ કરતા રહીએ છીએ અને કહીએ છીએ કે મને કામ નથી મળતુ, રોજગાર નથી મળતો, દેશની વ્યવસ્થા બરાબર નથી, અને ન જાણે કઈ કઈ ચીજની ટીકા કરતા રહીએ છીએ, પરંતુ તે ચીજો જે આપણા અખત્યારમાં છે તેના પર વિચારણા કરી લઈએ તો અલ્લાહ તઆલા આપણને આસાનીઓ અર્પણ કરી આપશે, તે માલિક છે. આ વ્યવસ્થા આપણા માટે છે, તે ચાહે તો આ જ વ્યવસ્થામાંથી આપણને વિપુલતા (રોજમાં ભરમાર) અતા કરી આપશે. અને તંગદસ્તી દૂર કરી આપે. જો આપણે આ અમલોને અપનાવી લઈએ તો સર્વ કાંઈ શક્ય થઈ શકે છે.

★ (૬) તફવો તથા પરહેઝગારીથી રિમ્કમાં બરકત ★

માણસ તફવો અપનાવી લે તો એ પણ રોજમાં અધિકતાનો ઝરીયો બની જાય છે. અલ્લાહ તઆલા ઈર્શાદ ફર્માવે છે :-

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

"અને જે અલ્લાહથી ડરે છે તો તે તેના માટે રંજો ગમથી નીકળવાની રાહ પેદા કરી આપે છે, અને તેને એવી જગાએથી રોજી અર્પણ કરી દે છે જ્યાંથી એનું ગુમાન પણ નથી હોતું." (સૂરઅ તલાફ, આ. ૨, ૩)

ઈમામ નવવી તફવાની વ્યાખ્યામાં ફર્માવે છે

કે, તફવો એ છે કે માણસ તે સર્વ બાબતોથી બચતો રહે જે ચીજોથી અલ્લાહ અને તેના રસૂલ ﷺ એ મના કર્યું છે, અને તે ચીજોને અપનાવી લે જે ચીજો અલ્લાહ તથા તેના રસૂલ ﷺ ની બારગાહમાં મફબૂલ ઠરેલી છે." ઈર્શાદ ફર્માવ્યો :

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

"અને જો એ વસ્તીઓના રહેવાસીઓ ઈમાન લઈ આવતા, અને તફવો (ખુદાનો ડર) અપનાવતા તો અમે તેમના પર આસ્માન તથા જમીનમાંથી બરકતો ખોલી આપત." (સૂરઅ અઅરાફ, આ. ૯૬)

મુત્તફી લોકોને અલ્લાહ તઆલા માલી તંગી પણ નથી આપતો બલકે માલની અધિકતા તથા ખુશહાલી અતા કરે છે, શર્ત એ છે કે જો કોઈ સાચા અર્થમાં સંપૂર્ણપણે તફવો અપનાવે. હા ! જો તેને અલ્લાહ પર કામિલ ભરોસો ન હોય અને દીનદારીની સાથે સાથે દુનિયાદારીમાં પણ નિગાહો જામેલી રહે, દિલમાં દુનિયાની લાલચ રહે અને દરેક સમયે પરેશાન રહે, તો અલ્લાહ તઆલા તેને અધિક તંગદસ્તીમાં નાખી દે છે પણ જ્યારે માણસ કામિલ તફવો અપનાવે છે તો અલ્લાહ તઆલા તેને એ ઝરીયાઓથી અતા કરે છે જ્યાંથી એને અપેક્ષા પણ નથી હોતી. ઈબાદતમાં રુસૂખ (મજબૂતી), ખુસૂઅ તથા ખુજૂઅ (એકાગ્રતા, તલ્લીનતા) અને તફવાથી માણસની રોજમાં વધારો થઈ જાય છે.

★ (૭) તવક્કુલ (અલ્લાહ પર મજબૂત ભરોસો) ★

જે લોકો તવક્કુલ કરે છે તેમને પણ અલ્લાહ તઆલા માલી મુશ્કેલીઓથી નજાત અતા કરી આપે છે. ઈમામ ગિઝાલી رحمته الله عليه ની નજીક તવક્કુલ એ

છે કે દિલનો વિશ્વાસ સર્વ જગતથી ઉઠી જાય અને કેવળ અલ્લાહ પર ફાયમ થઈ જાય. એવો તવક્કુલ જ્યારે માણસ અપનાવી લે છે તો અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જત તેની આર્થિક મુશ્કેલીઓને એ તવક્કુલના પરિણામે દૂર કરી આપે છે.

હુઝૂર નબી કરીમ ﷺ એ ઈર્શાદ ફર્માવ્યો, જો તમે અલ્લાહ તઆલા પર એ રીતે ભરોસો કરો જેવો કે તેના પર ભરોસો કરવાનો હક્ક છે તો તમને એ રીતે રોજી આપવામાં આવશે જેવી રીતે પક્ષીઓને રોજી આપવામાં આવે છે, જેઓ સવારે ખાલી પેટ નીકળે છે અને સાંજે પેટ ભરીને પરત થાય છે. એ જ માળાઓમાં રહે છે પણ માળો વધારવા પ્રતિ ધ્યાન નથી હોતું, પણ અલ્લાહ આખા દિવસમાં જે કાંઈ એમને આપે છે તે એમના માટે પૂરતું થઈ જાય છે, તેમની જરૂરતને પૂર્ણ કરી આપે છે. બસ ! એમના પર આ અતા તવક્કુલના કારણે છે. હમેશાં અલ્લાહની જાત પર માણસની નિગાહો રહેવી જોઈએ, તો પછી દુનિયામાં પણ ભલાઈ છે અને આખેરતમાં પણ નજાત યફીની છે.

★ (૮) સિલએ રહમી (સગાંથી સદ્વર્તાવ) અને સારો વર્તાવ ★

રહમ પેટને કહે છે, એટલે કે એક પેટથી નીકળેલા લોકો. સિલએ રહમીથી મુરાદ ભાઈ બહેન તથા લોહીના સંબંધવાળા સગાંઓ સાથે રહમત તથા હેતુપૂર્વક વર્તાવ કરવો. આફ્રાએ કરીમ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જે યાહે છે કે તેની રોજીમાં વિપુલતા થાય અને તેની ઉમર લાંબી થાય તો તે સિલએ રહમી (સગાં સાથે સદ્વર્તાવ) કર્યા કરે.

ગમ તથા તકલીફ આવી જાય તો માણસનો વર્તાવ તકલીફદાયક બની જાય છે, ત્યાં સુધી કે પોતાના ભાઈ બહેનોને કહે છે કે હું પોતે જ

તકલીફમાં છું તો હવે તમારી તકલીફો કેવી રીતે દૂર કરું ?! હુઝૂર ﷺ એ એનાથી ઉલ્ટુ ફર્માવ્યું કે, "જ્યારે આર્થિક તંગી આવી જાય તો પોતાનાં મોહતાજ તથા ગરીબ બહેન ભાઈઓની મદદના માટે દિલ તથા દસ્તરખાન ખોલી દીધા કરો. અલ્લાહ તઆલા તેના સદ્કામાં તમારી તકલીફો દૂર કરી આપશે અને તમારી રોજીમાં વિપુલતા કરી આપશે."

કોઈ વેપારી કે માલ દોલતવાળાને મુશ્કેલી ઉભી થાય તો તેણે એક ઘડી બેસીને થોડુક વિચારી લેવું જોઈએ કે મારા ગરીબ સગાં કે સગા સંબંધીઓમાંથી કોણ એવું હતું કે સારા દિવસોમાં મેં તેની તકલીફ દૂર નથી કરી ?! બસ, આ વિચારવાથી જ તેનું પરિણામ કાંઈક આવી જશે. તંગદસ્તીના જમાનામાં એટલા માટે સગાં સાથે ઉદાર દિલી કરવાનો હુકમ છે કે અલ્લાહ તઆલા એ અમલના સદ્કાથી આપણને માલની ભરમાર અતા કરી આપશે. એ જ રીતે કમજોરોની સાથે સદ્ વર્તાવથી વર્તવું પણ આપણી આર્થિક મુશ્કેલી દૂર કરવાનો સબબ છે.

હુઝૂર ﷺ એ ઈર્શાદ ફર્માવ્યો : "બંદાઓને તેમના કમજોરોના સબબથી રોજી મળે છે. અને તેમની મદદ કરવામાં આવે છે." (સહીહ ઈબ્ને હબ્બાન, ભાગ-૧૧, હદીષ : ૪૭૬૭)

હઝરત અબૂ દદા રઝી અલ્લે રિવાયત કરે છે, "તમે લોકો મારી રજા તમારા કમજોરોમાં તલાશ કર્યા કરો જેમના કારણે તમને રોજી મળે છે અને તમારી મદદ કરવામાં આવે છે."

આપણામાંથી દરેકની આસપાસ કોઈ ન કોઈ હૈસિયતમાં આપણાથી કમજોર શખ્સો મૌજૂદ છે, તો તેમની સાથે ભલાઈનો અમલ, હુસ્ને સુલૂક (સદ્ વર્તાવ), નરમી, પ્રેમભાવ અને પ્યારથી વર્તાવ કરવો અને વાતચીત કરવી, તેમની ખૈર ખ્વાહી કરવી

(ભલાઈ ઈચ્છવી), તેમના માટે આસાનીઓ પેદા કરવી, આ અમલના સદકામાં અલ્લાહ તઆલા આપણી આર્થિક મુશ્કેલી હલ કરી આપશે.

★ (૯) બીજા લોકો પર ખર્ચ કરવો ★

અલ્લાહની રાહમાં ખર્ચ કરવાથી અને ખૈરાત કરવાથી ગમ તથા તકલીફ દૂર થઈ જાય છે. માણસ કહે છે કે મારી પાસે ખાવા માટે કંઈ નથી તો હું તમને શું આપું?! સાંભળી લો! જે કંઈ પણ છે એને અલ્લાહની રાહમાં વહેંચી નાખો. અલ્લાહ એના સદકામાં બરકત અતા કરી આપશે અને માલની અધિકતા અને ખુશહાલી નાઝિલ ફર્માવશે. આકાએ કાઈનાત عَلَيْهِ السَّلَام એ ફર્માવ્યું : "اعط الناس اعطيتهم" "હે આદમની ઔલાદ ! તું બીજાઓ પર ખર્ચ કર ! અલ્લાહ તારા પર ખર્ચ કરી આપશે."

(કન્ઝુલ ઉમ્માલ, ૪/૨૧૪)

જેથી દરેક હાલતમાં ખર્ચ કર્યા કરો, ભલે ગમે તેટલી પરેશાની તથા તકલીફ કેમ ન હોય. અલ્લાહનો દીન શીખનારા તલબા તથા તાલિબાત પર ખર્ચ કરો, એના સદકામાં પણ અલ્લાહ તઆલા માલી મુશ્કેલીઓ દૂર કરી આપશે.

★ (૧૦) તંગી દૂર થવાના વિવિધ ઝરીયાઓ ★

કુર્આન મજીદ અને મુબારક હદીષોના અભ્યાસથી રોજીમાં બરકતના અન્ય પણ કેટલાય ઝરીયાઓ અમારી સમક્ષ આવે છે. દા.ત. : (૧) બીવી બચ્ચાં પર ખર્ચ કરવો, એટલે બીવી બચ્ચાં પર ખર્ચ કરવાના સદકામાં પણ અલ્લાહ તઆલા આર્થિક મુશ્કેલી દૂર કરશે અને રોજીમાં વૃદ્ધિ કરશે. (૨) તફદીર પર રાજી રહેવું અને રાજી બરજા (૨બ જેમાં રાખે તેમાં રાજી) રહેવું પણ માલમાં વૃદ્ધિ તથા

વધારાનો એક ઝરીયો છે. (૩) વહેલી સવારે અલ્લાહના હુકમોની રોશનીમાં હલાલ રોજીની તલાશમાં નીકળવું પણ ખુશહાલીનો સબબ છે. (૪) નીચ અપ્લાક એટલે જૂઠ, પ્રપંચ, કરપ્શન, વાદા ખિલાફી, સુસ્તી, આળસ, અને બેઈમાનથી દૂર રહેવું પણ રોજીમાં વૃદ્ધિ થવાનો સબબ છે. (૫) નમાઝ કાયમ કરવી (૬) અપ્લાકે હસના (સારો વર્તાવ) અપનાવવો (૭) અડગતાની પ્રતિમા (પચકર) બનવું (૮) નીતિ નિયમોના આદી બનવું (૯) કંજૂસી અને ફૂઝૂલખર્ચાથી બચવું (૧૦) જુલ્મ તથા કોઈનો હક્ક પડાવી લેવાથી બચવું.

★ ખુશહાલી (માલદારી) તથા માલમાં વૃદ્ધિ તથા બરકતનો વાસ્તવિક ભાવાર્થ ★

અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્ઝતની બારગાહથી માલદારી તથા ખુશહાલી અતા કરવાથી શું મુરાદ છે? એ વાતનું પરીક્ષણ કઈ રીતે કરવામાં આવશે કે હવે કોઈની પાસે ખુશહાલી આવી ગઈ છે? સૂફીઓ તથા અવલિયા વર્ણવે છે કે ખુશહાલી તથા માલદારીનો મતલબ કેવળ એ નથી કે તેની પાસે માલની ખૂબ અધિકતા થઈ જાય, બલકે અલ્લાહની તરફથી માલદારી એ છે કે જે માલ પણ તેની પાસે છે તેની જરૂરતો માટે પૂરતો થઈ જાય છે, એટલે કે તેને પછી કોઈ ચીજની કમી નથી રહેતી, અને જે તેની જિંદગીની જરૂરતો છે તેને અલ્લાહ પૂરી કરી આપે છે. માણસની લાલચ અને તેની જરૂરતો તો કદી ખત્મ નથી થતી, માણસ તેને વધારતો ચાલ્યો જાય છે, પરંતું જે જાઈઝ જરૂરતો છે તેને અલ્લાહ તઆલા એ ચીજોના બદલામાં પૂરી કરી આપે છે.

કુર્આન મજીદમાં "બરકત" શબ્દ કેટલાય સ્થાને આવ્યો છે કે અલ્લાહ તઆલા બરકતથી નવાઝે છે.

બરકતની તફતીરમાં મુફ્સિરો ફર્માવે છે કે બરકતથી મુરાદ તે માલ છે કે જે પાકીઝા હોય, જરૂરતો માટે પૂરતો પણ થઈ જાય અને આખેરતમાં તેના પર પકડ પણ ન થાય. દુનિયામાં જ્યારે માલની વિપુલતા થાય છે તો તે માલ સાથે પકડ પણ લાવે છે, આખેરતમાં તેનો હિસાબ પણ થાય છે, પરંતું અલ્લાહ તઆલા જ્યારે માલ દૌલત પોતાના મુત્તફી બંદાઓને અતા કરે છે તો તે માલ એવો હોય છે, અને એ રસ્તેથી આપે છે કે પછી એના પર પકડ પણ નથી કરતો, એટલે એવા માલનો તેને માલિક જ નથી બનાવતો કે જેના પર બાદમાં પકડ જરૂરી થઈ જાય. એ રીતે અલ્લાહ તઆલા તેની જિંદગી આસાન કરી આપે છે.

જ્યારે માણસ માત્ર સમેટતો (એકત્ર કરતો)

ચાલ્યો જાય છે, અને પોતાની માલિકીમાં જેટલી ચીજો સામેલ કરતો જાય છે તો તે એટલો જ અધિક જવાબ આપવાનો જિમ્મેદાર પણ થતો જાય છે કે તેણે એ એક એક ચીજનો ઉપયોગ કેવી રીતે કર્યો છે ? બીજી બાજુ અલ્લાહ પોતાના ખાસ બંદાઓને દુનિયામાં ઈજજતની જિંદગી પણ આપે છે, અને તેમને એવો માલ પણ નથી આપતો કે જેના માટે જવાબ આપવાનો થાય. એટલે કે તેને બંને રીતે સંભાળી લે છે. કેમ કે એ માલ તેણે ખુદ આપ્યો હોય છે, તો તેનો પોતાના તરફથી આપેલો માલ કઈ રીતે નુકસાનકર્તા થઈ શકે છે ?! બલકે તેનો આપેલો માલ બાબરકત હોય છે, અને એ બરકત આ દુનિયામાં પણ રહે છે અને આખેરતમાં પણ તેને ફાયદો આપે છે.

(સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મંથલી, નવેમ્બર-૨૦૨૩)

પેજ નં. ૨૮ નું ચાલુ... તો હુકમ થશે કે હે મુહમ્મદ ! તમારી ઉમ્મતના તે સર્વ લોકોને જેમનો કોઈ હિસાબ નથી થયો (જમણા દરવાજે)થી જન્નતમાં દાખલ કરી આપો. અને એ લોકો જન્નતના બીજા દરવાજેથી પણ દાખલ થઈ શકે છે.

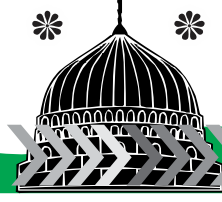
★ શફાઅતની હદીષ રિવાયત કરનાર સહાબીઓ ★

શફાઅતની હદીષો (૧) હઝરત અબૂ હરૈરહ

ઉપરાંત (૨) હઝરત અનસ (૩) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (૪) હઝરત સિદીકે અકબર અને (૫) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રઝીલ્લાલ્લાહુન્નહી મરફુઅન અને (૬) હઝરત સલ્માન ફારસી રઝીલ્લાલ્લાહુન્નહી મૌકૂફન વિગતવાર સહીહ બુખારી, સહીહ મુસ્લિમ, મસ્નદે અહમદ, જામેઅ તિર્મિઝી, સહીહ ઈબ્ને ખુઝૈમા, સહીહ ઈબ્ને હબ્બાન, મુસન્ફે ઈબ્ને અબી શયબા વગેરેમાં નકલ થયેલ છે. ★

★ આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા રઝીલ્લાહુન્નહી એ પોતાના મુબારક રિસાલા "તજલ્લિયુલ યકીન"માં આ લાભની વાત દર્શાવી : હદીષે મૌકૂફ, મુફ્સલ, મુતવ્વલ અહમદ તથા બુખારી તથા મુસ્લિમ તથા તિર્મિઝીએ અબૂ હુરૈરહ રઝીલ્લાહુન્નહી, અને બુખારી, મુસ્લિમ ઈબ્ને માજહએ અનસ રઝીલ્લાહુન્નહી, અને તિર્મિઝી તથા ઈબ્ને ખુઝૈમાએ અબૂ સઈદ ખુદરી રઝીલ્લાહુન્નહી અને અહમદ તથા બઝઝાર તથા ઈબ્ને હબ્બાન તથા અબૂ યઅ્લાએ સિદીકે અકબર રઝીલ્લાહુન્નહી, અને અહમદ તથા અબૂ યઅ્લાએ ઈબ્ને અબ્બાસ રઝીલ્લાહુન્નહી મરફુઅન ઈલા સૈયદુલ મુરસલીન રઝીલ્લાહુન્નહી, અને અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને મુબારક તથા ઈબ્ને અબી શયબા તથા ઈબ્ને અબી આસિમ તથા તિબ્રાનીએ સહીહ સનદ સાથે સલ્માન ફારસી રઝીલ્લાહુન્નહી મૌકૂફન રિવાયત કરી. (તજલ્લિયુલ યકીન બિઅન્ન નબિય્યિના સૈયદુલ મુરસલીન પેજ-૧૧૩, ૧૧૪, ૨૩વી દારુલ ઈશાઅત)

શબ્દ મેઅરાજ એટલે રસૂલુલ્લાહની શાન

તથા ઈબ્રાહીમી પ્રદર્શનનો પ્રસંગ કાર્યાલય

રજબુલ મુરજજબની ૨૭મી રાતમાં રસૂલે અકરમ ﷺને બારગાહે રબુલ આલમીનમાં પહોંચ તથા દીદારે ઈલાહીનો શરફ હાંસલ થયો જે ઈસ્લામી ઈતિહાસમાં "મેઅરાજ શરીફ"ના નામથી ઓળખાય છે. મેઅરાજ શરીફના મોકા પર અલ્લાહ તઆલાએ આપને હઝરત જિબ્રઈલ ﷺના ઝરીયાથી જન્નતી બુર્રાફની સવારી પર મસ્જિદે હરામથી મસ્જિદે અકસા અને પોતાના ખાસ કુર્બમાં બોલાવ્યા અને પોતાની સર્વ આયતો (નિશાનીઓ) તથા સર્વ કાઈનાત (સૃષ્ટિ) જન્નત તથા દોઝખ, અર્શ તથા કુર્સી, લોહ તથા ફલમ વગેરેનો મુજાહિદો (નજારો) કરાવ્યો અને આપની ઉમ્મતને પાંચ વખતની નમાઝનો તોહફો અતા કર્યો જે દરેક મુસલમાનના માટે દરરોજ પાંચ વખત મેઅરાજનો શરફ હાંસલ થવાના જેમ છે.

આ દિવસ હુઝૂરે અન્વર ﷺ તથા આપની ઉમ્મતની ઈજજત તથા બુઝુર્ગી તથા મર્તબા તેમજ મકામની બુલંદી તથા મેઅરાજનો દિવસ છે. એટલા માટે મુસલમાન એ દિવસની યાદ મનાવે છે, અને મેઅરાજના ઝિકની મેહફિલો તથા ઈજતેમા ગોઠવે છે, મસ્જિદો સજાવે છે, નફલો તથા વઝીફાઓ કરે છે અને ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં દુરૂદ શરીફ પઢે છે.

ઈસ્લામી દ્રષ્ટિએ આ તારીખ તથા દિવસ કેટલું મહાન મહત્વ ધરાવે છે એનો અંદાજો આપ આ વાતથી ખૂબીપૂર્વક લગાડી શકો છો કે કુર્આન તથા હદીષમાં એનો ઉલ્લેખ સ્પષ્ટ શબ્દોમાં કરવામાં આવ્યો છે. જેમ ૨૫ તઆલાનો ઈર્શાદ છે :-

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بُرِّئْنَا حَوْلَهُ إِنَّهُ مِنَ الْآيَاتِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

"પાકી છે તેને જે પોતાના બંદાને રાતોરાત લઈ ગયો મસ્જિદે હરામથી મસ્જિદે અકસા સુધી, જેની આસપાસ અમે બરકત રાખી કે અમે તેને અમારી અઝીમુશ્શાન નિશાનીઓ બતાવીએ." (સૂ. ઈસ્રા, ૧૭/૧)

અને હદીષ શરીફમાં હઝરત અનસ બિન માલિક, માલિક બિન સુઅસુઆ رضی اللہ عنہથી રિવાયત કરે છે કે : "રસૂલુલ્લાહ ﷺએ સહાબાની સામે શબ્દ મેઅરાજનો બનાવ એ રીતે વર્ણવ્યો કે હું હતીમમાં અને ક્યારેક કહું હુજરામાં સૂતેલો હતો. એક આવનાર મારી પાસે આવ્યો અને તેણે મારો સીનો અહીંથી ત્યાં સુધી ચીરી નાખ્યો અને તેણે મારું કલ્બ (દિલ) કાઢ્યું. પછી ઈમાનથી છલોછલ એક થાળી મારી પાસે લાવવામાં આવી. પછી મારું દિલ ધોવામાં આવ્યું અને ફરી સીનામાં રાખી દેવામાં આવ્યું પછી મારી પાસે ખચ્ચરથી નાનું અને ગધેડાથી મોટું એક સફેદ જાનવર લાવવામાં આવ્યું જે બુર્રાફ હતું. તે પોતાની નજરના છેડે પોતાનો ફદમ રાખતું હતું. હુઝૂર ﷺ ફર્માવે છે, મને એના પર સવાર કરી દેવામાં આવ્યો અને તે મને લઈને ઉડ્યું ત્યાં સુધી કે આસ્માની દુનિયા પર આપ્યું. તેનો દરવાજો ખોલાવવા ચાહું. પૂછવામાં આવ્યું કોણ છે ? કહું, જિબ્રઈલ ! પૂછ્યું, તમારી સાથે કોણ છે ? કહું, મુહમ્મદ ! ﷺ પૂછ્યું, શું એમને બોલાવવામાં આવ્યા છે ? કહું, હા ! કહેવામાં આવ્યું, ખુશ આમદિદ ! (ભલે પધારો ! કેટલું બેહતરીન આગમન છે ! પછી દરવાજો ખોલી આપ્યો. જ્યારે અંદર પહોંચ્યો તો ત્યાં હઝરત આદમને જોયા. જિબ્રઈલે કહું, આ આપના વાલિદ (પિતા) આદમ છે એમને સલામ કરો. મેં તેમને સલામ કરી તો તેમણે જવાબ આપ્યો અને કહું, હે સાલેહ

નબી અને સાલેહ પુત્ર ! ખુશ આમદિદ !

પછી જિબ્રઈલ ઉપરની તરફ ચાલ્યા, ત્યાં સુધી કે બીજા આસ્માન પર પહોંચ્યા અને દરવાજો ખોલાવવા ચાહું. પૂછવામાં આવ્યું, કોણ ? કહું, જિબ્રઈલ ! પૂછ્યું, તમારી સાથે કોણ છે ? કહું, મુહમ્મદ ! ﷺ કહું, એમને ખોલાવવામાં આવ્યા છે ? કહું, હા ! કહેવામાં આવ્યું, ખુશ આમદિદ ! આપની તશરીફ આવરી કેટલી મુબારક છે ! પછી દરવાજો ખોલી દેવામાં આવ્યો. જ્યારે હું અંદર પહોંચ્યો તો ત્યાં બે માસીના પુત્રો હજરત યહ્યા તથા ઈસા ﷺ મળ્યા. જિબ્રઈલે કહું, આ યહ્યા તથા ઈસા ﷺ છે, તેમને સલામ કરો. મેં તેમને સલામ કરી તો તેમણે જવાબ આપીને કહું, બિરદાર સાલેહ અને નબી સાલેહ ખુશ આમદિદ !

પછી જિબ્રઈલ મને ત્રીજા આસ્માન પર લઈને ચઢ્યા, અને દરવાજો ખોલાવવા ચાહું. પૂછ્યું, કોણ છે ? કહું, જિબ્રઈલ ! પૂછ્યું, તમારી સાથે કોણ છે ? કહું, મુહમ્મદ ! ﷺ પૂછ્યું, શું તેમને ખોલાવવામાં આવ્યા છે ? કહું, હા ! કહેવામાં આવ્યું, ખુશ આમદિદ ! આપનું આગમન કેટલું સારું છે ! અને દરવાજો ખોલી આપ્યો. જ્યારે હું અંદર પહોંચ્યો તો ત્યાં યૂસુફ ﷺ ને જોયા. જિબ્રઈલે કહું, આ યૂસુફ ﷺ છે એમને સલામ કરો. મેં તેમને સલામ કરી તો તેમણે જવાબ આપીને કહું, હે બિરદાર સાલેહ અને નબી સાલેહ ! ખુશ આમદિદ !

પછી જિબ્રઈલ મને ઉપર લઈને ચાલ્યા ત્યાં સુધી કે ચોથા આસ્માન પર પહોંચ્યા અને દરવાજો ખોલાવવા ચાહું. પૂછવામાં આવ્યું, કોણ છે ? કહું, જિબ્રઈલ ! પૂછ્યું, તમારી સાથે કોણ છે ? પૂછવામાં આવ્યું, તેમને ખોલાવવામાં આવ્યા છે ? કહું, હા ! કહેવામાં આવ્યું, ભલે પધારો ! કેટલું સરસ આગમન છે આપનું ! પછી દરવાજો ખોલી આપ્યો. જ્યારે હું અંદર હજરત ઈદરીસ ﷺ ની પાસે પહોંચ્યો તો

જિબ્રઈલે કહું, આ ઈદરીસ ﷺ છે, તેમને સલામ કરો. મેં તેમને સલામ કરી. જવાબ આપતાં કહું, હે બિરદાર સાલેહ ! અને સાલેહ નબી ! ખુશ આમદિદ !

પછી તે મને લઈને ઉપર ચઢ્યા ત્યાં સુધી કે પાંચમા આસ્માન પર પહોંચ્યા અને દરવાજો ખોલાવવા ચાહું. પૂછ્યું, કોણ છે ? કહું, જિબ્રઈલ ! પૂછ્યું, તમારી સાથે બીજું કોણ છે ? મુહમ્મદ ! ﷺ પૂછ્યું, તેમને ખોલાવવામાં આવ્યા છે ? કહું, હા ! કહેવામાં આવ્યું, ભલે પધારો ! આપની તશરીફ આવરી કેટલી સારી છે ! જ્યારે હું અંદર પહોંચ્યો તો હારૂન ﷺ મળ્યા. જિબ્રઈલે કહું, આ હારૂન છે, એમને સલામ કરો. મેં તેમને સલામ કરી તો જવાબ આપીને કહું, ખુશ આમદિદ ! બિરદાર સાલેહ તથા નબી સાલેહ !

પછી જિબ્રઈલ મને લઈને છઠ્ઠા આસ્માન પર પહોંચ્યા અને દરવાજો ખોલાવવા ચાહું. પૂછવામાં આવ્યું, કોણ છે ? કહું, જિબ્રઈલ ! પૂછ્યું, તમારી સાથે અન્ય કોણ છે ? કહું, મુહમ્મદ ! ﷺ પૂછવામાં આવ્યું, તેમને ખોલાવવામાં આવ્યા છે ? કહું, હા ! કહેવામાં આવ્યું, ખુશ આમદિદ ! આપનું તશરીફ લાવવું કેટલું ખુશ કરનારું છે ! જ્યારે હું અંદર પહોંચ્યો તો હજરત મૂસા ﷺ ને મળ્યો. જિબ્રઈલે કહું, આ મૂસા છે, એમને સલામ કરો. મેં તેમને સલામ કરી તો જવાબ આપીને કહું, ખુશ આમદિદ ! બિરદાર સાલેહ તથા નબી સાલેહ ! જ્યારે હું આગળ વધ્યો તો હજરત મૂસા રડવા લાગ્યા. તેમને પૂછવામાં આવ્યું કે તમે કેમ રડી રહ્યા છો ? કહેવા લાગ્યા, એટલા માટે રડી રહ્યો છું કે મારા બાદ એક નવજવાનને નબી બનાવીને મોકલવામાં આવ્યો જેની ઉમ્મતના લોકો મારી ઉમ્મત કરતાં અધિક જન્મતાં દાખલ થશે.

પછી જિબ્રઈલ મને સાતમા આસ્માન પર લઈ ગયા અને તેમણે દરવાજો ખોલાવવા ચાહું. પૂછવામાં આવ્યું, કોણ છે ? કહું, મુહમ્મદ ! ﷺ પૂછવામાં આવ્યું શું તેમને ખોલાવવામાં આવ્યા છે ? કહું, હા !

કહેવામાં આવ્યું, ખુશ આમદિદ ! આપનું આગમન કેટલું બેહતરીન છે ! જ્યારે હું અંદર પહોંચ્યો તો હઝરત ઈબ્રાહીમ عليه السلام મળ્યા. જિબ્રઈલે કહ્યું, આ આપના વાલિદ છે, તેમને સલામ કરો. મેં તેમને સલામ કરી તો તેમણે જવાબ આપીને કહ્યું, સાલેહ પુત્ર અને સાલેહ નબી ખુશ આમદિદ !

પછી મારી સામે સિદરતુલ મુન્તહા જાહેર કરવામાં આવ્યો. તેનાં ફળો મકામે હજરના માટલાંઓ જેટલાં અને તેના પાંદડાં હાથીના કાનો બરાબર હતા. અને મેં ત્યાં ચાર નહેરો જોઈ, બે છુપી અને બે જાહેર. મેં કહ્યું, હે જિબ્રઈલ ! આ બે નહેરો કેવી છે ? તેમણે કહ્યું, બે છુપી નહેરો તો જન્નતની છે, અને તે જાહેર નહેરો નીલ (નાઈલ) તથા ફુરાત છે. પછી મારી સામે બયતે મઅમૂર પેશ કરવામાં આવ્યો. પછી મને શરાબ, દૂધ તથા મધનો એક એક પ્યાલો પેશ કરવામાં આવ્યો. મેં દૂધ લીધું તો જિબ્રઈલે કહ્યું, આ જ કિત્રત છે જેના પર આપ છો અને એના પર આપની ઉમ્મત રહેશે. પછી મારા ઉપર દરરોજ પયાસ નમાઝો ફરજ થઈ. હું પરત થયો ત્યાં સુધી કે હઝરત મૂસા عليه السلامની પાસેથી પસાર થયો તો તેમણે પૂછ્યું, તમને શું હુકમ મળ્યો છે ? આપે ફર્માવ્યું, દરરોજ પયાસ નમાઝોનો હુકમ મળ્યો છે. હઝરત મૂસા (عليه السلام)એ કહ્યું આપની ઉમ્મત દરરોજની પયાસ નમાઝો અદા નથી કરી શકતી. બખુદા ! મેં આપનાથી પહેલાંના લોકોનો અનુભવ કરી લીધો છે અને બની ઈસ્રાઈલની સાથે ખૂબ જ સખત વર્તાવ કર્યો છે, જેથી તમે તમારા રબની પાસે પાછા જાવ અને તમારી ઉમ્મતના માટે ઘટાડવાની દરખાસ્ત કરો. (હઝરત મૂસા عليه السلامના આગ્રહ પર કેટલીક વાર બારગાહે મૌલામાં દરખાસ્ત બાદ છેવટે મને દરરોજની પાંચ નમાઝોનો હુકમ થયો. હું ફરી હઝરત મૂસા પાસે આવ્યો તો તેમણે પૂછ્યું, તમને શો હુકમ મળ્યો છે ? મેં કહ્યું દરરોજ પાંચ વખતની નમાઝોનો. કહ્યું, અધિક ઘટાડો કરવાની દરખાસ્ત કરો ! આપે

ફર્માવ્યું કે મેં અલ્લાહ તઆલાને એટલી અધિક દરખાસ્ત કરી છે કે હવે મને શરમ આવે છે ! જેથી હવે હું રાજી છું અને સ્વીકારું છું. જ્યારે હું આગળ વધ્યો તો એક અવાજ આપનારાએ અવાજ આપ્યો, મેં મારો ફરીઝો લાગુ કરી આપ્યો અને મારા બંદાઓથી ઘટાડો કરી આપ્યો. (સહીહ બુખારી, ભાગ-૨, હદીષ-૧૦૭૪, સહીહ મુસ્લિમ, ભાગ-૧, હદીષ-૪૧૧)

એ જ પ્રમાણે હઝરત જાબિર ઈબ્ને અબ્દુલ્લાહ رضي الله عنهથી મરવી છે : "બેશક ! તેમણે રસૂલુલ્લાહ صلى الله عليه وسلمને ફર્માવતાં સાંભળ્યા કે મેઅરાજના બારામાં જ્યારે કુરેશે મને જૂઠલાવ્યો તો હું હજરમાં ઉભો થઈ ગયો. પછી અલ્લાહે મારી સામે બયતુલ મુકદ્દસને જાહેર કરી આપ્યું જેથી હું કુરેશને તેની નિશાનીઓ બતાવવા લાગ્યો અને બયતુલ મુકદ્દસ મારી નજરોની સામે હતું." (સહીહ બુખારી, ભાગ-૨, હદીષ-૧૦૭૩)

ખુલાસો એ કે મેઅરાજનો બનાવ એ ઈસ્લામી ઈતિહાસનો એક અઝીમુશ્શાન બનાવ છે જેનાથી હુઝૂરે અન્વર صلى الله عليه وسلمની ખુદાની બારગાહમાં શાન તથા અઝમત, ઈજ્જતનું પ્રદર્શન થાય છે અને મુસ્લિમ ઉમ્મતનો ઈમાની જઝબો જાગૃત થાય છે, અને વિવિધ આસ્માનો, જન્નત તથા દોઝખની સૈરના વિગતવાર બનાવોથી ઘણી બધી નસીહતો તથા બોધપાઠો હાંસલ થાય છે. એટલા માટે મુસલમાન એ દિવસ તથા તારીખને યાદગાર રૂપે મનાવે છે. અને આ મનાવવું અલ્લાહના હુકમ હેઠળ છે કે : **وَذَكِّرْهُمْ بِأَيِّمِ اللَّهِ** "અને તેમને અલ્લાહના દિવસ યાદ અપાવો." (સૂ. ઈબ્રાહીમ, ૧૪/૫) તો યાદ મનાવવું કુર્આની હુકમ હેઠળ છે, ન શિર્ક છે ન બિદઅત છે. ખુશ અફીદા સુન્નીઓ આ દિવસે ઈબાદતની, ઝિકની, દુરૂદની મેહફિલો કરીને મનાવતા રહે છે જ્યારે બદઅફીદા વહાબી, દેવબંદી વગેરે એનાથી જહન્નમની આગ પહેલાં જ અહીં જલવાના શરૂ થઈ જાય છે ! (કિતાબ : "ઈસ્લામ ઓર હિંદુ ધરમકા તકાબુલી મુતાલિઆ"ના આધારે)

શબે મેઅરાજના

નવાફિલ

કાર્યાલય

- ★ ૧૨ રકાત : (બે-બે કરીને) દરેક રકાતમાં અલ્હમ્દુ પછી પાંચવાર કુલ્ હુવલ્લાહ. ૧૨ રકાત પઢયા બાદ ૧૦૦ વાર કલ્મએ તમજીદ, ૧૦૦ વાર ઈસ્તિગ્ફાર, ૧૦૦ વાર દુરૂદ શરીફ. ફઝીલત : જે દુઆ કરે ઈન્શાઅલ્લાહુ તઆલા કૃબૂલ થશે.
- ★ ૬ રકાત : (બે-બે કરીને) દરેક રકાતમાં અલ્હમ્દુ પછી ૭ વાર કુલ્ હુવલ્લાહ પઢે. છ રકાત પઢયા બાદ ૫૦ વાર દુરૂદ શરીફ પઢે. ફઝીલત : તમામ દીની તથા દુનિયવી હાજતો પૂરી થશે અને ૭૦ હજાર ગુનાહ માફ થશે.
- ★ ૨ રકાત : દરેક રકાતમાં અલ્હમ્દુ પછી ૨૭ વાર કુલ્ હુવલ્લાહ પઢે અને ફાઈદામાં અત્તહિયાત પછી ૨૭ વાર દુરૂદે ઈબ્રાહીમ પઢે. સલામ બાદ તેનો હદિયો હુઝૂર ﷺની બારગાહમાં પેશ કરવાની સઆદત હાંસલ કરે. ખૂબ ભલાઈઓ પામશે.
- ★ ૨ રકાત : પ્રથમ રકાત અલ્હમ્દુ પછી સૂરએ અલમનશરહ, બીજી રકાતમાં અલ્હમ્દુ પછી

લિઈલાફ પઢે. ફઝીલત : આ નમાઝ પઢવાથી ઔલિયાની સાથે નમાઝ પઢવાનો સવાબ મળે છે.

- ★ ૧૦ રકાત : (બે-બે કરીને) દરેક રકાતમાં અલ્હમ્દુ પછી ત્રણવાર સૂરએ કાફિરૂન, બે વાર કુલ્ હુવલ્લાહ પઢે. દસ રકાત પછી એકવાર કલ્મએ તૌહીદ પઢે પછી આ દુઆ પઢે :-

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ لِلطَّاهِرِينَ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ-

(અલ્લાહુમ્મ સલ્લિ અલા સૈયિદિના મુહમ્મદિવ્ વઅલા આલિહિ તાહિરીન વલા હૌલ વલા કુવ્વત ઈલ્લા બિલ્લાહિલ્ અલિયિયલ અઝીમ.

ફઝીલત : અલ્લાહ તઆલા દરેક રકાતને બદલે ૧૦૦૦ રકાતનો સવાબ અતા કરશે.

- ★ ગુસ્લની ફઝીલત : હુઝૂર ﷺએ ઈર્શાદ ફર્માવ્યો, જે કોઈ રજબની પહેલી, પંદરમી અને સત્તાવીસમીએ ગુસ્લ કરશે તો તે ગુનાહોથી એવો પાક થઈ જશે, જાણે કે આજે જ પેદા થયો હોય.

- ★ રોઝાની ફઝીલત : જે કોઈ ૨૭ મી રજબે રોઝો રાખે તેને જન્નતની એક નહેરથી પાણી પીવડાવવામાં આવશે જે મધથી અધિક મીઠું, બરફથી અધિક ઠંડું અને દૂધથી અધિક સફેદ હશે. અને અલ્લાહ તઆલા તેને દોઝખની આગથી બચાવી લેશે અને તેને જન્નતથી સરફરાઝ ફર્માવશે.

અંજુમને રઝાએ મુસ્તફાના મેમ્બર બનવા માટે ફક્ત રૂ. ૮૦૦/- મોકલી વર્ષ દરમિયાન છપાતી તમામ કિતાબો મેળવો! -તંત્રી

શાદીજાના આબાદી

દયાદરા : ખાતે મુહમ્મદહસાન નઝીર અલી પટેલની (તંત્રી બરકાતે ખ્વાજા માસિકના ભત્રીજાની) શાદીના મુબારક અવસરે દયાદરા ખાતે તા. ૧૫-૧૨-૨૦૨૩ જુમ્હાની રાતે ઈશાબાદ મોટા ચકલા પર "મેહફિલે નઅતો મન્ફબત"નો શાનદાર ઈજતેમા થયો જેમાં બુલબુલે બાગે મદીના અલ્હાજ ફારી મુહમ્મદ રિઝવાન સાહબ (રુકને મજલિસે શૂરા સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી તથા માજી પ્રિન્સિપાલ હાશમિયા હાઈસ્કૂલ-મુંબઈ)એ નઅતો મન્ફબત તથા ખુશનુમા માહોલમાં સહેરો પઢયો હતો. અંતમાં ટૂંકમાં નસીહતો કરી હતી, કંબોલી જામા મસ્જિદ ખાતે મુહમ્મદહસાનના નિકાહ તા. ૧૭-૧૨-૨૦૨૩ મુ. તા. ૪, જમાદિઉલ આખર, હિ.સ. ૧૪૪૫ શનિવારના રોજ સવારે ૧૧:૩૦ના સમયે હાફિઝ મુહમ્મદ રફીક પટેલ સાહબની નેક દુખ્તર "ઝેબા" સાથે થયા જેમાં ફસીદા બુદા શરીફ મૌલાના આદિલ મિસ્બાહી હલદરવીએ પઢેલ અને મૌલાના ઝહીર મિસ્બાહી સાહબે નિકાહ સંબંધે નસીહત આમોઝ બયાન બાદ નિકાહ પઢાવ્યા હતા. એની ખુશીમાં નઝીર પટેલે રૂા. ૫૦૦/- બરકાતે ખ્વાજા મંથલીને આપ્યા છે. જઝાકલ્લાહ ! દુલ્હા-દુલ્હન તથા કુટુંબીજનોને ખૂબ ખૂબ મુબારકબાદ !

-તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા માસિક-દયાદરા

વલણ : ખાતે દયાદરા નિવાસી મુહમ્મદ હાશિમ મુશ્તાક તાંદલજાવાળા (તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા માસિકના ભાણીયા)ના નિકાહ તા. ૧૦-૧-૨૦૨૪ મુ. તા. ૨૮ જમાદિઉલ આખર હિ.સ. ૧૪૪૫ બુધવારના રોજ વલણ (તા. કરજણ) ખાતે મેરેજ હોલમાં જનાબ ઈકબાલ હનીફ વકાની નેક દુખ્તર "હાફિઝા ફાતિમા" સાથે રાખવામાં આવ્યા. જેમાં મૌલાના ઈમરાન ગુજર (કોંગોવાળા) સાહબે ફસીદા બુદા પઢીને ટૂંકમાં નિકાહ સંબંધી બયાન કરેલ બાદ મૌલાના હસન અશરફી હલદરવી સાહબે નિકાહ પઢાવ્યા હતા. દુલ્હા દુલ્હન કુટુંબીજનોને ખૂબ ખૂબ મુબારકબાદ ! -તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા માસિક-દયાદરા

દયાદરા : ખાતે મર્દૂમ મેહબૂબ યાકૂબ ભટાની નેક દુખ્તર (મૌલાના ઈમરાન મિસ્બાહી, મુદરિસ : દારુલ ઉલૂમ બરકાતે ખ્વાજા આમોદની ભત્રીજી) નજીફાના નિકાહ હાફિઝ ઐયૂબ અલી દાદાભાઈ વોરાસમનીવાળાના નેક ફરઝંદ સુફયાન સાથે તા. ૧૩-૧-૨૦૨૪ (૨-૨૪બ-૧૪૪૫) ના રોજ અકુજી કોમ્પુ. હોલમાં રાખવામાં આવ્યા. દુલ્હા-દુલ્હન, કુટુંબીજનો સૌને ખૂબ ખૂબ મુબારકબાદ ! -તંત્રી : બરકાતે બરકાતે ખ્વાજા માસિક

:: ઈન્તેકાલ પુરમલાલ ::

❑ **દયાદરા :** ખાતે તા. ૩૧-૧૨-૨૦૨૩ રવિવાર મુ. તા. ૧૮-જમાદિઉલ આખર, હિ.સ. ૧૪૪૫ના રોજ અલી અહમદ શેરપુરાવાળાનો ઈન્તેકાલ થયો છે.

❑ **પીપલીયા :** (તા. વાગરા) ખાતે સખીનાબેન દાઉદભાઈ ડેલાવાળાનો તા. ૧૯-૧૨-૨૦૨૩ મુ. તા. ૬ જમાદિઉલ આખર હિ.સ. ૧૪૪૫, મંગળવારના રોજ ઈન્તેકાલ થયો.

રબ્બે કરીમ તેના પ્યારા મહબૂબ عليه السلامના સદકામાં મર્દૂમોની કરવટ કરવટ મગફેરત ફર્માવે, જન્મતમાં આ'લા મકામ અતા કરે, કુટુંબીજનોને, સ્નહીઓને, ચાહકોને સબ્રે જમીલ અતા કરે. (આમીન) સર્વ મર્દૂમોના માટે દારુલ ઉલૂમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ ખાતે કુર્આન શરીફનો ખત્મ કરાવીને ઈસાલે સવાબ કરી મગફેરતની દુઆ કરવામાં આવી હતી. -તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)